பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

ஸைத்தூன் கிஸ்ஸா.

அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களு
டைய குமாரராகிய முஹம்மது ஹனீபு
இரம்ராஜன் மகள் ஸைத்தூனைப்
போர்புரிந்து மணம்புரிந்தது.

இதை
பேட்டை ஆம்பூரிலிருக்கும்
வாலே பாவா ஸாஹிபு அவர்கள் குமாரராகிய
அப்துல் காதர் ஸாஹிபு
அவர்களாலியற்றப்பட்டு,
சென்னை திருவல்லிக்கேணி,
ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்
அவர்களால் தங்களது
ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

1945.

[அணா 8.

13 FEB 194
Q7:332
N45;1
111226

Q7:332
N45

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
No.
EGMORE, MADRAS-600 008

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

சைத்தூன் கிஸ்ஸா.

அல்ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன். வானம் பூமி அருசு குருசு சுவர்க்கம் நரகம் மலை கடல் மரம் முதலியவைகளும் பறவைகளும் நாற்கால் ஜீவன்களும் மலக்குகள் மனிதர்கள் ஜின்கள் படையுண்ட படைப்புகள் யாவற்றும் புகழும் புகழ்ச்சிகளெல்லாம் அல்ஹுத் தஆலா ஒருவனுக்கே லாயக்கா யிருக்கின்றன. இன்னுமவன் எப்படிப்பட்ட ஸாஹெபேயானால் தன் அடியார்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து சுவர்க்கத்தில் சேர்க்கப்பட்ட றஹீம் அவனன்றி இரண்டு உலகத்திலும் உதவி யொத்தாசை செய்பவர்களொருவருமில்லை. இன்னும் நிஃமத்தும் தறூதும் அவன் தூதராகிய முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கும் அவரலியார்களுக்கும் அஸ்ஹாபுமார்களுக்குமாம், ஆமின்.

இந்த கிஸ்ஸாவானது உருது கிதாபிலிருந்தது. இதனை உருது பார்ஸீ வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் எளிதில் அறிந்து மகிழ்வு கொள்ளும்படி தமிழில் வெள்ளை மொழியாகவும் கொஞ்சம் வசனமாகவும் கொஞ்சம் கவியாகவும் சகலபேரும் வாசித்து இன்புற, பேட்டை ஆம்பூரிலிருக்கும் வாலை பாவா ஸாஹிபு அவர்கள் குமாரர் அப்துல் காதர் ஸாஹிபு அருளிச் செய்தது.

111226

அலங்காரக் கண்ணி.

முஹம்மது ஹனிபு வேட்டைக்குப் போகுதல்.

ஆதி அனுப்பிய வேத முறையின்படி அறிந்து சகலோரும்
அணுவளவாகிலும் பிசகில்லாமல் அதபுடனே நடக்க
மானும் புலியும் ஒரு துறை தண்ணீர் மகிழ்வுடனே குடிக்க
பாம்புங் கீறியு மோரிடங்கூடி படுத்து நித்திரை செய்ய
இப்படி யரசர் யுமறுகத்தா பிருந்தா ராசாண்டு
சகல தேசத்து ராஜாக்களெல்லாம் இவர்கைக் குள்ளாக
அடங்கி யொடுங்கி ஆண்டுவருகிற அந்த நாளையிலே
ஒருநாள் முஹம்மது ஹனிபா காட்டுக்கு உற்ற வேட்டையாட
நாடிதன்கூட நாலுபேர் தன்னை நடந்திட தானழைத்தார்
இரண்டு வீரர்கள் அபூபக்கர் ஸித்தீக்கு உற்ற பிள்ளைகளாம்
இரண்டு சூரர்கள் உமற் கத்தாபின் உற்ற பிள்ளைகளாம்

இந்த அஞ்சுபேரு மொன்ருய்கூடி ஆலோசனை செய்து
காட்டுக்குப்போ யினிவேட்டைகளாடிட கொண்டா ரந்நேரம்
வேட்டையின் ஆயுத மெடுத்தார்கள் கைகளில் வேண்டுமோணதெல்லாம்
பூட்டியே கொண்டார் அஞ்சு பேர்களும் மதின நகர்நீங்கி
காற்றைப்போல் பறந்தது குதிரைகள் காடு மலைகளெல்லாம்
அப்படிக் குதிரைகள் பறந்துபோகிற அந்நேர வேளையிலே
செந்தூள் பறந்து தூசியெழும்பிட சூரர்கள் கண்டார்கள்
கருந்தூள் பறந்து தூசியெழும்பிட கண்டா ரந்நேரம்
அதிசயமாகவே பார்த்து நிற்கிருர் ஐந்து ராசர்களும்
அந்த வேளையி லென்ன காண்கிருர் ஐந்து ராசர்களும்
அப்போது கண்டாள் சைதூனிந்த ஐந்துபேரை காட்டில்
மின்னல் மின்னின போலே குதிரைகள் விட்டாள் சைத்தூனும்
காற்றைப்போலவே பறந்தினி வந்தாள் காட்டில் சைத்தூனும்
ஐந்து பேரையும் வளைத்துக்கொண்டாள் ஆங்காரத்தோடு
காகம் பருந்துகள் பறந்திடமுடியா காட்டில் பெரியகாடு
சிங்கம் புலிகளும் திரிகிறதில்லை சேர்ந்த பெரியகாடு
எனக்கு சகலமும் பயந்து ஒளித்திடும் என்றன் சொந்தக்காடு
அந்தக் காட்டினில் தைரியமாக அலைந்து திரிகிறீர்கள்
கொஞ்சமும் எந்தன் பயமில்லாமல் கூடித் திரிகிறீர்கள்
உங்க ளுயிரு வேண்டுமாயிருந்தால் வரமாட்டீர் இங்கே
முடிவுநாளுங்களுக் காச்சுது என்று மொழிந்தாள் சைத்தூனும்
அந்த வார்த்தையைக் காதிலே கேட்டு அரசர் முஹம்மதனிபு
பசுக்கள் புலியை மிரட்டும் வாருய் பேசுரு யென்முன்னே
கோழிகள் நரியை மிரட்டும் வாருய் கொதிக்கிரு யென்முன்னே
எலிகள் பூனையை மிரட்டும் வாருய் எதிர்த்தா யென்முன்னே
(நீ) பெண்ணாய்ப் பிறந்தவ ளென்முன் னதிகமா பேசுகிருய் வீணாய்
ஆணுரு கொண்டவ ளென்னை நீ மிரட்ட ஆகுமா வுன்னாலே
என்ற வார்த்தையைக் காதிலே கேட்டு இருகண் ணெருப்பாகி
அந்த வேளையில் சைதூனுக்கு அதிக கோபமாச்சு
என்னைப் பெண்ணென் றெப்படி யறிந்தா யென்ருள் சைத்தூனும்
அந்த சொல்லைக் காதிலேகேட்டார் முஹம்ம தனிபாவும்
நல்லதுநல்லது சொல்லுகிறேன்கேளு நான் அறிந்த வயணம்
குதிரையேறிநீ வந்திடும்போது கொங்கை யசையக்கண்டேன்
அங்குபடியினில் பாதங்கள்ரண்டு அதிர்ந்து ஆடக்கண்டேன்
அந்தவார்தைகள் முழுதுங்கேட்டு அப்போது சைத்தூனும்
ஆனலாகட்டும் பெண்ணு நானிருந்தால் அதினல் குறைவில்லை
நெஞ்சஞ்சாமல் பேசிடும்வீரா யென்சொல்லைக் கேளு
வாரியடித்தேன் வணக்கில்லாத வலிப வீரர்களை
சூறைகொடுத்தேன் கணக்கில்லாத சூரதீரர்களை
மல்லஜட்டிகள் பல்லையிளித்திட மாறிமாறி அடித்தேன்

கிணக்கில்லாமல் ராஜாக்கள் தலையை கத்தியா லறுத்தேன்
என்னோடெதிர்க்க இந்த வுலகினில் எதிர் ஒருவருண்டோ
இப்படிப்பட்டவள் என்பேருனக்கு என்ன தெரியாதா
சிங்கங்கள்கதறிட வெட்டிகலித்திடும் சைத்தூனென்பேரு
இராஜர்கள் தலையை வெட்டிப்பிளந்திடும் சைத்தூ னென்பேரு
வீரர்கள் தலையை வெட்டிப்பிளந்திடும் சைத்தூனென்பேரு
ஜட்டிகள் தலையை வெட்டியெறிந்திடும் சைத்தூனென்பேரு
எந்தன்பேரைக் கேட்டாலொன்றுந் தண்ணீர் குடிக்காது
என்னுட தகப்பன் இரமெனும்பட்டணம் இருக்கிறன் ராஜாவாய்
அப்படிப்பட்டவன் வயிற்றில்பிறந்த ஆண்சிங்கம் நானே
பதினேழுலட்சம் படைக்கு அதிபதியார் என்தகப்பன்
என்றசொல்லைக் காதிலேக்கேட்டு இறைபுலி அலிமகனர்
என்பெயருனக்குத் தெரியுமா பெண்ணே யென்ற ரப்போது
பூமியிலுள்ளவையெல்லாம் நடுங்கும் புலிஅலி மகனன்
அல்லாபுலியென பெயர்மிகபெற்ற அலியார் பெருமகனன்
ஆதிதூதரின் பேரபிள்ளைநான் ஆண்மை யுள்ளவனன்
உயர்ந்தகுலத்தில் பிறந்தோனலும் என்பேர் முஹம்மதனிபு
வலியில்சண்டையில் தந்திரயுக்தியில் வல்லமையுள்ளவனன்
என்றவார்த்தையைக் காதிலேகேட்டு எதிர்த்து சைத்தூனும்
நல்லதுஉன்னுடைய வல்லமையெல்லாம் நானறிவேன் பாரு
இப்பொழுது என்னுடன் சண்டைநீ செய்திடு அலியின்மகனரே
வல்லமையெல்லாம் என்முன் காட்டிடு அலியின் மகனரே
என்றவார்த்தைக் காதிலேகேட்டு ஏக அலிமகனர்
சொன்னரப்போ சைத்தூனுக்கு சேதியொன்று கேளு
அடிக்கிறதில்லை யுன்னைநாங்கள் ஆங்காரங்கொண்டு
எதிரி அடித்தபின் நாங்களடிப்பது எங்கள் வழக்கமென்றார்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போ சைத்தூனும்
ஈட்டியையெடுத்து தலைமேல்சுழற்றி எறிந்தாள் அந்நேரம்
கோடையிடியைப் போலசத்தமு மிட்டுக்குத்தின எப்போது
முஹம்மதனிபு யிடையினில்பட்டது முஹம்ம தனிபாவும்
அந்தக்குத்தினல் சுழன் றுவிழுந்தார் முஹம்ம தனிபாவும்
மூர்ச்சையாய்ப்போன ரந்தஅடியினல் முஹம்மது அனிபாவும்
ஆதியின்கட்டளை யிப்படியிருந்தது முஹம்மது அனிபாவுக்கு
அந்தசைத்தூன் பெண்ஜாதியாக ஆதிநாட்டமுண்டு
அதனல்பதஹ் பெற்றுள் சைத்தூன் அந்தவேளையிலே
புலியைப்பசுவும் வெல்வதுண்டோ இந்தப் பூமியிலே
பூனையையெலிகள் வெல்வதுமுண்டோ இந்தப் பூமியிலே
நரியைக்கோழிகள் வெல்வதுமுண்டோ இந்தப் பூமியிலே
நாயனிட்டபடி நடந்துமுடிந்தது நாமென்செய்வோம்
முஹம்மது ஹனிபை வெல்லமுடியுமா வெட்டால் குத்தாலே

எத்தனைவீரரோ மாண்டாரிவர்கை வாளின் வெட்டாலே
எத்தனைசூரரோ மாண்டாரிவர்கை ஈட்டியின் குத்தாலே
அப்படியிருக்க பெண்ணாலாமா அவரைக்கெலித்துக்கொல்ல
அந்தவேளையில் அப்படியிருந்தது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
மூர்ச்சையாய் விழுந்துகிடந்தார் பூமிமேல் முஹம்மது ஹனிபாவும்
அந்தவேளையில் சைத்தூன்கிட்டே அடுத்து நின்றாளாம்
கொஞ்சநேரம் பார்த்து சைத்தூன் குதிரை தனைவிட்டு
கீழேயிறங்கிக் கிட்டேபோனாள் கழுத்தை யறுப்பதற்கு
கத்தியைவாங்கிக் கையிற்பிடித்து கழுத்தையறுக்கப்போனாள்
அந்தவேளையி லென்னமாகிடந்தார் முஹம்மதனிபாவும்
செத்தபிணம்போ விருந்தாரப்போது ஒன்றுந் தெரியாமல்
பேச்சுமூச்சு மில்லாமற் போச்சுது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
அப்படியிருக்கக் கண்டுசைத்தூன் அந்நேர வேளையிலே
கத்தியையுறையில் போட்டாளாம் காரியமில்லையென
செத்தபிணத்தை அறுப்பது நமக்கு சமார்த்தியமல்ல
அறுத்தால்வீணா கெட்டுப்போங்கத்தி ஆகாதென வெண்ணி
நாலுபேர்தனைப் பிடித்துக்கொண்டாள் நாலு குதிரையோடு
திரும்பினாள் சைத்தூன் தன்னுடையசீமைக்குசீக்கிரமாய்அப்போ
தகப்பனிடத்துக்கு வந்து சைத்தூன் ஸலாஞ் சொல்லி நின்றாள்
மகளைப்பார்த்து சந்தோஷமானான் மன்னன் அந்நேரம்
எந்தன்மகளே வேட்டைக்குப்போய் நீ என்ன கொண்டுவந்தாய்
என்னென்ன வேலைகள் முடித்து நீ வந்தா இப்போது சொல்லு
என்றவுடனே சொன்னாள் சைத்தூன் இன்று வேட்டையிலே
முஹம்மதனிபை வாரியடித்தேன் மண்ணுள் தான்போக
நாலுபேர் குதிரையும் பிடித்துநான் வந்தேன் நம்மிட சீமைக்கு
அலியின் பிள்ளையென் றொருவன்வந்தான் ஆங்கா ரங்கொண்டு
அதிகவெட்டிக் காரனாமவனும் ஆண்மை யுள்ளவீரன்
கூடநாலுபேர் தாங்களுமிருந்தார் குதிரை நானேறி
கொற்றஅலியின் பிள்ளையை யின்று கொன்று போட்டேனையா
என்றிவள்சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு எல்லா மந்திரிகளும்
இந்த பேச்சுகள் பொய்யென்றார்கள் ராஜா முன்பாக
முஹம்மது ஹனிபை வெல்வாருண்டோ வெட்டால் குத்தாலே
சீமைகளெங்கும் பேருபெற்றவர் சண்டை செய்வதிலே
ஆண்சிங்கமா முஹம்மது ஹனிபு அலியார் தன்மகனாம்
அலியார்பேரைக் கேட்டாலிந்த அண்டம் புவிநடுங்கும்
பொல்லாக்காபர் தலைகளை வெட்டி பொடி பொடி செய்தஅலி
புத்திரனான படியால் வெல்வது பொய்யென்று சொன்னார்
அந்த சொற்களைக் காதிலே கேட்டு அப்போது சைத்தூனு
மென்மேலாக வாணையிட்டாள் மெய்யென சைத்தூனு
பின்னுஞ் சொன்னாள் சைத்தூனப்போ பெரியோரே கேளும்

மதீனம் போய்நான் புலியலியோடு வல்ல சண்டைச் செய்வேன்
அவரை கெலித்துநான் வருவேனானல் சைத்தூ னென்பேரு
அப்படிக்கெலிக்காமல்போனல்பின்னும்இங்கேநான் வரமாட்டேன்
நானுவிதமா பந்தயஞ்சொன்னள் நல்ல சைத்தூனும்.

இரம்ராஜன் சண்டைக்கு விடுதல்.

அந்தவேளையில் மந்திரிமார்கள் அரசன் தனைப்பார்த்து
எங்கள் சொல்லைக் கேட்டிடவேணும் இந்நேர வேளையிலே
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு ராசனு மப்போது
ஓமந்திரிமார்களே யென்ன சொல்லுகிறீர் மகிழ்வாகச் சொல்லும்
என்றவுடனே மந்திரிமார்கள் எழுந்துசொன்னார்கள்
ராஜாதிராஜர்கள் புகழும் சிங்க ராசாவே கேளு
அறபுதேசத் துள்ளா ரிவர்கள் ஆண்மை யறியவேணும்
சிப்பாயிமார்கள் போலேவிருக்கிறார் சூரர் நால்பேரும்
சேவகமார்கள் போலவிருக்கிறார் தீரர் நாலுபேரும்
கெட்டிக்காரர்கள் போலவிருக்கிறார் கிட்டே நாலுபேரும்
இவர்களேரும் குதிரையும் கத்தியும் இன்று கொடுக்கவேணும்
நம்முடபடைகளை யிங்கேயழைத்து இவர்கள் தன்றோடு
சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கைப்பார்ப்போம் சாமார்த்தியம்தன்னை
இவர்கள்வல்லமை யறிவோமென்றார் எல்லா மந்திரிகளும்
அந்தசொற்களைக் காதிலேகேட்டு அப்போது ராஜன்
மந்திரிமார்கள் சொல்லின்படியேமனது சம்மதித்து
நால்பேர் தனக்கும் குதிரையும் கத்தியும் கொடுத்தானே ராஜன்
படைகளையெல்லா முன்னே நிறுத்திறான் வேடிக்கை தான்பார்க்க
அந்தவேளையில் ஒன்றுக்கொன்று ஆலோசனைச் செய்தார்
நாலுபேர்களு மொருமனதாக நாடினார் அந்நேரம்
பீஸபீல் செய்வோமாகில் நமக்குப் பெரிய பலனாகும்
கெலிப்போமாகில் பேர்மிகப்பெறுவோம் கெட்டிக்காரரென்று
வெட்டுப்பட்டுப் போவோமாகில் வீடு சுவர்க்கமாகும்
என்றுநினைத்து ஏறினார் குதிரை எழுந்து நால்பேரும்
கத்தியையுருவி கையிலே பிடித்தார்கள் காபர்கள் தன்னைவெட்ட
விட்டார்காற்றைப் போலகுதிரைகளை வேடிக்கை தான்காட்ட
புலிகள்போலவே ஆங்காரங்கொண்டு புகுந்தார் படைக்குள்ளே
ஆட்டுகுலத்துக்குள் புலிபோல் புகுந்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
துண்டுதுண்டாய் விழவே வெட்டினார் சூரர் தான்மடிய
குதிரிரைகள் துண்டாய் விழவேவெட்டினார் குவிய மலைபோலவே
பிணக்காடாக்கினார் நாலுபேர்களும் பெரிய படையெல்லாம்
செந்தூள்பறந்து போச்சுது எங்கும் சேனைகள் தெரியாமல்
கருந்தூள்பறந்து மூடிக்கொண்டது கண்களே தெரியாமல்
அந்த வேளையில் என்னசெய்தார் நாலு அரசர்களும்

அல்லாதன்னை மனதில் நினைத்து அறுத்தார் காபர்களை
வீச்சுக்கு வீச்சு துண்டு துண்டாய் விழுகுதே பிணங்கள்
தயிரின்குடம்போல் மூளைகள்சிதறி தரையில்விழுகுதுபார்
ரத்த ஆறுகள் ஓடிப்போச்சுது ராணுவர் தனக்குள்ளே
குவியல்குவியலாய் பிணங்கள் குவிந்து போச்சுதுபார்
அந்தவேலையி லென்னசொல்லுகிறான் ராஜஇறமின்ராஜன்
வீரர்கள் நால்பேரை நீங்கள் விடாமல் பிடியென்றான்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போது படைவீரர்
அவர்களைப்பிடிக்க போனாரெல்லாம் அங்குமிங்கும்சுற்றி
பிடிக்கப்போனா ரெல்லாம்வெட்டால் போனாரிருதுண்டாய்
கிட்டேயாவரும் நெருங்கிப்பிடித்திட கிட்டாமல்போச்சுது
அஞ்சி அஞ்சியே நின்றாரெல்லாம் அவர்களைப் பிடிக்காமல்
தூரமாய் விலகி நின்றாரெல்லாம் சூரரைப் பிடிக்காமல்
ஒருவர்கையிலு மகப்படவில்லை ஒருவராலுமப்போ
அந்த சேதியைக் காதிலே கேட்டாள் அரசன்மகள் சைத்தூனு
மெத்தையைவிட்டு கீழேயிறங்கினாள் வேங்கை சைத்தூனும்
சீக்கிரமாகவே குதிரையிலேறினாள் சிங்க சைத்தூனும்
காற்றைப்போல விட்டாள் குதிரையைக் கடுக சைத்தூனும்
சண்டைகள்முன்னே ஓடிவந்தாள் சாக்கிரதையாக
கண்ணால்கண்டாள் சைத்தூன்ராணி கனத்தபடை யெல்லாம்
மாண்டுகிடக்கிற பிணத்தைக்கண்டு மயங்கி சைத்தூனும்
சிப்பாய்மார்களே வெட்டிடவேண்டாம் சற்றுநில்லு
சேதமாபோகுது நம்மிடப்படையெல்லாம் சற்றுநில்லு
சண்டை நிறுத்தி போடுங்கள் நீங்கள் சறுதார்மார்களே
கத்தியுங்குதிரையும் நீங்கள்கொடுத்தால் காரியமுண்டாகும்
உயிரோடிருக்க நாடினால் நீங்கள் என் சொல்லைக்கேளும்
உருண்டுமடிந்திட நாடினால் நீங்கள் ஒரே வெட்டில் போவீர்
முஹம்மது அனிபை அடித்தாபோல் மோதி அடித்திடுவேன்
துண்டுதுண்டாய் போக உடல்களை தூளாக்கச் செய்திடுவேன்
வீணாமடிந்திட வேண்டாமென்றாள் வீரிய சைத்தூனும்
அந்தச்சொல்லைக்காதிலேகேட்டு அந்த நாலுபேரும்
சண்டையை நிறுத்தி போட்டார் நாலு சறுதார்மார்களும்
சைத்தூன்சொல்லின் படியேகொடுத்தார் சறுதார்மார்களும்
சந்தோஷமாச்சுது சைத்தூனுக்கு சறுதார்மார்மேலே
அந்தவேளை யிலென்னசெய்தாள் அரசன்மகள் சைத்தூன்
பிடித்துஅடைத்திட சிறையினுள்போட்டாள் புலியெனும் நால்வரையும்

சைத்தூன் மதீனம்போகத் துணிதல்.

தகப்பனைப்பார்த்து என்னசொல்லுகிறாள் சைத்தூனப்போது
[illegible]

பட்டணம் கைவசமாக்கி நான்வாரேன் பாரசண்டைசெய்து
எந்தன்பெயரே நிறுத்திவாரேன் எல்லாம் பயந்திடவே
மதீனநகரம்நான் போரேனென்றாள் மகாராஜனோடு
அந்த சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போது ராஜன்
என்னசொன்னாய் என்னசொன்னா யெந்தன் மகளே நீ
அந்தப்பட்டணம் போக நீ வேண்டாம் அங்கே யிருப்பவர்கள்
கொடியவம்பர்கள் வல்லமைக்காரர்கள் கொஞ்சமுமஞ்சார்கள்
போக நீ வேண்டாம் போனால்வினையும் பொல்லாங்கென்பேரில்
ஆகாவேலைகளாகிடுமங்கே ஆபத்ததிகமாகும்
பின்னாலென்ன வந்து முடியுமோ போகவேண்டாம் நீ
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு எழுந்து சைத்தானும்
பாதம்பணிந்து சொன்னாளப்போது பயப்படவேண்டாம் நீ
வெற்றிபெற்றுநான் வருவேனையா தடுத்திடவேண்டாம் நீ
சண்டைசெய்து கெலித்துநான்வருவேன் தாரும்விடையென்றாள்
அந்தவார்த்தையைக் காதிலேகேட்டு அப்போது ராஜாவும்
போய்வாமகளே யென்றானப்போ பெரிய ராஜாவும்
தகப்பன்சொல்ல சைத்தானெழுந்து சண்டைசெய்வதற்கு
பட்டாகத்தியை யெடுத்துப்பிடித்தாள் பாங்கானகைதனிலே
தாண்டாயுதத்தைக் கூடவெடுத்தாள் சாமர்த்தியங்காட்ட
கத்தியையெடுத்துப் பூட்டிக்கொண்டாள் கழுத்திலப்போது
ஈட்டியையெடுத்துப் பிடித்தாள்கையில் எதிர்த்தபேரைக்குத்த
சண்டைஆயுத மெல்லாமெடுத்தாள் சைத்தான் அந்நேரம்
குதிரையைக்கொண்டுவா இங்கே யென்றாள் கொடியசைத்தானும்
சிங்காரித்தார் நானாவிதமா சிறந்த குதிரைதன்னை
குதிரையைசைத்தான் முன்னேநிறுத்தினார் கொண்டு வந்தவீரர்
அந்தவேளையில் சைத்தான்கூட அருமையான பெண்கள்
நாற்பதுபேரும் ஆயுதம்பூட்டி நல்லகுதிரையேறி
வீரியத்தோடு வந்துநின்றார் சைத்தான்முன்னாக
அவர்களைக்கண்டு சைத்தானப்போ ஆங்காரங்கொண்டு
போட்டாள்காலை குதிரையின்மேலே பெரியசைத்தானும்
அப்போது குதிரை வேகங்கொண்டது அடிகள் தூக்கிவைக்க
படபடவென்று நடந்துபோகுது பறவைபோல குதிரை
தடதடவென்று நடந்து போகுது தாண்டியே குதிரை
நாற்பது பெண்களும் கூடவே நடந்தார் நரியும் பசுவும்போல்
மதீனமா நகரை நோக்கியே விட்டார் மண்டுகள் தான்பறக்க.

முஹம்மதனிபு எழுந்து மதீனம் போகுதல்.

மூர்ச்சையாய் விழுந்து கிடந்தார் காட்டில் முஹம்மது ஹனிபாவும்
அவருடை குதிரைக் காரனுமப்போ அங்கே வந்துநின்று
ராஜனுக்கெல்லாம் ராஜாவாகின ராஜாவேயின்று

இன்னும் தூங்குகின்றீர் எழுந்திருமென்று உரக்க சத்தமாக
கூப்பிட்டுச் சொல்லிட முஹம்மது ஹனிபு கேட்டு அப்பொழுது
கண்ணை முழித்து எழுந்து கொண்டார் கனவு கண்டாப்போல்
எழுந்தவுடனே முஹம்மது ஹனிபு என்ன சொல்கிறார்
நல்ல கனவுகண்டு நான் இருந்தேன் நித்திரை செய்யும்போது
என்னை யெழுப்பின வயணமுமென்ன எனக்குச் சொல்லுமென்றார்
அந்தச் சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அடிமை அப்போது
அரசாய்வந்த முஹம்மது ஹனிபாவே அடியேன் சொல்லக்கேள்
தங்களைச் சைத்தூன் அடித்த அடியினால் தாங்கள் மூர்ச்சையாகி
கீழேநீர் வீழ்ந்து வுணர்வில்லாமல் களைபட்டு போனீர்
செத்த பிணம்போ லானீரப்போ சைத்தூன் குதிரையைவிட்டு
பார்த்தாள் கத்தியை கையிலேயுருவி பாரசைத்தூனும்
செத்தபிணம்போ லிருந்திடக்கண்டு திரும்பி போனாளப்போ
குதிரைமேலேறி நாலுபேரையும் குதிரையும் தான்பிடித்து
கொண்டுபோனாள் சைத்தூனென்று கூறினான்முன்னை
அந்தச் சொல்லைக் காதிலேகேட்டு முஹம்மது ஹனிபாவும்
அதிக துயரங் கொண்டாரப்போ முஹம்மது ஹனிபாவும்
துக்கத்தோடு போனார்மதீனம் முஹம்மது ஹனிபாவும்.

தாயார் மகனைக்கண்டு சொல்லுதல்.

வாடியமுகமாய் முஹம்மது ஹனிபா வந்தார் வீட்டுக்கு
தாயார்மகனார் முகத்தைப் பார்த்து தயவோடு சொல்வார்
என்றனுயிரே என்கண்மணியே என்ன வயணத்தாலே
உறங்கிய முகமாய் வந்தாயென்று உறுத்திக் கேட்டாள்
அதற்கு ஒன்றும் சொல்லவேயில்லை முஹம்மது ஹனிபாவும்
அப்போது பீவி ஹனிபா சிக்கிரமாக அடிமைதனைப் பார்த்து
நடந்தகாரிய மெல்லாமிப்போ நானறியச்சொல்லு
சேதிகளெல்லா மறைப்பில்லாமல் தெரிய எனக்குச்சொல்லு
பீவிஹனிபாகேட்க ஆதியோடந்தமாய் அடிமை சொல்லிவந்தான்
சைத்தூனாலே பட்டபாடுகளின் சேதியெல்லாஞ் சொன்னான்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போது பீவிஹனிபாவும்
மகனைப்பார்த்து என்ன சொல்லுகிறார் ஹனிபா அம்மாளும்
உலகினிலுள்ள வீரரை வெட்டினார் உன்தந்தை அலியார்
தேவுபரிகளை துண்டாய் வெட்டினார் உன்தந்தை அலியார்
பூதசங்கிகளை பொடிபொடியாக்கினார் உன்தந்தை அலியார்
(நீ) அப்படிப்பட்டவர் மகனாய்ப் பிறந்தாய் ஆண்பிள்ளையென்று
உந்தன் தாயார் எப்படிப்பட்ட வல்லமையுள்ளவளாம்
எத்தனை ஜட்டியோ மல்லர் மாண்டோர் எண்ணமுடியாது
சண்டைக்குப் பெரும்புலி உந்தன் தாயார் சாமர்த்தியக்காரி
தன்மகனாக நீ பிறந்தாயானால் தைரியமில்லாமல்

பெண்ணின் கையா லடிபட்டாய் நீ பேடிகள்போல் மகனே
வீரியமெல்லா மற்றுபோச்சுதே வேட்டை ஆடுகையில்
இப்படிப்பட்ட பிள்ளையாக நீ யென்வயிற்றிற் பிறக்கலாமா
இதிலும் இறந்து போகுதலெனக்கு ஈனமொன்றுமில்லை
ஆணாய்பிறந்து நீயிருந்தாலவளை அடித்து கெலித்து வருவாய்
ஆணல்லாதலால் அவள் கையால்நீ அடிப்பட்டு வந்தாய்
என்று தாயார் சொல்லிட முஹம்மது ஹனிபா தான்கேட்டு
தலையைக் குனிந்தார் முஹம்மதுஹனிபு தாயார் சொல்கேட்டு.

முஹம்மது ஹனிபு சைத்தூனைக் கெலிக்கப் போகுதல்.

தாயார்சொன்ன மொழியைக் கேட்டு தைரியமிகசெய்து
அந்தவேளையி லென்ன வெண்ணினார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
பெண்ணாய்ப்பிறந்த சைத்தூன்கூட பெரிய சண்டைசெய்து
கெலித்திடவேணும் அதன்பின்னவளை கிடங்கி லடைக்கவேணும்
அவளுட நாற்பது பாந்திமார் தங்களை சிறையிலடைக்கவேணும்
சிறையிலடைத்துவைத்தநாலுபேர் தங்கள் சிறையை மீட்கவேணும்
இறமெனும் பட்டணம் புகுந்து அவ்வூரை யிடவேணுங் கொள்ளை
எதிர்த்திடும் பேர்களை துண்டு துண்டாக இரையாய்க் கொடுக்கவேணும்
ராஜனுடைவன் சேனைகள்முழுவதையும் இஸ்லாமாக்கவேணும்
நகரைப்பிடித்து நம்மைவசமாக்கி நாம்ஆளவேணும்
இப்படிநானு விதமாய்மனதினுள் எண்ணினரப்பொழுது
மனத்துள்ளேயே சத்தியஞ்செய்து மனது துணிவாச்சு
வெற்றிபெருமற்போனால் மதீனம் வரவேகூடாது
சண்டைசெய்து நான் கெலிக்காமற்போனால் திரும்பிவரமாட்டேன்
இப்படிநினைக்க கோபமூண்டது அந்நேரவேளையிலே
கண்களிரண்டும் சிவந்துபோச்சுது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
படபடவென்று மீசைதுடிக்குது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
பல்லை நறநறவென்று கடித்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
குதிரைக்காரனைக் கூப்பிட்டுச்சீக்கிரம் குதிரையைக் கொண்டுவா நீ
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போ குதிரைக்காரன்
சீனியையெடுத்துப் போட்டுக்கட்டினான் சீக்கிரமாயவனும்
சிங்காரித்துக் குதிரையையப்போ தீரவீரசூரன்
எதிரில்கொண்டுவந்து நிறுத்தினானிந்த பூமியசையவே
அந்தவேளையில் முஹம்மது ஹனிபு ஆயுதந்தனையெடுத்தார்
கத்தியையெடுத்து கையில்பிடித்தார் கனத்தவீரசூரர்
அம்பையெடுத்தினி போட்டார்தோளில் அலியாரின்மகனார்
சக்கரமெடுத்துக் கையில்பிடித்தார் சமர்த்தரலிமகனார்
தண்டாயுதத்தை யெடுத்துபிடித்தார் சைத்தூனைவெல்ல
கேடகமெடுத்து தோளில்போட்டார் கெட்டிக்காரவீரர்
குதிரைமேலேறினார் பூமியதிர்ந்திட கோபமிகவாகி

செந்தாள்பறந்திட விட்டார் குதிரையை சைத்தான் தனைநாடி
பூமியதிர்ந்திட விட்டார்குதிரையை பூவைகள் தனைநாடி
கருந்தாள்பறந்திட விட்டார்குதிரையை காரிகைதனைநாடி
கூடஅடிமையை முஹம்மது ஹனிபு கூடகூட்டிபோனார்
இறமின்புறமாய் குதிரையை விட்டு ஏவி நடந்துபோனார்.

பீவிஹனிபா பாந்தியைக் கேட்குதல்.

அந்தவேளையில் ஹனிபாதாயார் அடியாள் தனைபார்த்து
எந்தன்கண்மணி யானமகனார் எங்கேகாணோமென்றார்
ஈரல்கொழுந்தா யுகந்தமகனார் எங்கேகாணோமென்றார்
ஏகன்புலிஅலி யீன்றசெல்வனார் எங்கேகாணோமென்றார்
அந்தசொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போபாந்திபெண்ணு
அம்மாசொல்வேன் காதுகொடுத்துகேள் அரசருன்மகனார்
கோபத்தோடு கண்கள்சிவந்து குதிரைமேல்தானேறி
ஆயுதம்பூண்டு போனாரெங்கேயோ அறியேனானென்றும்
கூடஅடிமையைக் கூட்டியேபோனார் கொற்றவாநானறியேன்
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு ஏங்கி பீவிஹனிபாவும்
நாம்பள்சொன்ன சொல்லால்மகனுக்கு நாணமிகவாகி
நடந்துபோனார் குதிரைமேலேறி நானெங்கேகாண்பேன்
எந்தவழியாய் போனதுமறியேன் என்னவேலையாச்சுது
எவ்விடங்கண்டு தேடிப்பிடிப்பேன் என்று எண்ணமாச்சு
அதிகப்படையினை யுள்ளவள் சைத்தான் அதிககெட்டிக்காரி
ஒன்பதுகோடி படையினையுடையவன் இரமின்ராஜாவும்
சத்துருவானவன் அவனைஜெயித்திட சண்டைக்குப்பாலகனும்
போனபடியினா லென்னவிளையுமோ போவோமெனஎண்ணி
அப்போதாயார் சஞ்சலங்கொண்டு அதிகக்கலக்கமாகி
வேதனையாகியே மனதுதுயரமாய் விசனமதிகப்பட்டார்.

ஹனிபா அம்மாள் மகனைத் தேடிப்போகுதல்.

அங்கேபோக வொட்டாமல்மகனை அழைத்துவருவோமென்று
சிக்கிரமாக ஆயுதமணிந்து சிங்கக்குதிரையேறி
இறமின்புறமாகுதிரையைவிட்டார் எழுந்துபறக்கதுரு
இப்படிக்காட்டின் புறமாபீவிஹனிபா ஏங்கிநடக்கும்போது
இருந்தாப்போலே இருந்துதூசியும் எதிரிலெழும்பக்கண்டார்
கண்டார்நாற்பது மேலொருகுதிரையும் காட்டினிலோடிவர
அதிகவேகமாய் வாராள்சைத்தான் ஆங்காரங்கொண்டு
ஒத்தைக்குதிரையைக் கண்டாள்சைத்தான் ஓடிவந்துகிட்டே
என்னுடகாட்டினி லென்னமாய்வந்தா யென்றாள்சைத்தானு
கொஞ்சமு மஞ்சாமலேவந்தாய் காட்டில்வேட்டையாட
என்னுடையபயமுமில்லாமல் போச்சுதா உனக்குஇந்நேரம்

முடிவுநாள்கிட்டே ஆச்சுதுவென்றாள் மேகஸைத்தூனும்
சண்டைசெய்யென்று ளென்னோடிப்போ சாமர்த்தியமாக
உன்னுடையவல்லமை என்முன்காட்டு ஒத்தைகுதிரைக்காரா
அந்தச்சொல்லை காதிலேகேட்டு அப்போ பீவிஹனிபாவும்
என்னசொன்ன யுந்தன்காடா யிதுவுமுன்பயித்தியமா
வேட்டையாடுவோர்க் கெல்லாம் காடுகள் வேண்டுமான இடமாம்
வீண்மொழிகளைப் பிதற்றிடவேண்டாம் விருதுமிகக் காட்டி
ஆணில்உடைகளை உடுத்தி ஆண்போல் ஆயுதம் தான்பூட்டி
காட்டுக்குவேட்டை யாட நீ வந்தது காரியமொன்றுமில்லை
வீட்டுக்குள்ளிருந்து நீ நூலினை நூற்பது உனக்குத் தகுந்தவேலை
விருதுகளணிவது ஆடவர்போல் பெண்கள் வேலையல்ல
அந்தவார்த்தையை காதிலேகேட்டு அப்போது ஸைத்தூனும்
பல்லை நெரநெரவென்று கடித்தாள் பாவை ஸைத்தூனும்
கண்கள் ரெண்டும் சிவந்து போச்சுது கடுங்கோபத்தாலே
பெண்ணுநானென்று எப்படியறிந்தா பேடி அல்லவோநான்
புலிகள் யானையைத் துண்டா நறுக்கிடும் பெரிய சிங்கம் நானே
அந்தச் சொல்லைக் காதிலேகேட்டு ஹனிபா அம்மாளும்
உன்னுடமாரின் கொங்கைகள் ரெண்டும் அசைய நான்கண்டேன்
குதிரையின் அங்கு படியினில் ரெண்டு காலுமதிரக் கண்டேன்
அதனாலுன்னைப் பெண்ணென் றறிந்தேன் ஆணல்லவென்று
அந்தச் சொல்லைக் காதிலேகேட்டு ஆங்காரங்கொண்டு
(நான்)பெண்ணாயிருந்து பிளந்தேன்வெட்டி பெரிய ராஜர்களை
கணக்கில்லாத பேர்களுமாண்டார் என்கை வாளாலே
எண்ணிக்கையில்லா பேர்களுமாண்டார் என்கை வாளாலே
உன்னுட காலமும் அடுத்தது என்று உருவினாளே கத்தி
கத்தியையுருவி ஓங்கி வெட்டினாள் கடுங்கோபத்தாலே
ஹனிபுஅம்மாள் தலைமேல் வெட்டிட அப்போது பீவிஹனிபாவும்
கேடகத்தாலே தாங்கினார் வெட்டை கொஞ்சமுமஞ்சாமல்
அந்த வெட்டினால் கேடகமறுத்து அந்தவெட்டுருகி
தலையில்நாலு விரற்கடை அறுந்துஞ் சஞ்சலமிகவாக
காயம்பட்டது ரெத்தமு மொழிகிட கண்மினுமினுப்பாகி
கிறுகிறுவென்று சுழனுவதாகிக் குந்தினார் பீவிஹனிபாவும்
அந்தவேளையி லென்னசெய்தாள் ஆங்காரச் ஸைத்தூனும்
பாசக்கயிற்றினை பீவிஹனிபாமேலே போட்டாள் அந்நேரம்
அந்தவேளையி லென்ன சொன்னார் ஹனிபா அம்மாவும்
மீனைப்பிடிப்பது போலபிடித்தாள் ஹனிபா அம்மாளை
அல்லா தன்னை நாடி புகழ்ந்து அப்போ துஆக்கேட்டார்
உந்தன் காவலில் வைத்திடுமென்னை யிந்த வேளையிலே
உதவியொருவ ரில்லையே யெனக்கு உன்னையன்றியல்லால்
அந்த வேளையில் முஹம்மது ஹனிபு ஆயாசங்கொண்டு

போகிறவழியில் விசனமுமானர் பெற்றதாய்மேலே
என்னைத்தேடி யென்தாயார்வருவார் என்ன குற்றமாமோ
எங்கேகண்டு பிடிப்பாரென்னை என்று விசனமாக
இப்படிநாளு விதமாயெண்ணி யிருந்திடும் வேளையிலே
அடிமையைப்பார்த்துச்சொன்னார் முஹம்மது ஹனிபா அந்நேரம்.

வசனம்.

இம்மேட்டின் மேலேறி நகமுகமுஞ் சுற்றிப்பார். என்ன காரியங்கள் தெரிகிறதென்று சொல்ல, அச்சொல்லைக் குலாம் கேட்டு அப்படி ஏறிப்பார்க்கையில், அங்கோரிடத்தில் சைத்தூன் நிர்க்கக்கண்டு, ஓ அமீரே! தங்களுடைய தாயார்மேலே சைத்தூன் பாசக்கயிற்றையிட்டுப் பிடித்திருக்கிறார்களென்று சொன்னான். அச்சொல்லை முஹம்மது ஹனிபுகேட்டு, இந்நேரம் நாமுதவியாய்ப் போகாமற்போனால் வீணாக கொன்று போடுவாளென்றெண்ணி மின்னல் மின்னினாற்போல் குதிரையை ஓட்டம்விட்டு அங்கு சேர்ந்தார். அங்கு தாயாரைக்கண்டு உடனே அக்கயிற்றை அறுத்துப்போட்டு தாயை மீட்டிக்கொண்டார். அதை சைத்தூன் கண்டு அதிக கோபங்கொண்டு நான் பிடித்த வேட்டையை விடுவித்து விட்டாயே உன் பெயரென்ன சீக்கிரமாகச் சொல். இன்னும் இந்த கவார் யாரென்று கேட்டாள். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு யென் பெயர். உன்னுடன் சண்டை செய்ய வந்தேன். என்னுடைய தாயார் எனக்காக என்னைத்தேடி வந்தார்களென்று சொன்னார். அப்பொழுது சைத்தூன் என்னைப் போல் உலகினில் பெண் வடிவானோர்களில் வல்லமையுள்ள வர்களொருவருமில்லையென்று சொல்லிப் பின்னும் உன்னுடைய தாயார் மிகுந்த பலமுள்ளவள், யாதொரு அச்சமின்றி என்னுடன் எதிர்த்து போராடினாள். ஆனாலும் நீ முன்னால் என் கைவாளின் வெட்டிற்குத் தப்பிப்பிழைத்து போனாய். அப்பொழுது உன்னுடைய கழுத்தை அறுக்காமல் போயினேன். ஆகிலுமிப் பொழுது உனக்கு முடிவின் காலங்கிட்ட நெருங்கின தென்று சொல்லி ஒன்றுக்கொன்று ஆங்காரத்தோடு வெட்டத்துணிந்து கத்திகளை யுருவி கையிற்பிடித்துக்கொண்டு இடியும் இடியும்போல, மலையும் மலையும்போல, புலியும் புலியும்போல ஆக்ரமித்து நல்ல சண்டை செய்தார்கள். அந்நேரவேளையில் பீவிஹனிபா இரத்தம் ஒழுகும் காயத்தின்மேல் ஒரு துணியால் கட்டிக்கொண்டு தையம்மஞ் செய்து இரண்டு ரகஅத்து நபில் தொழுதுகொண்டு கையுமெடுத்து ஹக்தஆலாவினளவில் (யாகரீம்-யாறஹீம்) இந்தச் சமயத்தில் என்பிள்ளைக்கு வெற்றியைக்கொடு, அவள் மிகுந்த பெலமுள்ளவளா யிருக்கிறாள். இப்பிள்ளை உன்னுடைய புலி அலியின் பிள்ளை, நீ வெற்றியைக்கொடு, அப்படி கொடாவிட்டால்

எங்களுடைய பெயர்போய்விடுமென்று கேட்டது. அந்நேரம் ஹக்தஆலாவினிடத்தில் கபூலாய்விட்டது. அந்தச் சமயத்தில் சைத்தூனும் முஹம்மது ஹனிபாவும் இருபேரும் கைகளில் கத்தியையுருவி ஒருவருக்கொருவர் வெட்டிக் கொண்டார்கள். அவ் வெட்டுகளை ஒருவருக்கொருவர் படாமல் கேடகத்தினால் தாங்கிக் கொள்வார்கள். இப்படி வெகுநேரம் வரைக்கும் சண்டை செய்து ஒருவர்க்கொருவர் தாழாமல் கடைசியில் முஹம்மது ஹனிபு சைத்தூனைப்பார்த்து நீ யென்னுடைய இடையில் கையைப்போட்டு உன்னுடைய வல்லமையெல்லாங்கூட்டி என்னைத் தூக்கென்று சொல்ல, அப்பொழுது சைத்தூன் அவரிடுப்பில் தன் கையைக் கோர்த்து தன் பலமெல்லாங் கூட்டி குதிரையின் மேலிருக்கிற வரை தூக்கினாள். அவர் எழும்பவில்லை பின்னும் முகம் சிவக்கும்படியாக அதிக பலமாக தூக்கினாள். அப்பொழுதும் எடுக்கமுடியவில்லை. பின்பு முஹம்மதனிபு சைத்தூனுடைய இடுப்பில் தன் கையைமாட்டி ஒருசத்தமிட்டு மேலுக்கு தூக்கி தலைமேலாகச் செய்து வானத்தின் புறமாகத்தூக்கி யெறிந்துவிட்டார். அப்பொழுது தாயார் மகனைப்பார்த்துக் கூவி, ஓ யென்கண்மணியான மகனே! நீ சீக்கிரமாகச் சைத்தூனைக் கீழே விழ ஒட்டாமல் தாங்கிக் கொள், தாங்காவிடில் வீணாயிறந்துபோவாள். ஆகையால் நீ தாங்கா விட்டால் உனக்கு நான் பால் கொடுத்ததைப் பொறுப்பிக்கேனென்று சொல்ல அந்த முஹம்மது ஹனிபு கேட்டு, கீழே விழவொட்டாமல் கையாற்றாங்கிக் கீழே விட்டார். அப்பொழுது சைத்தூன் முஹம்மதனிபாவைப்பார்த்து நானொரு விரதஞ்செய்து கொண்டேன். அதென்னவெனில் என்னுடன் சண்டை செய்து என்னை யார் ஜெயிப்பார்களோ, அவருக்கே நான் மனைவி. ஆகையால் நான் தங்களுடைய அடியாள். தாங்கள் எனக்குப் புருஷரென்று சொன்னாள். அந்த சொல்லை முஹம்மது ஹனிபுக் கேட்டு, நல்லது நீ குபிரை நீக்கி கலிமா ஓதி நேர்வழியிலாகென்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு உடனே சைத்தூன் கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டாள். கூட அவர்களுடைய 40-பாந்திகளும் கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமானார்கள்.

அப்போது முஹம்மது ஹனிபு தாயாரைப்பார்த்து நீ சைத்தூனையும் கூட இந்த 40-பாந்திகளையு மழைத்துக்கொண்டு மதீனத்திற்குப் போங்கள், நான் செய்துவந்த ஷறத்தின்படி இறமென்னும் பட்டணம் போய் அவ்வரசனோடு சண்டைசெய்து ஜெயித்து அவர்களை இஸ்லாமாக்கி அந்த 4-பேரையும் மீட்டிக்கொண்டு வாராமல் என் முகத்தை மதீனத்திற்குக் கொண்டுவரமாட்டேனென்று சொல்லி சைத்தூன் வல்லமைக்காரியென்று அவளை நம்பாமல் இரண்டு கையையும் பிடித்துகட்டி மற்ற 40-பாந்திகளையும் அதே படிக் கைகளைக்கட்டி தாயாரின் புறமாக ஒப்படைத்து விட்டு மதீ

னைப்போகச் சொல்லி, தான் இரமெனும்பட்டணத்தை நாடிப் போயினர். பின்பு ஹனிபு அப்பாள் சைத்தூனையும் நாற்பது பாந்திசனையும் கைகட்டோடு குதிரைகளின் மேலேற்றி மதீனத்தின் புறமாக வழிபிடித்து நடந்துபோகையில் அக்காட்டில் ஒரு ராஜன் தன் படைகளோடு வேட்டையாட வருகிற சமயத்தில் இரண்டு புலிகள் அவன் கண்ணில் எதிர்ப்பட்டது அப்புலிகளின் மேல் தன் குதிரையை விட்டான். புலிகள் முன்னும் குதிரை பின்னுமாய் ஓடி வருகும்போது அந்தக் கொடிய அரசனுடைய பார்வை இவர்கள் பேரில் விழுந்தது. அப்பொழுதவன் தன் குதிரையை பீவிஆனிபா சைத்தூன் 40-பாந்திசளுமாக வருகிற பாதையை வந்து வளைத்து நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? இவர்களை யெங்கே கொண்டுபோகிறாய், இவர்களும் யாரென்றுகேட்டான். அதற்கு பீவிஹனிபா அப்பாதகனைப்பார்த்து நான் அலி புலியாருடைய பெண்ஜாதி. இப்பெண் என்னுடைய மருமகள். மற்றவர்களெல்லாம் பாந்திகளா யிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் மதீனத்திற்கு போகிறோமென்று சொல்ல, அதைச் சண்டாளராஜன் கேட்டு, நீ உன் மருமகளை என்வசம் விட்டு உன்னுடைய பட்டணத்தை நோக்கி உன் வீடு போய்ச் சேரென்று சொன்னான். இச்சொல்லை பீவிஹனிபாக்கேட்டு அதிக கோபங்கொண்டு இரண்டு பேரும் ஒன்றோடொன் றெதிர்த்துவந்து அதிகச் சண்டை செய்தார்கள். அந்நேரவேளையில் பீவி ஹனிபாவை அந்தக் கொடிய காபிராகிய அரசன் தண்டாயுதத்தினாலடித்தான். அவ்வடி முன்னால் காயம்பட்டிருந்த காயத்தின்பேரில் விழுந்தது. அதனாலப்பொழுது பீவிஹனிபாவிற்கு அதிக வருத்தம் தோன்றினது. அப்பொழுது பீவிஹனிபா ஹக்தஆலாவினிடத்தில் யாறப்பே! நான் உன்னுடைய புலியாருடைய மனைவி. ஆகையால் இவ்வேளையில் என் வெட்கத்தைக் காப்பாற்றி, இவனைவிட்டு மீட்கவேணுமென்று துஆக் கேட்க அந்த துஆ ஹக்தஆலாவிடத்தில் கபூலாய் விட்டது. அந்நேர வேளையில் ஒருபக்கமாயிருந்து தூசி எழும்பினது. அந்த தூசி அவன் கண்ணில் வீழ்ந்தது. அதனால் அவன் தன் கண்களைக் கசக்கிக்கொண்டிருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் ஒரு மலக்கு வந்து அங்குபடியைப் பிடித்து ஒரு நொடிக்குள் ஒருவர் கண்ணுக்குந் தெரியாமல் பீவிஆனிபாவை அவ்விடம் விட்டு வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டார். பின்பு அரசன் தன் கண்களைக் கசக்கி முழித்துப் பார்க்கையில் தூசியுமில்லை பீவிஹனிபாவுமில்லை. அங்கே சைத்தூனும் 40-பாந்திகளும் மாத்திர மிருக்கக்கண்டு அதிக சந்தோஷத்தோடு சைத்தூனும் நம் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டாளென்று பூரித்தான். அந்நேர வேளையில் அவனுடைய படைகளும் மந்திரிமார்களுமாக வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவ்வரசன் அதிக தைரியம்

கொண்டு சைத்தூனைப்பார்த்து, ஓ சந்திரவடிவுள்ள மானே! தேனே! நீ என்னைச்சேர ஒப்புக்கொள்ளென்று கொஞ்சமும் மனமஞ்சாமற் சொன்னான். அவன் சொன்னதை சைத்தூன் கேட்டு, அடாமடையா! புத்தியில்லாதவனே! ஆனால் நான் என்ன செய்வேன்; இப்பொழுது என்னுடைய இரண்டு கையையும் கட்டியிருக்கின்றது. அப்படிக் கட்டில்லாமற் போனால் நீ என்னைக் கூப்பிட்ட நாவையும் உன்னுடைய இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் நான் ஓடிப்போகும்படியாகத் தண்டனை கொடுத்து உன் தலையையும் களைந்து விடுவேனென்று சொன்னாள்.

அந்நேர வேளையில் மந்திரிமார்கள் ராஜனைப்பார்த்து, "நீ ஏன் ஆத்திரப்படுகிறாய். கிணற்றுத் தண்ணீரை வெள்ளங்கொண்டு போகுமா? ஒருபோதுங் கொண்டு போகாது. உன்கையிற் சிக்கியிருக்கிற பெண் உன்னையுமறியாமல் ஓடிப்போவாளோ? ஆனாலும் ஆக்கப்பொறுத்தவன் ஆறப்பொறுக்கவேணும். இன்னும் தன்னையுமறியாம லுயிர்போகமாட்டாது. நீ உன் மனதைத் திடப்படுத்து" என்று சொல்ல, அரசன் கேட்டு, அவ்விடம்விட்டு தன் சேனைகளோடு இந்த 41-பெண்களையும் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு தோப்பில் வந்து இறங்கியிருந்தான். அந்நேர வேளையில், ஒரு கிழவி ராஜனைக்கண்டு தண்டஞ்செய்து அடி பணிந்து நின்றாள். அவள் எப்படிப்பட்ட வல்லமையுள்ள கிழவியெனில் கூடாத பெண்களைக் கூட்டிவைக்கப்பட்டவள்; சேராத பெண்களைச் சேர்த்துவைக்கப்பட்டவள்; நாடாத பெண்களை நாடச்செய்யப்பட்டவள்; மருந்திடுவதிலும் மாந்திரீகத்திலும் கெட்டிக்காரி; அவள் தொழிலே கூட்டிவைக்கிற தொழிலாயிருந்தது. அக்கிழவியை அரசன்பார்த்து, "ஓ அம்மா! நானொரு பெண்ணைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவள் பேரில் எனக்கு மிக்க ஆசையுண்டு. அவள் என்னை சம்மதிக்கிறதில்லை. அவளை நீ உன்னுடைய மாயவித்தையினால் கூடும்படி செய்விப்பாயாகில் உனக்கு அளவற்ற நிதியுமுடமைகளும் தருவேன்" என்று சொன்னான். அசசொல்லைக் கிழவி கேட்டு, "ஓ ராஜனே! நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே. அவளை உன்னுடன் சேரும்படியாகக் கூட்டிவைப்பது என்னுடைய வேலையாயிருக்கும்" என்று சொல்ல. அப்பொழுது ராஜன் கிழவியைப்பார்த்து, நல்லது, இந்நேரவேளையில் உன்னிடத்திலென்ன தயாராயிருக்கின்றதோ அதை யெனக்குக் கொண்டுவந்து குடிப்பாட்டென்று சொல்ல, அதற்குக் கிழவி உனக்கு இப்போது வேண்டுமானால் அமுதமிருக்கிறது. அதைச் சுடவைத்து கொண்டுவந்து தருகிறேனென்று சொல்ல, அதற்கு ராஜன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொன்னான். அப்பொழுது கிழவிப்பாலை அடுப்பில் வைத்து தீமூட்டி யெரித்துவிட்டு அப்படியே அங்கே நித்திரை போய்விட்டாள். அப்பொழுதொரு கனவு

கண்டாள். அது எப்படிபோலொத்த கனவெனில், சில மலக்குகள் வந்து அக்கிழவியின் தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு நரகத்தில்போட்டு சொல்ல முடியாத கொடூர அதாபுகளைச் செய்தார்கள். அப்பொழுது அக்கிழவி அந்த வருத்தங்களைப் பொறுக்க முடியாமல் கூகூவென்று கதறி நீங்களென்னத்திற்காக நெருப்பிலென்னைப் போட்டு இப்படிப்பட்ட வேதனை செய்கிறீர்கள். அப்படி நானென்ன தப்பிதஞ் செய்தேனென்று கேட்க, அவர்கள் பிறதி ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் பின்னுமதிகமான வருத்தங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதனால் அக்கிழவிநெருப்பின்சூட்டில் அகப்பட்டு மெத்த விசனப்பட்டிருந்தாள். அந்நேரவேளையில் அவள் வணங்கிக்கொண்டிருந்த லாத்து மனாத்து முதலிய புத்துகள் அவள் முறையிடுவதையும்கேட்கவில்லை. அவளுக்குதவி ஒத்தாசையுஞ்செய்யவில்லை. அதனால் அவள் மனம்வெந்து கைசேதப்பட்டவளாய் அதற்குப்பின்புறமாக முகத்தைத்திருப்பி ஹக்தஆலாவை நினைத்து என்னை மீட்டிவிடு. இன்னும் காத்துக்கொள்ள இந்தக் கொடிய அதாபைப் பொருக்க என்னால் முடியவில்லை. எனக்கு உன்னையன்றி உதவியொத்தாசை செய்வாரில்லை. இது நிரம்ப இக்கட்டாகிய வேளையாயிருக்கிறது. என்பேரில் கொடுமையாகிய அதாபாலெனக்கு புத்துகளின்பேரில் நிர்ணயமில்லை. ஆனால் உன்னையன்றி உலகினில் உதவி யொத்தாசைசெய்ய ஒருவருமில்லை. நாயனே! யென்று துஆக்கேட்டாள். அந்த துஆ அந்நேரம் அல்லாவினிடத்தில் கபூலாய் விட்டது. அப்பொழுது இருந்தாபோலிருந்து மின் வெட்டினாற்போல அக்கிழவியின் முன்னால் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் வந்து தரிசனமானார்கள். அப்பொழுது பூமிவானம் எல்லாம் ஒரே ஒளிவாயிலங்கி விட்டது. அந்நேரம் அக்கிழவி சர்வரே ஆலத்தைப்பார்த்து, "நான் உங்களை என் கண்ணாற் கண்டதினாலே யென்னுடைய வருத்தமெல்லாம் நீங்கி விட்டது" என்று சொன்னாள். அதற்கு சர்வரே ஆலம், ஓ கிழவியே! நான் முஹம்மது நபி, நீ என்னுடைய தீனை விரும்பி ஒப்புக்கொண்டபடியால் உனக்கொரு பயமுமுல்லை. இனிமேலுன்னை மலக்குகளும் அதாபுச் செய்யமாட்டார்கள். இன்னும் நரகத்திலும் போடார்கள். இனி நீ கலிமாவை ஓது. அப்படி ஓதாமல் போனால் உனக்கு அதிக அதாபுகள் கிடைக்குமென்று சொல்ல, உடனே அக்கிழவி கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டாள். அப்பொழுது சர்வரே ஆலம் மலக்குகளைப்பார்த்து இனிமேல் நீங்களிவளை ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டாம். இவளீமான் கொண்டாளென்று சொல்ல அவர்கள் அதாபுசெய்வதை விட்டு விட்டார்கள். பின்பு சர்வரே ஆலம் அக்கிழவியைப் பார்த்து என்னுடைய மருமகளாகிய சைத்தூன் இங்கே சிறையில் பிடிபட்டு இருக்கிறார்கள். இன்று நீ சீக்கிரமாய்ப்போய் முன்னமவர்களுக்கு என்னுடைய ஸலாமைச் சொல்லி, அதன்பின்பு நீ

ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே. உன்பேரில் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுத் தஆலாவினுடைய காவல்பாடிருக்கிறதென்று அவர்களுக்குத் தைரியஞ் சொல்லு. அதனாலுனக்கு ஹக் தஆலா மிகுந்த றஹ்மத்துச் செய்வானென்று சொல்லிப் போயினர். உடனே திடுக்கென்று கிழவி முழித்துக்கொண்டு நகமுகமுங் குனிந்து பார்க்கையில் ஒன்றுமிவள் கண்ணிற்குத் தோற்றவில்லை. ஆனால், அக்கிழவியின் வீடெல்லாம் கஸ்தூரி வாடை நிறைந்து போயிருந்தது. அதனாலக்கிழவி நிஜப்பாடாய் உடனே யெழுந்து சைத்தூன் கிட்டே ஓடிவந்தாள். அப்பொழுது சைத்தூன் அக்கிழவி வருவதைக் கண்டு கூட்டிவைக்குங்கள்ளி நம்மிடத்திற்கு வருகிறாளேயென்று அதிக விசனங்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் கிட்டேவந்து மிகுந்த அதபுடனே ஸலாஞ்சொல்லி, பின்பு சர்வரே ஆலம்சொன்ன ஸலாமத்தைச் சொல்லி பின்பு தான்கண்ட கனவின் சங்கதிகளை ஒன்றும் தவறாமல் தான் தூங்கினபோது மலக்குகள் இழுத்துக்கொண்டு போய் அதாபுச் செய்ததும், அங்கே நபிநாயகம் வந்ததும், தான் ஈமான்கொண்டதும், ஸலாமத்து பெற்றதும், நபியுல்லா ஸலாஞ் சொன்னதும், தைரியமான சொற்கள் சொன்னதும் எல்லாம் முடிவு வரைக்கும் சொல்லி, இனி உன்னை மீட்டி விடுவது என்பேரில் கடனாயிற்றென்று சொன்னாள். அதைச் சைத்தூன் கேட்டு உன் பேரில அல்லா நல்லது செய்வானென்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டுக் கிழவி அவ்விடம் விட்டெழுந்து உடனே கிழவி தன் வீட்டிற்குப்போய் கொல்லும்படியான நாவியை யெடுத்துரைத்து அடுப்பிலிருந்த பாலையிறக்கி அதில் இந்த வஸநாவியைக் கலந்து சர்க்கரையும்போட்டு ஒரு பாண்டத்திலிட்டு குடிக்கச் சொல்லி அரசன் கையில் கொடுத்து இன்றிரவு உன்னுடன் சேரும்படி அவளைக் கூட்டிவைக்கிறேனென்று சந்தோஷமான சேதிகளும் சொல்லி, அவளும் உன்னுடன் கூட சம்மதித்தாள்; அவளுக்குச் சம்மதிக்கும்படியான உபாயங்கள் செய்தேன்; குடியென்று சொல்ல, அந்த மடையன் அந்த பாலை வாங்கிக் குடித்தவுடனே விஷம் தலைக்கேரி செத்தான்.

அலங்காரக் கண்ணி.

ஆசைகளெல்லாம் நாசமாய் போச்சுது அன்று ராசர்க்கு
மோகங்களெல்லா முடிவாய் போச்சுது முரட்டு ராசர்க்கு
அரசன் செத்த உடனேகிழவி அரசன் சேதிசொல்ல
ஓடியேவந்தாள் சைத்தூன்கிட்டே உற்றசேதிசொல்ல
அம்மாகேளு அம்மணிகேளு அடியாள் சொல்லுவதை
மாயமருந்தால் செத்தான் ராஜா வாத்தை சொல்லாமல்
உன்றனைநாடி ராஜனைக் கொன்றேன் உபாய மருந்தாலே
சந்தோஷமாக நீயிரு யென்றாள் சஞ்சலமதனைப் போக்கி

அந்த வார்த்தையைக் காதிலேகேட்டு அப்போது சைத்தூனு
கிழவியைப் பார்த்தொரு சேதி சொன்னாள் கிளிமொழி சைத்தூனு
என்னுடைய இடுப்பினி லிருக்குது கத்தி எடுத்து உன்கையால்
கையின்கட்டை அறுத்துப்போடுநீ கஷ்டங்களில்லாமல்
என்ற சொல்லைக் காதிலேகேட்டு எழுந்து அக்கிழவி
சூரியை வாங்கி அறுத்தாள் கட்டை சீக்கிரமாய்க் கிழவி
சைத்தூன் சூரியை கையிலே வாங்கி தீவிரமாய் யப்போ
தன்னுட பாந்திமார் கைகளின்கட்டை தானே அறுத்துபோட்டாள்
தீவிரமாகவே குதிரைமேலேறினாள் தீரசைத்தூனு
நாற்பதுபாந்தியைக் கூடவேகூட்டினாள் நல்ல சைத்தூனு
சீக்கிரமாகப் போனாள்ராஜன் செத்த இடத்தைத்தேடி
ராஜன் தலையை யறுத்து எடுத்தாள் ராணி சைத்தூனு
கையில்தலையைத் தூக்கியேறினாள் குதிரைமேல்சைத்தூனு
தோப்பதைவிட்டு வெளியேவந்து சொன்னாள் சைத்தூனு
ராஜன்படையா யிருக்கும்பேடிகளே நான்சொல்லக்கேளும்
சிப்பாய் மார்களாயிருந்தாள் நீங்கள் சண்டைக்கு வாருங்கள்
சேவகமார்களா யிருந்தால் நீங்கள் சண்டைக்கு வாருங்கள்
மீசைமுளைத்த பேர்களாயிருந்தால் முன்னே ஓடிவாங்கள்
பேடிகளாயிருந்தால் நீங்கள் பேசாமலிருங்கள்
எந்தன்கையி லிருக்கிறதலையை எல்லாரும்பாரும்
உங்க இராஜன் தலையாயிருக்கும் உற்று நீங்கள் பாரும்
கொடியராஜன் தலையையறுத்துக் கொண்டேன்சைத்தூனு
என்றவார்த்தையைக் கேட்டார்ராஜன் எல்லாப்படையோரும்
அமளிகளாகிப் போச்சுதப்போ அந்தத் தோப்புக்குள்ளே
தலையைசைத்தூன் அறுத்தாளென்று சத்தமாகிப்போச்சு
அரசன்மடிந்து போனானென்று அழுகை மிகுதியாச்சு
அந்தசமயத்தில் மந்திரிமார்கள் அலறியெழுந்தார்கள்
ஏழுமந்திரி மார்களுங்கூடி என்னசெய்தார்கள்
இனிநாமிருந்து பலனுமில்லை இவளைவெட்டிப்போட்டால்
நம்முடையராஜனை வெட்டியபழியை நாம்பள் வாங்கவேணும்
சும்மாயிருந்தால் வீரியமல்ல சீக்கிரமாயின்று
நம்முடபடைகளைச் சேர்த்து நறுக்கவேணுமிவளை
உடனே படைகளைக் கூட்டினாரெல்லாம் உற்றசண்டைசெய்ய
கத்திப்படையு மீட்டிப்படையு கணக்கில்லாமல் வந்தார்
தண்டாயுதமும் சக்கரமெடுத்து சமர்த்துமிகவேபேசி
பலபலஆயுதம் பூட்டினாரெல்லாம் படையின்பெரும் வீரர்
குதிரைமேலே யேறினாரெல்லாம் பெரியகூட்டமாக
செந்தூள் பறக்க நடத்தினார் படைதிக்குத்தெரியாமல்
கருந்தூள் பறந்து போச்சுது நடக்கும் குதிரை காலாலே
மேக்ப்போல் மூடிக்கொண்டது வெள்ளைமேகதூசி

நாலுவிதமா முழங்குதுசத்த நகரநவுபத்து
கோடையிடிபோல் முழங்குதேசத்தம் குமுகுமுகுமுவென்று
வந்துவளைந்தார் காபர்படையோ வெல்லசைத்தூனை
அந்தப்படைகளைக் கண்ணுற்கண்டாள் ஆங்காரசைத்தூனு
பல்லைநெறநெற வென்றுகடித்தாள் பாவைசைத்தூனு
கண்கள்ரெண்டும் சிவந்துபோச்சுது கடுங்கோபமாச்சுது
கத்தியையுருவி கையிலேபிடித்தாள் கனத்தசைத்தூனு
குதிரையைகாலினு லிடிக்கியேவிட்டாள் கோதைசைத்தூனு
கொக்குகுலத்தினில் ராஜாளிப்போல குதித்தாள்சைத்தூனு
ஆட்டுக்கும்பலில் புலியைப்போல் புகுந்தாள் சைத்தூனு
கத்தியைவிட்டுக் காபர்படைமேல் கைத்தான்கூசாமல்
மின்னல்போல் மின்னுதுகத்தி முன்பின்தெரியாமல்
பளபளவென்று மின்னுதுகத்தி பட்டாகத்திகளும்
குப்பல்குப்பலாகவே குவித்தாள் கொன்றுசைத்தூனு
மலைபோல்வெட்டி குவித்தாள்சைத்தூன் மண்டைமூளைசிதற
தயிரின்குடம்போல் மூளைகள்சிதற தலைகள்தானுதிர
வெட்டி வெட்டி குவித்தாளங்கே வேங்கைசைத்தூனு
கூகூவென்று சத்தங்களிட்டு கூடிமடிவாரும்
அம்மம்மா வென்று சத்தங்களிட்டு அலறிமடிவாரும்
சாமியை நினைத்து சஞ்சலமிகுந்து தரைமேல்விழுவாரும்
இப்படிநாலுவிதமாய் படைகள் ஏங்கிப்போவாரும்
அந்தவேளையில் படைகள் முறிந்து அவள் முன்னெதிர்க்காமல்
ஓடியேபோனார் வீரர்களெல்லாம் ஒருவரும் நில்லாமல்
சிதறியோடினார் வீரர்களெல்லாம் திசைதிசையாய்பயந்து.

வசனம்.

இப்படி படைகளெல்லாம் சைத்தூனுடைய கத்திவெட்டுக்கு ஆற்றாமல் பயந்து ஓடிப்போனார்கள். அப்பொழுது அந்த 7-மந்திரிமார்களும் கைகட்டி மிருந்த அதபுடனே சைத்தூனுக்கு முன்பாக வந்து நின்று கிடுகலங்கி, ஓ அரசியே! இனியெங்களை வெட்டாதே. எங்களைப் பாதுகாப்பது உன்னுடைய கடமையென்று சொல்லி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதைக்கேட்டு சைத்தூன் சண்டையை நிறுத்திவிட்டு மனமிரங்கி அந்த மந்திரிகளைப் பார்த்து நான் சொல்லும்படி நீங்கள் கேட்பீர்களாகில் உங்களுயிருக்கு ஒரு சேதமில்லை. இல்லாவிடில் நரகம் போய்ச் சேருவீர்கள் என்று சொல்ல, அதை மந்திரிமார்கள் கேட்டு அதென்ன உத்திரவு சொல்லென்று கேட்டார்கள். அதற்கு சைத்தூன் நீங்கள் கழுத்திலிட்டிருக்கிற பூணூலை அறுத்துப்போட்டு உங்கள் வீடுகளிலிருக்கிற புத்துகளையெல்லாம் உடைத்துபோட்டு நீங்களெல்லாம் கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டு இங்கே ஒருபள்ளி ஒன்று கட்டி வணக்கஞ்

செய்து வருவீர்களாகில் சொர்க்கலோகங் கிடைக்குமென்று சொல்ல, அதை மந்திரிமார்கள் கேட்டு, அதேபடிசெய்து கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சைத்தூன் அதிக சந்தோஷத்தோடு அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு நாம் மதீனத்தையும் அவ்வூராரையும் அவர் வீட்டையும் முன்பின் அறியோமே வென்று கலக்கத்தோடு ஆயாசங்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு தன் பாந்திமாருடன் வெளிப்பட்டார்கள்.

முஹம்மதனிபு செண்டேல் ராஜனைக் காணுதல்.

முன்னால் முஹம்மது ஹனிபு சைத்தூனையும் கூடபாந்திப் பெண்களையும் கைகளைக்கட்டித் தாயார்வசம் ஒப்பிவித்து நீங்கள் மதீனத்திற்கும் போங்கள் நான் இறமெனும் பட்டணம்போய் வருகிறேனென்று சொல்லி அனுப்பிவைத்துவிட்டு, வருகிற பாதையில் அங்கோர் தோப்பு எதிர்ப்பட்டது. அத்தோப்பு எப்படிச் செழித்திருந்ததெனில், உயர்ந்தமரங்களும் தளதளப்பான இலைகளும் மணமுள்ள மலர்களும் பளபளப்பான நானாவித வர்ணமுள்ள கனிகளும் விதவிதமாகிய உருசிகளுமுள்ளதாயிருந்தது. அத்தோப்பும் செண்டேல் பாதுஷாவெனும் அரசனுடைய சோலை. அதனுள் 12000-படை வீரர்களை வைத்திருந்தான். அந்தத்தோப்பினுள் முஹம்மது ஹனிபு புகுந்து அம்மரங்களையும் பூ காய் கனிகளையும் கண்டு அதிக சந்தோஷத்துடன் அதிலிருந்து சில கனிகளை யறுத்துப் புசித்தார், அதை அந்தத் தோப்பிற்குக் காவலாயிருந்த காவற்காரன் கண்டு மிகுந்த அச்சத்தோடு ஓடோடியும் போய் செண்டேல் பாதுஷாவெனு மரசனிடம், அறபுதேசத்தான் ஒரு அறபியும் அவனுடைய ஆளுமாக நம்முடைய தோப்பினுள் யாதொரு அச்சமுமின்றி வந்து புகுந்து நகமுகமும் உலாவி, கனிகளை அறுத்து தின்று ஒரு மரத்தடியில் படுத்து நித்திரை செய்கிறார்களென்று வந்து சொன்னான். அச்சேதியைக் கேட்டு உடனே செண்டேல் பாதுஷா தன்னுடைய 12000-படை வீரர்களை ஆயுதங்கள் பூட்டிக்கொள்ளச் சொல்லி அப்படைகளைப் பார்த்து நீங்கள் தோப்பைப் போய்வளைந்து அவர்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்களென்று கட்டளையிட்டான். அப்படியே அவன் படைகளெல்லாம் தோப்பைச்சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார்கள். அந்நேர வேளையில் முஹம்மது ஹனிபாவைப் பார்க்கவேணுமென்று வெகு நாளாக ஹரியாபரி யென்பது மனதில் மிகுந்த பிரியத்தோடு ஆசை வைத்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தப்பரி அன்றைய தினம் அங்கே வந்து பார்க்கையில், முஹம்மது ஹனிபு நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு சுற்றிப்படைகள் வளைத்து கொண்டிருப்பதையும் பார்த்து ஓகோ, இவர் ஒன்றுந்தெரியாமல் அயர்ந்து நித்திரை செய்கிறாரே, பகைவர்கள் வந்து வளைத்துக் கொண்டிருப்பதும் தெரியவில்லையே. இதனால் இவருக்கு மோசம் வந்து நேரிடுவதா

யிருக்கிற தென்றெண்ணி, ஓ இமாமே! நீங்கள் அயர்ந்து நித்திரை செய்கிறீர். உம்மைப்பிடிப்பதற்காகவேண்டி செண்டூல் பாதுஷா வுடைய படைகள் வந்து வளைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் நித்திரையைவிட்டுச் சீக்கிரமாக எழுந்திருமென்று சத்தமிட்டெ ழுப்பினது. அப்பொழுது முஹம்மதனிபு அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு கிடுக்கென்று கண்திறந்து பார்க்கும்போது சுற்றிலும் ஆயுத முஸ்தீபுடன் படைகள்வந்து சுற்றி வளைந்திருக்கக்கண்டு, ஹா! ஹா! நம்மை யெழுப்பினது யாரோ, அல்லது மலக்கோ வென்று எண்ணும் வேளையில் அப்பொழுது ஹரியா பரியானது நான் தான் உன்னை யெழுப்பினேன். என் பெயர் ஹரியா பரி யென்று சொல்லிபோயினது.

அலங்காரக்கண்ணி.

அந்தவேளையிலெழுந்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்சீறி
கண்களிரண்டும் சிவந்துபோச்சுது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
மீசை படபடவென்று துடிக்குது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
பல்லை நெறநெற வென்றுகடித்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
ஆங்காரங்கொண்டு குதிரை மேலேறினார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
ஆயுதமெல்லாம் பூட்டியெழுந்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
ஆராபாரத்தோடு வெளியில்வந்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
பன்னீராயிரம் குதிரையைக்கண்டார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
பார்த்தவுடனே கோபமுண்டது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
சுத்திமேலே நாடினார்வெட்ட கனத்த கோபமாகி
அந்தவேளையிலென்ன செய்தார் செண்டூல் ராஜாவும்
படைகளையெல்லா மொன்றாய்க் கூட்டினான் செண்டூல் ராஜாவும்
பத்திரம் பத்திரமாக இருங்கள் பாராக் காவலாக
என்றசொல்லைக் கேட்டாரந்த எல்லாப் படையோரும்
அந்தவேளையி லென்னசொல்லுகிறான் செண்டூல் ராஜாவும்
சேவகமார்களே எந்தன் சொல்லைச் சீருடனே கேளும்
சிப்பாய்மார்களே எந்தன் சொல்லைச் சிந்தாமல் கேளும்
வெட்டவும் வேண்டாம் குத்தவும் வேண்டாம் வீரியவல்லவரே
கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் காவல் வீரியரே
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு அதிலொரு வீரஜட்டி
தண்டாயுதத்தைக் கையிலேபிடித்து சாமர்த்தியம் பேசி
முஹம்மது ஹனிபா முன்னால்போனான் முரட்டு வீரசூரன்
வல்லமைக்காட்டி பிடித்திடப்போனான் முஹம்மது ஹனிபாவை
புலிமுன் ஆடுபோல் போனான் வீரன் பெரிய சண்டைசெய்ய
அந்தவேளையில் முஹம்மது ஹனிபா ஆங்காரங் கொண்டார்
ஒருவர்க்கொருவர் வல்லமை பேசி உருவினார் கத்தி
பாவி அடித்தான் தண்டாயுதத்தால் பாரயிடிபோல

முஹப்பது ஹனிபா தாக்கினர் டாலால் முரடன் தன்வெட்டை
வெட்டினர் முஹப்பது ஹனிபா அவனை மின்ன லிடிபோல
குதிரையு மவனும் மிரண்டு துண்டாய்க் கீழே விழுந்து செத்தான்
பின்னுமொருத்தன் வந்துமடிந்தான் பெரிய வெட்டாலே
இப்படியாக மடிந்தார்வீரர் எண்ணிக்கையில்லாமல்
ஆருயோடி போச்சுது ரத்தங் அங்கே யிடமின்றி
குப்பல் குப்பலாய் குவிந்துபிணங்கள் குவிந்து போச்சுதங்கே
படைகள் வீணாய் மடிந்ததைக் கண்டான் செண்டூல் ராஜாவும்
பட்டா உருவி கையிலே பிடித்தான் செண்டூல் ராஜாவும்
முஹம்மதனிபா முன்னால்வந்து மொழிந்தா னிடிபோல
ஏழைமனிதனே என்னுடபடைகளை என்னவேலை செய்தாய்
பஞ்சைமனிதனே என்னுடபடைகளை பாழ்படுத்திப்போட்டாய்
ஆனலாகட்டு மறிவேன் வல்லமை அடா அடிமை பையா
என்றுசொல்லி அடித்தானேங்கி எடுத்து தண்டத்தால்
அடித்த அடியைத்தாங்கினர் டாலில் முஹம்மது ஹனிபாவும்
இடுப்பில் கையை கொடுத்துத் தூக்கினர் செண்டூல் ராஜாவை.

வசனம்.

தலைமேலவனைத் தூக்கிக்கொண்டு, ஓ காபிரானவனே! நீ சீக்கிரமாக ஒப்புக்கொண்டு கலிமா ஓதி ஈமான் கொள்வாயாகி லுன்னைப் பூமிமேல் வாரியடிக்காமல்உயிரோடுவிட்டுவிடுவேன்; நீ கலிமா ஓதாமல் போனல் இப்படியே பூமிமேல் அடித்து விடுவேனென்று சொன்னர். அந்தச் சொல்லை செண்டூல் ராஜர் கேட்டுப் பயந்து உடனே கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டார். பின்பு முஹம்மது ஹனிபாவைப் பார்த்து நீ யார்? உன் பெயரென்ன? ஊர் பெயரென்ன? நீ எங்கே போகிறாய்? இதுகளை எனக்குத் தெரியும்படிச் சொல்லென்று கேட்டான், அதற்கு என் பெயர் முஹம்மது ஹனிபு. நான் இறமனும் பட்டணம்போய் அவர்களுடன் சண்டைசெய்து இஸ்லாமாக்கப்போகிறேன். என்னூர் பேர் மதீனமென்று சொன்னர். அதற்கு செண்டூல் பாதுஷா, கூட நானும் வந்து சண்டைசெய்து உன்னுயிரைக் காப்பாற்றுவேனென்று சொல்ல, அதற்கு முஹம்மது ஹனிபு, ஓ செண்டூல் பாதுஷாவே! ஒருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு போகாமல் தனியாக நான் மாத்திரம் வெற்றிபெற்று வரவேணுமென்று நிய்யத்துச் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நீ கூட வரவேண்டாமென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம் இறமெனும்பட்டணத்தின் பாதையின் புறமாக முன்னேக்கித் தன் குலாமும் பின்னால் வரும்படியாக சில தூரம நடந்து போகும்போது (ஹரியாபரி) வந்து ஓ பாதுஷாவே! தாங்கள் போகிற பாதையில் இன்னும் சில தூரத்தில் அங்கோரிடத்தில் அக்காள் தங்கையென்று இரண்டு பேரிருக்கிறார்கள்.

அவர்களிரண்டு பேரும் அதிக கெட்டிக்காரிகள். வல்லமையுடையவர்கள். தாங்கள் நிரம்ப எச்சரிக்கையுடன் போகவேண்டியதென்று கூப்பிட்டுச் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு முஹம்மது ஹனிபு பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கையில், ஒருவரையுங் காணவில்லை. அதனால், திகைத்து நின்று, ஒருவரையுங் காணோம்; இப்படி நமக்குச் சொன்னவர்கள் யாரென்று புதுமைப்பட்டு அவ்விடம் விட்டுப் பின்னும் முன்னோக்கி நடக்கும்போது, அங்கோர் மரத்தடியின் கீழ் ஒருபெண் குந்திக்கொண்டு அவ்வழியாக வருகிறபாட்டைசாரிகளைப் பிடித்து அவர்களுடைமைகளை அபகரித்துக்கொண்டு அவர்களையும் கொல்லாமல் உயிரோடு விடுகிறதில்லை. அதனால் அவ்வழியாக ஒருவரும் போகிறதில்லை. தப்பிப்போனால் பின்னுமவர்கள் மீண்டு வருகிறதில்லை. அன்று அந்த வழியாக முஹம்மதனிபு போனார். அவர் வருவதைக்கண்டு அந்தப்பெண்ணவள் யின்று நமக்குக் கொழுத்த வேட்டை அகப்பட்டதென்றெண்ணி ஆரபாரத்தோடு ஈட்டியைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு குதிரையை முஹம்மது ஹனிபாவின் முன்னாகவிட்டு ஓடிவந்தாள். அவள் வருவதை முஹம்மது ஹனிபு கண்டு நிற்கையில் கிட்டே வந்து “ஓ சிப்பாயே! உன்னுடைய கத்தியையும் கேடகத்தையும் என்கையிற் கொடுத்துவிடு. இல்லாவிடில் இதோ பார் என் கையிலிருக்கிற ஈட்டியாலுன்னை குத்திக் கொல்வேன்” என்று சொன்னாள். அவள் சொல்லை முஹம்மது ஹனிபு கேட்டு புன்னகைகொண்டு “ஓ பெண்ணே! நீ பெண்பிள்ளையாயிருந்து ஆண் வேடம் பூண்டு ஆயுதங்களைப் பூட்டிக்கொண்டு ஆணாய்ப் பிறந்தவர்களுடன் எதிர்ப்பது உனக்குத் தகுதியல்ல. உன்னுடைய வேலை என்னவெனில், சமயல் செய்யவும், நூல்நூற்பதும், வீட்டை விட்டு வெளியே வராமலிருப்பதுமாம். அப்படியிருக்க, நீ என்னை வந்து மிரட்டுவதைப்பார்த்தால் மெத்த ஆச்சரியமாயிருக்கிறது” என்று சொன்னார். அச்சொல்லை அவள் கேட்டு ஓ சிப்பாய்! நீ என்னைப் பெண்ணென் றெப்படி யறிந்தாயென்று கேட்டாள். அதற்கு முஹம்மது ஹனிபு, நீ குதிரை ஓட்டம் விட்டுக்கொண்டு வரும்போது உன்னுடைய மார்மேலிருக்கும் இரண்டு கொங்கைகளுமசையக் கண்டேன். இன்னும் குதிரையின் அங்குபடியில் கால்களிரண்டும் அதிரக்கண்டேன். இதனாலுன்னை நான் பெண்ணென் றறிந்து கொண்டேனென்று சொன்னார். அதை அவள் கேட்டு நான் பெண்ணாயிருந்தும் உன்னைப்போலொத்த வீரர்கள் என் கையால் அநேகம் பேர்களை மாளவஞ் செய்திருக்கிறேன். வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறேன். ஆகையா லுன்னுயிரைத் தப்பித்துக் கொள்ளென்று சொல்லி தன்கையிலிருந்த ஈட்டினால் ஓங்கிக் குத்தினாள். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு அந்த ஈட்டிக் குத்தை தன்கையாற் பிடித்துக்கொண்டு இழுத்து அவளுடைய இடுப்பின்

தன் கையைவிட்டு அவனை மேலுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு தன்னுடைய குலாமைக் கூப்பிட்டு இந்தா இவனைப்பிடி, இன்னும் இவனுடைய இரண்டு கைகளையும் உரமாகக் கட்டிவிடுமென்று அந்தக் குலாமின் வசம் கொடுத்துவிட்டார். இப்படியே குலாம் அவனிரண்டு கையையுங்கட்டி பத்திரப்படுத்தினான். அப்பொழுது இவளுடைய அக்காள் கண்டு, அதிக கோபத்தோடு ஈட்டியைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு காற்றின் விசையாகக் குதிரையைவிட்டு முஹம்மது ஹனிபாவின் முன்னம் வந்து நானுவித பாஷைகள் கூறி அவளும் குத்தினாள். அதையும் கையிற் தாங்கி பிடித்து முன்போல் அவளிடுப்பில் கையைவிட்டு மேலுக்குத் தூக்கி குலாமின் வசமொப்புவித்து இவளையும் கைகளை கட்டிவையென்று சொல்லி, இரண்டு பேரையும் சிறைபிடித்துக் கொண்டு அவர்களுடைய பட்டணத்துக்குள் புகுந்தார். அப்பொழுது பட்டணத்திலுள்ள குடிகளெல்லாம் இவர்களைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்ததைக் கண்டு அதிக சந்தோஷத்தோடு முஹம்மது ஹனிபாவின் முன்பில் வந்து ஓ பாதுஷாவே! எங்களுக்கு உதவியாக வந்தவரே! யென்று மிகவும் புகழ்ந்து எல்லாருமிவர்பேரில் நிரம்ப முஹப்பத்தாய், ஓ பாதுஷாவே! எங்களுடைய விண்ணப்பத்தைத் தாங்கள் காதுகொடுத்து கேட்கவேணுமென்று கெஞ்சிச்சொன்னார்கள். அதென்னவெனில், ஓ பாதுஷாவே! இந்த இரண்டு நீலிகளுடைய தகப்பன் மிகவும் நன்றி யுள்ளவன், அவருக்கு மூத்தப்பிள்ளை ஆணென்று இளையப் பெண் இவ்விரண்டுபேரும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது அவ்வரசன் இறந்துபோனார். அப்பொழுது இவ்விரண்டுபேரும் அண்ணனை இம்ருனைச் சிரையில் அடைத்து விட்டு தாங்கள் ராஜாவாக அரசாண்டு குடிகளைமிகுந்த அநியாயஞ்செய்து எல்லாரையும் ஓட்டி விட்டு எங்களை மிகுந்த வருத்தத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் அநியாயங்களைப் பொறுக்க எங்களால் எவ்வளவும் முடிய வில்லையென்று சொன்னார்கள்.

முஹம்மது ஹனிபு இம்ருனை மீட்குதல்.

அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு அக்குடிகளைப்பார்த்து, இம்ருனை எவ்விடத்தில் சிறையில் வைத்திருக்கிறது, அவ்விடத்தை யெனக்குக் காட்டுங்களென்றார். அப்பொழுது குடிகள் முஹம்மதனிபைப் பார்த்து ஓ பாதுஷாவே! அந்த இம்ருனுக்கு ஒரு நாளொன்றுக்கு இரண்டு ரொட்டியும், ஒரு கூஜாத் தண்ணீருங் கொடுத்து அதிக இக்கட்டாகிய சிறையில் அடைத்துவிட்டார்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு முஹம்மது ஹனிபு இம்ருனை அடைத்திருக்கு மிடத்திற்குப்போய் இம்ருனே! நீ என்ன செய்கிறாய்? என்னமாயிருக்கிறாய்? உன்னுடைய சங்கதிகளைச் சொல்லென்று கேட்க, அப்பொழுது இம்ருன் அந்தச் சத்தத்தைக்

கேட்டு இவ்வளவு இரக்கமுடன் என்னை வந்து விசாரிக்கிறீரே நீர் யார்? இவ்விடம் வந்து என்னுடைய முஸீபத்தின் சங்கதிகளையும் வருத்தங்களையும் கேட்பதினாலே உம்முடைய நாமத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்டான். அப்பொழுது நான் உன்னைச் சிறை மீட்க வந்தேன். என்பெயர் முஹம்மது ஹனிபு, உன்னுடைய உடன் பிறந்த அக்காமார்களைப் பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீ ஒன்றுக்கும் விசனப்படாதேயென்று சொல்ல, அதற்கு இம்ரான், ஓ பாதுஷாவே! என்னைக்கட்டிக் கிணற்றிற்குள் அடைத்து வைத்திருக்கிறாளென்று சொல்ல அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு அதிக வல்லமைசெய்து இம்ரானை அக்கிணற்றின் சிறையை விட்டு வெளியாக்கினார். அதனால் இம்ரான் பட்ட வருத்தங்களை எல்லாம் தொலைத்து அதிக சந்தோஷமாயினான். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு இம்ரானைப்பார்த்து, நீ கலிமா ஓதென்று சொல்ல உடனே ஆசையோடு கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டு இஸ்லாமாகினார். பின்பு முஹம்மது ஹனிபு இம்ரானைப்பார்த்து உன்னுடைய உடற் பிறந்த அக்காமாரை நீயென்னசெய்யச் சொல்லுகிறாயோ அதேபடி செய்துவிடுகிறேன். உன்னுடைய நாட்டமெப்படியிருக்கிறதென்று கேட்க, அதற்கு இம்ரான், ஓ பாதுஷாவே! அவர்களிரண்டுபேரும் மிகுந்த அநியாயக்காரிகள்; ஒன்றுக்கு மஞ்சாத பாதகிகள். ஆகையால், அவர்களிரண்டு பேரையுங் கொல்ல நாடுகிறேனென்று சொன்னார். அதை முஹம்மது ஹனிபுகேட்டு, உடனே அந்த இரண்டு பெண்களையும் கொண்டு வரச்சொல்லியிருக்கப்பட்டவர்களுக் கெல்லாம் பயமாகும்படி இரண்டு பேரையும் நிறுத்தி சுவர்வைக்கச்சொல்லி அம்பினால் போட்டுக்கொல்லும்படி உத்திரவு கொடுத்தார். அதேபடி அவர்களிரண்டு பேரையும் நிறுத்தி சுவர் வைத்து அம்பினால் போட்டுக் கொன்று போட்டார்கள். அந்த இரண்டு பெண்களும் இறந்து நரகத்திற்கு இரையாய்ப் போனார்கள். பின்பு இம்ரானை பட்டத்தில் உட்காரவைத்து விட்டு இனிமேல் நீ சுகமாக உன்னுயிருள்ள காலமட்டும் யாதொரு அச்சமின்றி அரசாண்டுகொண்டிரும். நான் வந்த வேலையை நாடிப்போகிறேனென்று சொல்ல, அப்பொழுது இம்ரான் பாதுஷா மிகுந்த வணக்கத்துடன் எழுந்துநின்று கைகட்டி அதபாக, ஓ பாதுஷாவே! எனக்கு இன்னுமொரு பயமிருக்கின்றது; அதையுஞ் சொல்லுகிறேன். தாங்கள் காதுகொடுத்துகேட்டு என்பேரில்கிருபைசெய்து நீக்கிவிட்டுப் போவீர்களாகில் யாதொரு பயமுமில்லை. இல்லாவிடில் என்னுடைய அரசு நிலைக்கமாட்டாதென்று சொல்ல, அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு இம்ரான் பாதுஷாவின் முகத்தைப்பார்த்து நீ யாதொரு அச்சமின்றி அரசாண்டு கொண்டிருவென்று சொல்ல, அப்பொழுது இம்ரான் எழுந்து நின்று, ஓபாதுஷவே! என்னை அச்சமின்றி அரசாளும்படி உத்திரவு தந்தீர்கள். ஆனாலும் என்னுடன்

பிறந்தாளாகிய இரண்டு பெண்களிருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களிருக்குந்தன்னிலும் என்னுயிருக்கு அபாயமே ஒழிய, எனக்கொரு செழிப்பும் இராது. அவ்விரண்டு பெண்களையு முயிரோடு கொன்று போடுவீர்களாகில் நான் பயமற்று செங்கோல் செலுத்துவேனென்று சொல்ல, உடனே அவ்விரண்டு பெண்களையும் பிடித்து சித்திரைவதை செய்துவிட்டு பின்பு நான் வந்த வேலையைக் குறித்துப் போகிறேன். இனி என்ன வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு இம்ரூன், ஓ பாதுஷாவே! என் தகப்பனுக்கு 7-மந்திரிமார்களிருந்தார்கள். அவாகளென் தகப்பனிறந்த பின்பு என்னை மோசஞ்செய்து என் தகப்பனுடைய 7-கோட்டைகளையும், 7-மந்திரிகளும் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டு தங்கள் கைவசமாகச்செய்து ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 7-பேரும் ஒருமித்துக்கூடி என்னுடன் சண்டை செய்வார்களென்று அதிக பயமாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களையும் வெட்டி அக்கோட்டைகளை என்கைவசமாக்கிப் போவீர்களாகில் எனக்கொரு அச்சமுமில்லை. இல்லாவிடில் என்னை உயிரோடு வைக்கார்களென்று சொல்ல, உடனே முஹம்மது ஹனிபு இம்ரூனைப் பார்த்து உன்னுடைய தண்டுகளை யெல்லாம் சேகரஞ் செய்யென்று சொல்ல, உடனே சண்டைக்குப்போக தயாராகி நின்றார்கள். அப்பொழுது முஹம்மதனிபும் தன் குதிரையின் மேலேறி ஆரபாரத்துடனே இம்ரூனும் இவருடைய படைகளுமாகக் கூடி நகரை விட்டு வெளிப்படடு நடந்துபோனார்கள். அந்த விஷயத்தை 7-மந்திரிமார்களுங்கேட்டு, தங்கள் தங்கள் படைகளெல்லா மொன்ருகச் சேர்த்து ஒரிடத்தில் கூடியிருந்தார்கள்.

அலங்காரக்கண்ணி.

படைகளெல்லாம் கூட்டமாகவந்ததைப் பார்த்து ராஜசிங்கம்
கலகலவென்று சிறித்தாரப்போ கனத்த ராஜசிங்கம்
அந்தவேளையி லென்னசெய்தார் அந்தப் படையோர்கள்
மேகம்போல சுற்றிவளைத்தார் வெள்ள மிகசேனை
கத்திகளாலும் ஈட்டிகளாலும் கனத்த தண்டத்தாலும்
அம்பினாலும் போட்டாரென்று அஞ்சுத லில்லாமல்
அந்தவேளையி லென்னசெய்தார் முஹம்ம தனிபாவும்
பல்லை நெறநெறவென்று கடித்தார் பாரசிங்கராஜர்
கத்தியையுருவி கையிற்பிடித்தார் கடுங்கோபங்கொண்டு
மீசை படபடவென்று துடிக்குது முஹம்மதனிபாவுக்கு
குதிரையை விட்டார் படைகுள்ளாக முஹம்மதனிபாவும்
குப்பல் குப்பலாக குவித்தார் கொடிய சூரர்களை
ஆறுயோடிப் போச்சுது ரத்தம் அவனி தெரியாமல்
துண்டு துண்டா யுடல்களறிந்து துடித்து விழுவாரும்

கட்டுமரங்கள் போலவுடல்கள் கணக்கில்லாமல் மிதக்க
மலைபோல் சவங்கள் குவிந்துபோச்சுது மன்னர் வெட்டாலே
பயந்துபோனார் மந்திரிமார்கள் படைகள் மாண்டுபோக
என்னசெய்வோ மினிமேலென்று எண்ணிமிகவானார்
சஞ்சலம்பெருகி மந்திரிமார்கள் தாழ்ந்து போனாரப்போ.

வசனம்.

அப்பொழுது முஹம்மதனிபு சிறுவிளையாட்டு விளையாடி அப் படைகளை யெல்லாம் பின்னிட்டோடும்படி வெட்டி அந்த 7-மந்திரி களையும் கைபிடியாக பிடித்து எதிரில் நிற்கச்செய்து நீங்கள் இப் பொழுது கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டாலுங்களுயிர் தப்பி நீங்கள் இன்னும் சில காலம் வாழ்ந்திருப்பீர்கள். இல்லாவிடில் உங்களு யிரை யிழந்து நரகம் போய்ச் சேருவதுமன்றி, உங்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகளும் கைசேதப்பட்டு விசனமடைவார்களென்று சொல்ல, அதை மந்திரிமார்கள் கேட்டு உடனே கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டு இஸ்லாமாகினார்கள். பின்பு அந்த 7-மந்திரிமார்களையும் பார்த்து இன்றோடு நீங்கள் இம்றான் சொல்லும் படியான சொற்களைக் கேட்டு அவர் கைக்குள்ளடங்கி ஒடுங்கி அடிபணிந்து அன்பாசார மோடு நடக்க வேண்டியதென்று கட்டளையிட்டு அவர்களிடத்தில் தான் போகவேண்டியதை நினைத்து இனி நீங்களெல்லாம் சுகமா யிருங்கள். நான் போகிறேனென்று சொல்ல, அதற்கு இம்றானும் நானும் தங்களுடன் வருகிறேனென்று சொல்ல, அதற்கு முஹம் மது ஹனிபு வரவேண்டாமென்றுசொல்லி,விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டு இறமென்னும் பட்டணத்தை நாடி முன்னோக்கி நடந்து வந்தார். அப்பொழுது இறமின் பாதுஷா தன்னுடைய 17-லக்ஷம் படைகளை யெடுத்து கோட்டைக்கு வெளியே இரண்டு கோயில் ஒரு பெரிய மைதானத்திலெடுத்துப்போட்டு நகமுகங் கூடாரங்களடித்து அங்கே யிருந்தார்கள். அப்பொழுது முஹம் மதனிபு அங்குசென்று அப்படைகளெல்லாந் தன் கண்ணுற்கண்டு விசனங்கொண்டு பின்பு தன்னுடைய தைரியத்தினால் அவ்விச னத்தை நீக்கி நாம் வருகிற சேதியை இவர்களுக்கு முன்னடியாக யார் தெரிவித்திருப்பார்கள். இவர்கள் நாம் வருகிற சேதியை அறிந்து சண்டைக்குத் தயாரா யிருக்கிறார்க ளென்றெண்ணி அங் கோர் மேடை யொன்றிருந்தது. அதன் மேலே நின்று அப்பொ ழுது முஹம்மது ஹனிபு கலிமாவை ஓதி ஒரு சத்தமிட்டார். அந்தச் சத்தம் அப்படையோர்கள் காது முழுதிலும் கோடையிடி யின் சத்தம்போல் விழுந்தது. அதனால் அப்படைகளெல்லாம் பெரிய கலக்கமாய்ப்போனார்கள். இன்னும் அந்தச் சத்தத்தால் கற்புள்ள பெண்களுடைய சூலெல்லாம் விழுந்து போயின. அப் பொழுது இந்தச் சத்தத்தையும் இச்சேதியையும் இறமின் அரசன்

கேட்டு தன்னுடைய மந்திரிமார்களை யழைத்து இப்படி வல்லமை யாகிய சத்தம் யாருடைய சத்தம். இதை இன்னாருடைய சத்த மென்று எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்களென்று கேட்க, அதற்கு மந்திரிமார்கள் ஆலோசனை செய்து இந்தச் சத்தமானது முஹம் மது ஹனிபாவுடைய சத்தமென்றார்கள். அதை அரசன்கேட்டு முன்னால் சைத்தூன் கொன்று போட்டேனென்று சொன்னாளே அவன் எவ்விதத்தினாலே இன்னும் பிழைத்திருக்கிறானென்று கேட்க, மந்திரிமார் அவள் சொன்ன பேச்சு பொய். அவனிப் பொழுது உன்னுடன் சண்டை செய்ய வந்திருக்கிறான். அவன் உனக்குத் தெரியும்படியாக இட்ட சத்தமென்று சொன்னார்கள். அதை அரசன் கேட்டு, உடனே மந்திரிமார்களைப்பார்த்து நம்மு டைய சேனைகளை யெல்லாம் சீக்கிரமாக வரும்படியாகக் கட்டளை யிடுங்களென்று சொன்னான். அச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே படைகளைக் கூட்டி பேரிகை யடித்தார்கள்.

அலங்காரக்கண்ணி.

பேரிகையடித்தார் சண்டைக்குப்போக புறப்பட்டு வாங்கள்
கத்தி கட்டாரி பூட்டியேயெல்லாம் கடுக ஓடிவாங்கள்
ஈட்டி அம்புகள் தன்னைப்பூட்டி எல்லாரும் வாங்கள்
தண்ட சக்கரம் தன்னையெடுத்து சலுதியாய் வாங்கள்
நம்முடபகைவன் வந்தானென்று நகரா அடித்தார்கள்
அந்தசத்தங் காதிலேகேட்டு அப்போ படைவீரர்
ஆயுதமெல்லாம் பூட்டியெழுந்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
கோட்டைக்குள்ளே வந்துபுகுந்தார் கொடியசிங்கம்போலே
படைகள்வந்ததை ராஜன்கண்டு பூரித்தானப்போ
சந்தோஷமானான் ராஜாமெத்த தைரியந்தான்கொண்டு
ஆயுதமெல்லாம் பூட்டியெழுந்தான் ஆங்காரங்கொண்டு
கண்கள்சிவந்து போச்சுது அப்போ ராஜாவுக்கானாலும்
படைகளைக்கூட்டியே வெளியில்வந்தான் பெரிய சிங்கம்போல
குமுகுமுவென்று குமுறுதேநகரா கோடையிடிபோல
தடதடவென்று நடக்குது குதிரைகள் தாங்கள் நடினமாடி
மினுமினுவென்று கத்திகள் மின்னிட வெள்ளப்படைகூடி
வந்துநிறைந்தார் இடமில்லாமல் மைதான் முன்பாக
அணியணியாக நின்றாரெல்லாம் ஆங்காரங்கொண்டு
நானாவிதமாய்ப் பந்தயஞ்சொன்னார் நரிமுன்கோழியைப்போல்
படைகள்வந்ததைக் கண்ணிற்கண்டார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
பல்லை நெறநெறவென்று கடித்தார் முஹம்மது ஹனிபாவும்
கண்களிரண்டும் சிவந்தது அப்போ முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
மீசைபடபடவென்று துடிக்குது முஹம்மது ஹனிபாவுக்கு
குலாமைப்பார்த்து குதிரைக்குச்சீனி போடென்று சொன்னார்

13 FEB 1931
MADRAS

சீக்கிரமாகவே குதிரையை யிங்கே கொண்டுவா என்றார்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அந்நேர வேளையிலே
சீக்கிரமாகவே சீனியைக்கட்டி தீனின்புலி முன்னே
குதிரையை நிறுத்தினான் முஹம்மது ஹனிபு கோபமிகவாக
குதிரையின்மேலே யேறினாரப்போ கொடிய சிங்கம்போல
குதிரைக்குசிமிட்டா கொடுத்தார்பறக்க காலின்முள்ளாலே
கொக்குக்குலத்தில் ராஜாளிபோல் குதித்தார் படைக்குள்ளே
ஆட்டுக்குலத்தில் புலிபோல்புகுந்தார் ஆண்சிங்கராஜா
கத்தியைக்கையில் வாங்கினாரப்போ கடுங்கோபமுண்டு
துண்டுதுண்டாய்க் கீழேவிழுந்திட சூறையாடிவந்தார்
கண்டங்கண்டமாய்க் குப்பலாய்மடிய காற்றாய்ப்பறந்துவந்தார்
செண்டுகள்போலத் தலைகள் பறந்திட சிதறவெட்டிவந்தார்
தயிரின் குடம்போல் மூளைகள்சிதறிட தாண்டிவெட்டிவந்தார்
அந்தப்படைக்குள் வென்னவாச்சுது அந்நேரவேளையிலே
கூகூவென்னுஞ்சத்தங்களாச்சுது கோடிபடைக்குள்ளே
கைவேறாகக் கால்வேறாகக் கதறிவிழுவாரும்
சாமிசாமி யென்றுசொல்லி தரைமேல்விழுவாரும்
தேவாதேவா யென்று புலம்பி திகைத்துவிழுவாரும்
பூத்துபூத்துவென்று புலம்பி புவிமேல்விழுவாரும்
தண்ணீர் தண்ணீ ரென்றுகூவி தவித்துவிழுவாரும்
சோறோசோறோ வென்றுகேட்டு சோர்ந்துவிழுவாரும்
குதிரைகளிழந்து கால்நடையாகிக் கூவிமடிவாரும்
போதும்போது மென்று புலம்பி பொன்றிமடிவாரும்
பெண்டுபிள்ளைகளை நினைத்துநினைத்து புலம்பிமடிவாரும்
வீடுவாசலை நினைத்துநினைத்து வெட்டாமல்மடிவாரும்
இப்படி முஹம்மது ஹனிபு சண்டை செய்தாரந்நேரம்.

வசனம்.

இப்படி முஹம்மது ஹனிபு சண்டைசெய்துவருகிற தருணத்தில் பொழுது மேற்புறம்போய் மறைந்துவிட்டது. இருள் வந்து மூடிக்கொண்டது. அப்போது அரசனும் சேனைகளும் கோட்டைக்குள் போனார்கள். பின்பு முஹம்மது ஹனிபு தானிறங்கியிருக்குமிடத்திற்குவந்து குலாமின் கையில் குதிரையைக் கொடுத்துவிட்டு உண்டு பசியாறி நித்திரை போனார்கள். பின்பு பொழுது விடிந்தவுடனே ஷாஹேஇறம் தன்னுடைய சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு மைதானில் வந்துநின்று சண்டைக் கழைத்தார்கள். அது கண்டு முஹம்மது ஹனிபு தன் குதிரையின்மேலேறி அப்படையினுள் புலிபோல் புகுந்து அனேகர்களை வெட்டிப் பிணங்குன்றாக்கி ஆறாக இரத்தமோடச்செய்து அன்று வெற்றிபெற்று தன்னிருப்பிடத்திற்குவந்து சேர்ந்தார். இப்படி அநேகதரம் சண்டைசெய்து

முஹம்மது ஹனிபாவை வெற்றிபெருசதால் ஷாஹே இரம் தன்னுடைய மந்திரிமார்களை அழைத்து நாம் எத்தனையோ தரம் சண்டை செய்தோம், அதனால் அவனை வெட்டவுமில்லை பிடிக்கவுமில்லை. அதனால் நம்முடைய சேனைகளெல்லாம் அவன் கையின் கத்தியால் மாண்டு போனார்கள். இனிமேல் எதிர்த்தாலும் மற்றப் படைகளெல்லாம் மாண்டு போவார்கள், நாம் ஜெயிக்கப்போகிறதில்லை. ஆகையால் அவனோடெதிர்த்துச் சண்டைசெய்யாமல் உபாயத்தாலவனைப் பிடித்துக்கொல்லவேண்டியது, அப்படிச்செய்ய ஆலோசனைச்சொல்லுங்களென்று கேட்டான். அப்பொழுது மந்திரிமார்கள், ஓ பாதுஷாவே! எங்கள் மனதில் ஒரு யுக்தி பிறந்தது. அதென்னவெனில், சண்டை மைதானத்தில் சில கிணறுகள் தோண்டி, அதன் பேரில் கழிகளைப்பரப்பி அதன்மேல் மண்ணைமூடிவிட்டுப் பின்பு நாம் அந்த மைதானில் நின்று சண்டைக்கு அழைத்தால் அவன் நமக்கருகில் ஓடிவருவான். அப்பொழுது அவன் எந்தக் கிணற்றிலாவது விழுந்துவிடுவான். உடனே நாம் மண்ணைத் தள்ளி அக் கிணற்றை மூடி விட்டால் உள்ளவே சிக்கிக்கொண்டு இறந்துவிடுவானென்று சொல்ல, அதை ராஜன் கேட்டு ஆம் இது நல்ல ஆலோசனைதானென்று ஒப்புக்கொண்டு உடனே கிணறுகளை வெட்டச் சொல்லி உத்தரவு கொடுத்தான். அப்படியே ஒரு நொடிக்குள்ளாக இராவிற்கிராவே கிணறுகள் வெட்டி தயார் செய்துவிட்டார்கள். பொழுது விடிந்தவுடனே அரசன் தன்னுடைய சேனைகளுடனே இரணக்கள மைதானில் வந்து அணியணியாகப் படைகளை வகுத்து சமருக்கு அழைத்தார்கள். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு இவர்கள் செய்து இருக்கிற சூதுகளொன்றுந்தெரியாமல் தன் வழக்கப்படி குதிரையின்மேலேறி சண்டைக்கு முன்னிலும் அதிக ஆரபாரத்தோடு போய் நின்றார். அந்நேரவேளையிலொருவன் மிகுந்த வல்லமையோடு வந்தெதிர்த்தான். அவனை முஹம்மதனிபு வெட்டக் கத்தியை யெடுத்தார். அவன் பயந்து பின்னுக்கோடினான். அவனைத் துரத்திக்கொண்டே அக்கிணற்றின் கிட்டேபோகவும், குதிரை திகைத்து அவ்விடத்திலேயே நின்றுவிட்டது. அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு அந்தக் குதிரையின்மேல் அதிக கோபமாய் நல்ல சமயத்தில் மோசஞ் செய்கிறதேயென்று சாட்டியால் ஓரடி அடித்தார். அவ்வடியினால் அக்குதிரை யெகிறிப்பாய்ந்தது. எப்படியெனில், கிணறுகளைத் தப்படித்துத் தப்படித்து தாண்டிப் போகையில் நாலாவது கிணற்றினுள்போய் விழுந்துவிட்டது. அதனால் முஹம்மது ஹனிபுவுடைய இரண்டு காலுமொடிந்து எலும்புகளெல்லாம் நெறநெறவென்று நொறுங்கிப்போய் விட்டது.

அந்நேரவேளையில் பகைவர்களுடைய படைகளெல்லாம் அக் கிணற்றை வந்து வளைந்து சூழ்ந்து நின்றுகொண்டார்கள். அப்

பொழுது மந்திரிமார்களெல்லாம் அங்கேவந்து அதிக சந்தோஷத்தோடு இன்றோடு நம்முடைய விசனங்களும் பகைகளும் தொலைந்து விட்டது. நீங்கள் சிக்கிரமாகக் கிணற்றில் மண்ணைத்தள்ளி மூடி நிரவி விடுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அந்நேர வேளையிலே சைத்தூன் வந்து குலாமைப்பார்த்து எங்கே இமாமென்று அதட்டிக்கேட்கையில், குலாம் இப்படைகளெல்லாம் ஏகமாய் வந்து வளைந்திட அதனுள் புகுந்தாரே அது தானெனக்குத் தெரியும், மற்றொன்று மெனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னான். அவன் சொன்னதை சைத்தூன் கேட்டு சீக்கிரமாகத் தன் குதிரையை நடத்தி ஏகமாகச் சூழ்ந்திருக்குங் கிணற்று கிட்டேவரவும், அப்போதப்படைகளெல்லாம் சைத்தூன் வருவதைக்கண்டு பயந்து ஓடிப் போய் விட்டார்கள். அந்நேரவேளையில் 40-பாந்திகளும் சைத்தூன் கிட்டே வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது சைத்தூன் குதிரையை விட்டுக் கீழே யிறங்கி அக்கிணற்றி னருகில் சென்று கிணற்றைக் குனிந்து பார்த்து ஓ இமாமே! நான் தங்களுடைய அடியாள், என் பேர் சைத்தூன் தாங்களென்னமாயிருக்கிறீர், எனக்குத் தைரியம் வரும்படி தங்களுடைய சங்கதிகளைச் சொல்லென்று கூப்பிட்டுக் கேட்க, அந்தச் சத்தத்தை முஹம்மது ஹனிபு கேட்டு சைத்தூனென்றெண்ணி அப்போது முஹம்மது ஹனிபு, என்னுடைய இரண்டு கால்களுமொடிந்து எலும்புகளெல்லாம் நொருங்கிப்போயிருக்கிறது. என்னைச் சீக்கிரமாக வெளிபடுத்துமென்று கூப்பிட்டுச் சொன்னார். அந்த சத்தத்தைக் கேட்டவுடன் சைத்தூன் கேடயத்திற்கு நாலுமூலையுங் கயறுகட்டி அக்கிணற்றினுள் விட்டு இதன் பேரில் உனக்கு உட்கார எப்படி சவுக்கியமாயிருக்கிறதோ அப்படிக் குந்திக்கொள்ளுமென்று சொல்ல, அப்போது முஹம்மது ஹனிபு இரண்டு அக்குளுக்குள்ளாகக் கயிறுகளை அறப்பிடித்து அதன்பேரில் குந்திக்கொள்ளவும், அப்போது சைத்தூன் தன்னுடைய வல்லமை எல்லாங்கூட்டி தூக்கிட கொஞ்சமும் அசையவுமில்லை. அதனால் சைத்தூன் அதிக வருத்தமுற்று, ஓ இமாமே! நான் என்னுடைய வல்லமையெல்லாங்கூட்டி தங்களை மேலுக்குத் தூக்கிடில் தாங்களசையவுமில்லை. தட்டு எழும்பவுமில்லையென்று சொல்ல, முஹம்மது ஹனிபுகேட்டு ஓ சைத்தூனே! உன்னுடன் நாற்பது பாந்தி பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு கலிமா ஓதி ஹக்தஆலாவைப் புகழ்ந்து என்னை யெடுப்பீர்களாகில் நான் கரையேறுவேனென்று சொல்ல, அதைச் சைத்தூன் கேட்டு அப்படியே செய்து எடுக்கையில் இலேசாகக் கிணற்றைவிட்டு கரைவந்து சேர்ந்தார். அப்போது முஹம்மது ஹனிபாவை கட்டிலின்மேல் வைத்து குலாமின் வசம் ஒப்படைத்தாள். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு ஹாவென்று ஒருகுளிர்ந்த பெருமூச்சு விட்டார், அதை சைத்தூன் கண்டு, ஓ இமாமே! தாங்கள் இப்படி குளிர்ந்த பெருமூச்சு விட்ட

காரணமென்ன? அதை யெனக்குத்தெரியச் சொல்லவேணுமென்று விருப்புற்றுக் கேட்க, அதற்கு அமீர், என்னுடைய காலு இப்படியாய் விட்டது. என்னுடன் பிறந்தார் 4-பேரும் சிறையினுள்ளிருக்கிறார்கள். அவர்களை எவ்விதமாக வெளியில் கொண்டு வருவேனென்ற எண்ணத்தின் பெருமூச்சென்று சொன்னார். அதைச் சைத்தூன்கேட்டு நீ ஒன்றுக்கும் விசனப்படவேண்டாம், நான் போய் அவர்களைக் கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லித் தான் தனியாகப் புறப்பட்டு அப்பட்டணத்தினுட்போய் புகுந்தாள்.

வீதிகளெல்லாங்கடந்து கோட்டைக்குட் புகுந்து அவர்களை முன்னால் சிறையிலடைத்துவைத்த விடத்திற்போய்ப்பார்க்கையில் அங்கே அவர்களில்லை. பின்னும் மற்ற விடங்களெல்லாம் தேடிப் பார்க்கையில் எங்கேயுங் காணவில்லை. அதன்பின்பு அவ்வூரார்களை விசாரித்து மவர்களு மின்னவிடத்தி லிருக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் எங்களுக்குத் தெரியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்நேரவேளையில் பகைவரின் படைகள் வந்து முஹம்மது ஹனிபாவைச் சுற்றி வளைந்துகொண்டு சமீபத்தில் நெருங்கினார்கள். அப்போது முஹம்மது ஹனிபும் கூட 40-பாங்திகளும்மாகப் பகைவர் கிட்டே நெருங்கி வரவொட்டாமல் அம்புகளைப் பூட்டி அம்பொன்றுந் தப்பாமல் அநேகம் பேர்களை மடித்தார்கள். அந்த சமயத்தில் கைகளிருந்த அம்புகளெல்லாம் ஒன்றில்லாமல் முடிவாய் விட்டது. அதனால் மிகுந்த எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட இக்கட்டாகிய சமயத்தில் சைத்தூன் அதிகவேகமாய் ஆங்காரத்தோடு குதிரையின்மேல்வர அப்பகைவராகிய சேனையோர்களெல்லாங் கண்டு திடுக்கிட்டுப் பயந்து புலியைக்கண்ட மான்போல மிரண்டு ஓடிப்போய் விட்டார்கள். அப்போது சைத்தூன் முஹம்மது ஹனிபாவின் கிட்டே வந்து, ஒ பாதுஷாவாகிய இமாமே! நான் பட்டணத்தினுள்ளேபோய் நகமுகமுந் தேடிப்பார்க்கையில் அவர்களிருக்கிற இடத்தின் குறிப்பே யகப்படவில்லை. இன்னும் தேடிப்பார்க்கலாமெனில், உங்களைப்பகைவர்கள் வந்து என்ன செய்வார்களோவென்று சீக்கிரமாக நான் வருவதற்குள்ளாகத் தங்களைப் பகைவர்கள் வந்து வளைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் வந்து அவர்களைத் துரத்திவிட்டேன். ஆகையால் தங்களுடைய உத்திரவாகுமேயானால் எந்த வூருக்காவது தங்களைக் கொண்டு போய் வயித்தியர்களிடத்தில் காண்பித்து தங்கள் கைகால்களைச் சீர்ப்படுத்தி தாங்கள் சொஸ்தமானதின் பின்பு நாம் இவ்விடத்திற்கு சண்டைக்கு வருவோமென்று சொல்ல, அதை முஹம்மது ஹனிபு கேட்டு நல்லது நமக்குச் சமீபத்தில் இம்ரூனுடைய தேசமிருக்கின்றது. அவன் எனக்கு மிகுந்த இஷ்டமுள்ளவன், உதவியொத்தாசை செய்வான். அங்கே யென்னை இக்கட்டிலோடு எடுத்

த்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, அதைச் சைத்தூன் கேட்டு நல்லதென்று சம்மதித்தாள்.

சைத்தூன் முஹம்மது ஹனிபாவை இம்ருனிடத்திற்குக் கொண்டு போகுதல்.

முஹம்மதனிபாவின் சொல்லின்படி கட்டிலின்மேல் வைத்து இம்ருனுடைய தேசத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போகையில், அப்போது மக்வூரென்னும் மரசன் 12,000 குதிரைப் படைகளை கூட்டி வந்து இம்ருனுடன் சண்டைசெய்ய அவ்வூரினருகில் வந்து இறங்கியிருக்கின்றான். அவனை எதிர்த்துச் சண்டை செய்ய இம்ருனும் தன்னுடைய படையோடு எதிர்முகமாக நின்று இருவரும் படைகளை அணியணியாக நிறுத்தியிருக்குஞ் சமயத்தில் இம்ருனைப் பார்த்து மக்வூர் என்பவன், நீ முஹம்மது என்பவருக்கு ஈமான் கொண்டு கலிமா ஓதி யிருக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டு நான் இன்று இப்படைகளுடன் உன்னுடன் சண்டை செய்ய வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லி, நீயும் நானுமாக எதிர்த்துச் சண்டைசெய்து இருவர் வல்லமையு மறியவேணுமென்று முதலிருவர்கள் படையும் ஒன்றோடொன்றெதிர்த்து மழை பொழிவதுபோல் அம்புகள் பொழிந்து தலைகளுருளவும், மூளைகள் சிதறவும், கத்தியாலும் தண்டாயுதத்தாலும் ஈட்டியாலும் குத்தியும் வெட்டியும் இரத்த ஆறு ஓடச்செய்து கடைசியில் இரண்டு ராஜாக்களும் முன்பேசியதுபோல ஒருவர்க்கொருவர் வானிடிபோல எதிர்த்துச் சண்டை செய்யும் வேளையில், மக்வூரென்பவன் இம்ருனுடைய கழுத்தில் பாசக்கயிற்றைப்போட்டு இழுக்க நாடினான்.

அப்போது இம்ருன் ஹக்தஆலாவைப் புகழ்ந்து, ஓ நாயனே! இவ்வேளை நீ என்னைக் காத்துக்கொள்ளென்று துஆக்கேட்டான். அந்நேர வேளையில் அவ்விடம் சைத்தூனும் முஹம்மதனிபாவும் குலாமுமாக வந்து பார்க்கையில், இம்ருனுக்கு இக்கட்டாகிய வேளையாயிருக்கின்றது. அதுகண்டு, முஹம்மதனிபு, ஆ ஆ இந்தத் தருணத்தில் என்னுடைய கால்களொடிந்து போயிருக்கின்றதே, நானென்ன செய்வேன் எனக்குவருத்தமும் பெரிதாயிருக்கின்றதே. வீணாக பகைவனுடைய கையிற்சிக்கி பரிதவிக்கிறானே, இவனிடத்திற்குப்போய் வியாதியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாமென்று நாடிவர, இங்கே இப்படிப்பட்ட முஸீபத்துண்டா யிருக்கிறதேயென்று அதிக விசனப்படுவதை சைத்தூன் கண்டு, ஓ இமாமே! நீ யாதொரு விசனப்படவேண்டாம். உனக்கு முஹபத்தாகிய இம்ருன் யாரோ எனக்குத் தெரியாதென்று சொல்ல, அதற்கு முஹம்மதனிபு யார் கழுத்தில் பாசக்கயிறிருக்கின்றதோ அவர்தான் இம்

ருன். எவனிருக்கிருனே அவனை வெட்டிவிட்டு என்னுடைய இஷ்டனை விடுவித்து விட்டால் அதனுல் என் மனம் மகிழ்ந்து நிலைப் படுமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு உடனே மின்னல் மின்னிணுப் போல சைத்தூன் அங்கே வந்து இம்ருனுடைய கழுத்திலிருக்கும் கயிற்றை அறுத்துப்போட்டு அவனுயிறை மீட்டுவிட்டுப் பகைவனுகிய மக்பூரை இரண்டு துண்டாகவெட்டி அவன் படைகளை யெல்லாம் நாசமாக்கி, அவனுடைய பண முதலிய ஆடையாபரணங்களைக் கொள்ளையிட்டு வெற்றி பெற்றபின்பு சைத்தூனும் இம்ருன் பாதுஷாவும் முஹம்மது ஹனிபாவை வந்துகண்டு கால்களொடிந்திருப்பதைப் பார்த்து, பாதுஷா அதிக விசனப்பட்டு அழைத்துக்கொண்டு போய், நல்ல அலங்கிருதமான மெத்தைக்குள்ளே இருக்கும்படி செய்தும், உடனே அப்பட்டணத்தினுள்ளிருக்கும் பண்டிதர்களை யெல்லாமழைத்து இக்கால்கள்கூடி சவுக்கியம் பெறும்படியாகச் செய்வீர்களாகில், உங்களுக்கு அளவற்ற பணங்களும் நாடுகளும் இனும் கொடுப்பேன். நன்ருய்ப் பாருங்களென்று சொல்ல, வயித்தியர்கள் அச்சொல்லைக்கேட்டு ஒடிந்துபோன காலைப்பார்த்து, இது சுத்திசெய்ய எவ்வளவும் எங்களால் முடியாது. இதற்கு மருந்து எவ்வுலகத்திலு மில்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள்.

பின்பு, முஹம்மதனிபு அம்மெத்தையினுள்ளிருந்து கால் நோயினுல் சொல்லமுடியாத விசனமும் வருத்தமுமடைந்து தன் குலாமையழைத்து நீயும் சைத்தூனும் என்கிட்டே யிருக்கவேண்டாம், விலகி யிருங்களென்று சொல்ல, அச்சேதியை குலாம் சைத்தூனுக்குத் தெரியப்படுத்தவும், அப்போது சைத்தூன் முஹம்மதனிபாவின் கிட்டே வந்து, ஒ இமாமே! இங்கே துனியாவிலே யென்னை விலகி யிருக்கும்படியாகச் சொன்னீர்; உமக்கு என்பேரில் என்ன சந்தேகமுண்டென்று சொல்ல, அதற்கு முஹம்மது ஹனிபு 2-நாழிகை வரைக்கும் நான் தனியாயிருக்க நாடுகிறேன். எனக்கு வருத்தம் பெரிதா யிருக்கின்றது. நீங்களெல்லாரும் விலகி யிருங்களென்று சொல்ல, அப்படியே சைத்தூனும் குலாம் மற்றவர்களும் மெத்தையினுள் தனியாக விட்டு விட்டு எல்லாரும் வெளியே வந்து விட்டார்கள். அதன் பின்பு, முஹம்மது ஹனிபு அதிக வருத்தத்தினுலே ஹூஹூ வென்று சத்தமிட்டுக்கொண்டு அம்மெத்தையி னுள்ளிருந்தார். அச்சமயத்தில் ஹரியாப்பரி சீக்கிரமாக வந்து அக்கட்டிலோடு முஹம்மது ஹனிபை ஒருவர் கண்ணுக்குந்தெரியாமல், தூக்கிக்கொண்டு தன் பட்டணங்கொண்டுபோய் விட்டது. அதன்பின்பு அம்மெத்தையினுள்ளிருந்துவரும் சத்தமடங்கிப் போய்விட்டது. அதை சைத்தூன் கண்டு குலாமைப்பார்த்து, இதுவரைக்கும் வந்த சத்தம் கம்மென்று அடங்கிப்போயிற்றே. ஆகையால், சீக்கிரமாக நீ மெத்தை

யினுள்போய் இமாமுடைய சங்கதியைத் தெரிந்துவாவென்று சொல்ல, உடனே குலாம் அம்மெத்தையினுள் புகுந்து பார்க்கையில், கட்டிலோடு இமாமைக் காணுமல் கிடுகலங்கி மெய்மறந்து பெருங்குரலிட்டு சத்தமிட்டழுதான்.

அந்தச் சத்தத்தைச் சைத்தூன்கேட்டு அதிக காபரூபட்டு தானும்போய்ப் பார்க்கையில், காணேம். அதனல் பெரிய அழுகை சத்தமாய்விட்டது. பட்டணமுழுதும் ஏகக் கலக்கமாய் விட்டது. பின்பு சைத்தூன் 40-பாந்திகளையும் கூப்பிட்டு உங்களை நான் விடுதலை செய்துவிட்டேன். நீங்கள் உங்களுடைய வீடுபோய்ச் சேருங்கள். நான் தனியாகக் காடு, மலை, வனம் வனாந்திரமெல்லாந் திரிந்து அவரைக்கண்டு பிடித்துவருகிறேன். அப்படி யில்லாவிட்டால் என்னுயிரை அவ்விடமே மடித்துவிடுவேன். என் முகத்தைக்கொண்டு வரமாட்டேனென்று சொல்ல, அதற்கு குலாமும், நாம் மதீனத்திற்குப்போய் அவ்விடமுள்ளோர்கள் தங்கள்பேரில் மிகுந்த இரக்கமும் பிரியமும் இஷ்டமுஞ் செய்வார்கள், இன்னும் முஹம்மது ஹனிபாவின் சங்கதிகளும் தெரியுமென்று நானுவிதமாகிய ஒப்புகளெல்லாஞ் சொல்ல, அவைகளை யெல்லாங் கேட்டு சைத்தூனுக்கு அவ்விடம்போக மனஞ் சம்மதியானது. அப்பொழுது குலாம் முஹம்மது ஹனிபாவுடைய பாதரக்ஷைகளை யெடுத்துக்கொண்டு கூட சைத்தூனுந் தானுமாக இம்ருனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மதீனத்தின் பாதையைப்பிடித்து வழிகளெல்லாம் துலைத்து மதீனத்தினருகாக வந்து கபறஸ்தான் கிட்டே நின்று குலாமைப் பார்த்து, நானிவ்விடமேயிருக்கிறேன். நீ பட்டணத்திற்குள்போய் அவ்விடத்தின் சங்கதிகளை முன்ன மறிந்துகொள். என்னை யவர்கள் முன்பின்னறியார்கள். என்னுடைய சங்கதிகளைச் சொல், இதற்கவர்கள் ஒப்புவார்களாகில், நல்லது ஒப்பாவிடில் என்ன பாக்கியம். நானிப்படியே எங்கேயாகிலும் புறப்பட்டுப் போய்விடுகிறேன். நீ முன்பின் அறிந்தவனென்று, சொல்லி அங்கோர் கபரின் கிட்டேபோய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

மக்பூல் விசளம்போய்ச் சொல்லுதல்.

அப்பொழுது குலாம் சைத்தூனைத் தனியாக விட்டுவிட்டுத் தானும் தனியாகவே மதீனத்திற்குள் போய்ப்புகுந்து இந்தச் சங்கதியைச் சொல்லவும் பெரிய கூச்சலாய்விட்டது. அப்பொழுது இமாம் ஹசனும், இமாம் ஹுசைனுமாக வந்து குலாமைப் பார்த்து நீ எங்கே முஹம்மது ஹனிபாவை விட்டுவிட்டு வந்து அழுகிருய். அச்சங்கதிகளை யெங்களுக்குச் சொல்லென்று கேட்க, அதற்கு மக்பூல், ஓ இமாம்களே! நானவரைத் தோற்று

விட்டேனென்று ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லித் தான் அடை யாளங்காட்டக் கொண்டுவந்த பாதரக்ஷையுங் காட்டி, இதை யுங் களுக்குச் சாட்சியாக காட்ட கொண்டுவந்தேனென்று சொல்ல, அதை அவ்விரண்டுபேருங் கேட்டு, அதிக வியாகூலத்தோடு அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு விடத்திற்குப்போய், மக்பூல் முஹம்மது ஹனிபாவுடைய சங்கதிகளை கொண்டுவந்திருக்கிறான். இது அதிக விசனமுள்ளதென்று சொல்ல, அதைக் கேட்டவுடனே அலிறலி அல்லாஹு, ஹா வென்றொரு சத்தமிட்டார். அதனால் மதீனமெல் லாம் ஒரே சத்தமாய் விட்டது. இன்று அலிறலியல்லாவின் பேரில் பெரிய முஸீபத்து வந்து நேரிட்டதென்று எல்லா அஸ்ஹாபுமார் களும் வந்து அலிறலியல்லாஹுவை வினவினார்கள். யாஅலியே! நீங்கள் கேட்டபடியே எங்களுக்கும் தெரிய சொல்லுமென, அப் பொழுது அலிறலியல்லாஹு மக்பூலானவனைக் கேளுங்களென்று சொல்ல, அன்று எல்லா அஸ்ஹாபிமார்களுங் கேட்டு அந்த குலா மைப் பார்த்து முஹம்மது ஹனிபு எங்கே யென்று கேட்டார்கள். அதற்கவன் ஆதியோடந்தமாகச் சகல சங்கதிகளுந் தெரியும்படி சொல்லினான். அவன் சொல்லியதை சகல அஸ்ஹாபிமார்களுங் கேட்டு அதிக விசனக்கடலினுள் மூழ்கினார்கள் அந்தக்காலம் உமர் றலியலியல்லாவுடைய கலீபா பட்டத்தின் நாளாயிருந்தது. அப்போது உமறிபுனுகத்தாபு அலியாரைப்பார்த்து நீர் ஒன்றுக் கும் விசனப்படவேண்டாம். உன்னுடைய பிள்ளை மவுத்தாகவில்லை. அவர் உயிரோடிருக்கிறார். ஆகையால், நீ சீக்கிரமாக ஸர்வரே ஆலம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமுடைய றவுலா ஷரீபி னிடத்திற்குப் போய்க் கேட்பீராகில், உமக்கு அதின் சங்கதிகளை அறிவிப்பார்கள். அதனால் அறிந்து கொள்வீரென்று சொல்ல, உடனே அலிறலியல்லாஹு தன் தோழன்மார்களின்கூட நபி நாயகத்தின் றவுலாவின் கிட்டே வந்து இஸ்திக்பார் செய்ய அத னால் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் பஷாறத்துச் செய்தார் கள். அதன் விபரமாவது:-“ஓ அலியே! உன்னுடைய பிள்ளை முஹம் மது ஹனிபு மவுத்தாகவில்லை. அவர் இதுவரைக்கும் உயிரோடிருக் கிறார் அவரை ஷாயாபரியினுடைய மகள் ஹரியாபரி என்பவள் கட லிற்கு அப்புறமாகத் தூக்கிக்கொண்டுபோய்த் தன்னிருப்பிடத்தில் வைத்திருக்கிறாள், இன்னும் மக்பூலானவன் தன்கூட ஸைத்தூனையு மழைத்து வந்திருக்கிறான். இன்னும் நீ உன்னுடைய பிள்ளைகளி ரண்டு பேரையும் கூட உமறையும் அழைத்துக்கொண்டு 12,000 அஸ்ஹாபுகளையும் படையாகச்சேர்த்து சமுத்திரத்தின் கரை யோரமாகச்சென்று முஹம்மது ஹனிபாவை மீட்டுக் கொண்டு வாரும். இன்னும் ஸைத்தூனுக்கு முஹம்மதனிபாவுடைய கத்தியை யுங்கொடும். இன்னும் ஸைத்தூனுக்குப்பெட்டி நிரம்ப ஆடையா பரணங்களை நிரப்பிக்கொடும். இன்னுமவருடைய கூடாரத்தையுங்

கொடும். இன்னும் நீ அங்குப்போய்வர 7-வருடம் பிடிக்கும். அல்லாஹுத் தஆலா அங்கே உங்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பான். அங்குபோய் ஷாயாபரியிடத்திற்குப்போனால் அப்பேர்து சைத்தூனுக்கு பெண்களின் உடைகளை உடுத்தி நானாவித நகைகளையிட்டு மிகுந்த அலங்காரஞ்செய்து அவன் முன் போகும்போது தலையைத் திறந்தாப்போல் போகச்சொல்லும். அப்போது அவ்வரசன் சைத்தூனைப்பார்த்து, நீ ஏனிப்படி வந்தாய்? உன் தலையை மறைக்குந்துப்பட்டி யெங்கே? என்றுகேட்பான் அப்பொழுது அவ்வரசனுக்கு என்னுடைய துப்பட்டி உன்னுடைய வீட்டிலிருக்கிறதென்று சொல்லச்சொல்லும், அதுகேட்டு உன்னுடைய துப்பட்டி என் வீட்டிற்கு வரவேண்டிய காரணமென்னவென்று கேட்பான். அதற்கு நீ சொல்லு, என்னுடைய புருஷனை உன்மகள் கொண்டு வந்து வீட்டில் வைத்திருக்கிறளென்றுசொல். அச்சங்கதி கேட்டவுடனே ஷாயாபரி மகளை யழைத்து உன் புருஷனாகிய முஹம்மது ஹனிபை உன்னிடத்தில் கொடுத்துவிடுவானென்று சொன்னார்."

இச்செய்திகளை யெல்லாம் சர்வரே ஆலம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமுடைய கிருபையினால் அலிறலியல்லாஹு அறிந்துகொண்டு மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு மக்பூலை தன்னுடனழைத்துக்கொண்டு சைத்தூனைத்தேடிவருகையில், கபுறஸ்தானிடமாகஃசைத்தூன் உட்கார்ந்திருந்து முஹம்மது ஹனிபாவின் பேரில் எண்ணமிட்டிருக்கக்கண்டு அலிறலியல்லாஹு கிட்டேபோய் மிகுந்த கிருபையுடன் சைத்தூனுடைய தலையின்பேரில் தங்களின் முபாறக்காகிய கையைவைத்துச் தடவி, ஸர்வரே ஆலம் தங்களுக்குத் தெரிவித்த சங்கதிகளெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லி மனதைத் தேற்றிட, அவைகளை சைத்தூன்கேட்டு, துக்கங்களையெல்லாம் நீக்கி அதிக சந்தோஷங்கொண்டு ஹக்தஆலாவினுடைய பேரில் ஷுகூர் செய்தார்கள். பின்பு அலி றலியல்லாஹு 2 கோசில் கூடார மடிக்கும்படி உத்திரவு செய்தார்கள். அதேபடி கூடார மடித்து விலை பொருந்திய பனாத்து முதலியவை விரித்து சிங்காரித்தார்கள். அப்பொழுது சைத்தூன் அலிபுலியாரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு அக்கூடாரத்தினுள் வந்திறங்கியிருந்தார்கள். பின்பு அஸ்ஹாபுமார்களெல்லாம் கூடாரத்துக்கு காவலாக யிருந்தார்கள். கூட உமறென்பவர் வாசக்காரராக ஒருவரையும் உள்ளே போகவொட்டாமல் காவற்காரராயிருந்தார். இப்படியிருக்கையில், சைத்தூனோடு சந்திக்க, அலிறலியல்லாஹு வினுடைய குமாரர்கள் உமறலியும், தாலீபலியும் அந்தக் கூடாரத்தினருகில் வந்து உள்ளே நுழையப் போனார்கள். அப்போது காவற்காரராகிய உமர் எங்கே போகிறீர்களென, அதற்கவர்க்ள் நாங்களிருவரும் உள்ளே போகிறோமென்று சொல்ல, அதற்கு நீங்கள் உள்ளே

போக உத்திரவில்லாமல் உள்ளே போகக்கூடாதென, அதற்கவர்கள் நாங்கள் சைத்தூனுடைய கொழுந்தன்மாரா யிருக்கிறோம். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் யாதொரு மறைவுமில்லை. நீயேன் தடுக்கிறாயென்று சொல்ல, உமர் சைத்தூனுடைய உத்திரவின்றி நீங்கள் உள்ளே போகக்கூடாதென்று வெளிறே நிறுத்திவிட்டு சைத்தூனிடத்திற்குப்போய் தங்களைக்காண அலியாருடையபிள்ளைகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை உள்ளே விடத்தாங்களுத்திரவானால் விடுகிறேனென்று சொல்ல, அச்சேதி கேட்டவுடனே சைத்தூன் அவர்களை உள்ளே வரும்படி உத்திரவுகொடுக்க, உடனே உமர்போய் அவர்களைப் பார்த்து, உள்ளே வரும்படி உத்திரவாயிற்று, நீங்கள் போங்களென்று விட்டு விட்டார், இவ்விரண்டு பேரும் கூடாரத்தினுட்சென்று சைத்தூனைக்கண்டு சலாஞ்சொல்லினார்கள். உடனே சைத்தூன் அவர்கள் சலாமுக்கு ஜவாப்புச் சொல்லி அதிக மருங்குடனே அவர்களை உட்காரவைத்து, நானாவிதமாகிய பேச்சுகளெல்லாம் கொழுந்தன்மாருடனே இரவெல்லாம் பேசியிருந்தார்கள். அப்பொழுது பஜர் வெள்ளையாய் விட்டது. இரண்டுபேரும் கூடாரத்தை விட்டு வெளியே வந்து விட்டார்கள்.

அலிறலியல்லாஹு முஹம்மது ஹனிபை மீட்குதல்.

பொழுது விடிந்தவுடனே, அலிறலியல்லாஹு முஹம்மதனிபைக் கொண்டுவருவதற்காக, 12,000-குதிரையுடனே அஸ்ஹாபுமார்களைக் கூட்டிக்கொண்டு சில நாள் வரைக்கும் சமுத்திரக்கரையோரமாக நடந்து போகையில், அங்கே ஒரு பெரிய கோட்டையும் பட்டணமுமாக வாசற்படியும் தெரியலாயினது. அதைக் கண்டு கிட்டேபோய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அரசன் காவலாக வைத்திருந்த காவற்காரன் கோட்டையின் மேலிருந்து யார் வருகிறார்களோவென்று பார்த்து அரசனுக்கு அறிக்கைசெய்கிறது. அதிலொரு காவற்காரன் அறபு திசையாகப் பார்த்தான். அப்பொழுது, அவன் கண்ணுக்கு இப்படைகள் வருகிறது தெரியலாயிற்று. அதை நன்றாய் யுற்றுப்பார்த்து, கைகால் நடுக்கமோடு பயந்து கோட்டையை விட்டுக் கீழேயிறங்கி (மீஆதென்னும்) அரசனிடத்திற்போய், ஓ இராஜனே! இன்று நானொரு புதுமையைக்கண்டேன். அதென்னவெனில், இருந்தாப் போலிருந்து அறபுதேசத்தின் புறமாக பெரிய தூசியெழும்பினது, அதை நான் உற்றுப்பார்க்கும்போது 12,000-குதிரையுடனே மதீனத்தின் புறமாயிருந்து வருகிறார்கள், அவர்கள் பிடித்துவரும் கொடியைப் பார்த்தால் இஸ்லாமானவர்களாக மதீனத்தார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்கள் வருகிற ஆரபார அமளிகளை இவ்வளவென்று சொல்ல, என்னாலவ்வளவு முடியாதென்று சொன்னான்.

அலங்காரக்கண்ணி.

அந்தசொல்லைக் காதிலேகேட்டான் மீஆதுராஜன்
அப்படிபாக்ஷா நம்மோடெதிர்க்க அறபுடையாற்கு
இத்தனையாணுவங் கொண்டாரல்லவா அறபுதேசத்தார்கள்
பஞ்சைகளெல்லாங் கூடியேவந்தார் பாரசண்டைசெய்ய
பேடிகளெல்லாங் கூடியேவந்தார் பெரிய சண்டைசெய்ய
பஞ்சைப்போல் பறப்பாரெல்லாம் பிடித்தால் நான் கத்தி
புலிகளெதிர்த்து என்னோடு சண்டை போட்டிடமாட்டாது
யானைகளெதிர்த்து என்னோடு சண்டை யதுவுஞ்செய்யாது
பூனையையெலிகள் கெலிப்பதுபோல பேடிகள் வந்தார்கள்
நரியைக் கோழிகள் வெல்வதுபோல நாடியே வந்தார்கள்
புலியைமான்கள் வெல்வதுபோலப் பேயர்வந்தார்கள்
கெட்டிக்கார ராஜராயிருந்தால் என்னோடெதிர்க்கவேணும்
சேவகப்படைக ளாகவேயிருந்தால் என்னோடெதிர்க்கவேணும்
சிப்பாயிப்படைக ளாகயிருந்தால் என்னைக்கெலிக்கவேணும்
மீனசமூனத்தப் பேர்களாயிருந்தால் முன்னால்நிற்கவேணும்
என்னைவெல்ல உலகினிலுண்டா என்றான்ராஜாவும்
பல்லைநெறநெற வென்றுகடித்தான் பாரராஜாவும்
நெல்லைக்கொரிப்பது போலக்கொரித்தான் நெடியராஜாவும்
நல்லதுநல்லது பார்ப்போமென்றான் ராஜாமீஆது
அந்தவேளையி லென்னசொல்லுகிறான் ராஜாமீஆது
நம்முடபடைகளைக் கூட்டுங்களென்றான் ராஜாமீஆது
கோட்டைக்குவெளியே போங்களென்றான் ராஜாமீஆது
ஈட்டிகத்திக ளெடுங்களென்றான் ராஜாமீஆது
அம்புதண்டங்க ளெடுங்களென்றான் ராஜாமீஆது
பட்டாகத்திக ளெடுத்துப்பிடியுங்கள் பாரசண்டைசெய்ய
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போபடைவீரர்
ஆயுதமெல்லா பூட்டியெழுந்தா ஆங்காரங்கொண்டு
கோட்டையைவிட்டு வெளியிலே வந்தார் கொடியபாவியோர்கள்
அணியணியாக வந்து நின்றார்கள் ஆங்காரங்கொண்டு
முப்பதுமுழ முயரமுள்ளான் மீஆதுராஜன்
வெங்கலம்போல சரீரமுள்ளான் மீஆதுராஜன்
சிங்கம்போல ஆணவமுள்ளான் மீஆதுராஜன்
ஆயுதமெல்லாம் பூட்டியெழுந்தான் ஆணுவமிகப்பேசி
மந்திரிமார்கள் சூழ்ந்திடவந்தான் மீஆதுராஜன்
பின்னணியாகவே வந்துநின்றான் பெரியசிங்கராஜன்
அந்தவேளையில் அசுஹாபுமார்களும் அணியணியாகநின்றார்
ராஜன்படையி லிருந்தவீரன் ராஜாபுலிபோலே
சிப்பாய்மார்களே வாங்கள் சண்டைக்கு சீக்கிரமென் முன்னால்

சேவகமார்களே வாங்கள் சண்டைக்கு சீக்கிரமாகவிப்போ
உங்கள்வலுவைக் காட்டிட வாங்கள் ஒளித்துக்கொள்ளாமல்
இப்படிசொல்லிச் சண்டைக்கழைத்தான் எதிராளிவீரன்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டார். அசுஹாபுமாரெல்லாம்
அப்போசைத்தூன் ஆங்காரங்கொண்டு அவனை வெட்டித்தள்ளி
குதிரைமேலேறக் கண்டாறப்போ கொடிய சிங்கவீரர்
அலியார்பிள்ளை தாலீபலியும் அந்நேரவேளையிலே
பெண்கள் சண்டைக்குப்போவதுமக்கு பெரியஞாயமல்ல
நான்போயவனைக் கெலித்துவருகிறேன் நடக்கநீவேண்டாம்
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போ சைத்தூனும்
புலியேகேளும் என்றன் சொல்லைப் போனால்சண்டைக்கு
ஒரேவெட்டாய் வெட்டியெறிந்திடும் ஒன்றும்பாராமல்
அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போதாலிபலி
காற்றைப்போலக் குதிரையை விட்டார் கடுங்கோபங்கொண்டு
பெரியசிங்கம்போ லெதிரில்வருவதைக் கண்டான் ரணசூரன்
தண்டாயுதத்தா லடித்தானவரைக் கனத்தஇடிபோல
அந்தவடியைத் தாங்கி அடித்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
குதிரையுமவனுங் கிறுகிறுவென்று கீழேவிழுந்துசெத்தான்
பின்னுமொருவன் வந்தெதிர்த்தான் பெரியபுலிபோல
இடியுமிடியு மெதிர்த்தாப்போலே விழுந்தாரப்போது
ஒருவருக்கொருவர் ஆங்காரங்கொண்டு உருவினார்கத்தி
தாலிபலியார் வெட்டத்துண்டாய்த் தரைமேல் விழுந்துசெத்தான்
இப்படிகணக் கில்லாதவீரர்கள் வெட்டுண்டுமாண்டார்
தாலிப் அலிமுன் னெதிர்க்கப்பயந்தார் சகலபடையாரும்
கிட்டே நெருங்கப் பயந்தெல்லோரும் கிடுகலங்கிப்போனார்
ஆறுஇரத்த மோடிபோச்சுது அந்நேரவேளையிலே.

வசனம்.

இவ்விதமாக தாலிபு அலி கணக்கில்லாத வீரர்களையும், படைகளையும் வெட்டக்கண்டு உடனே மீஆதென்னு மரசன் ஆங்காரங்கொண்டு குதிரையின்மேலேறி வந்து நின்று என்னுடைய வீரர்களையும்சூரர்களையும் வெட்டி மாய்த்தவனே என்னுடன் சண்டைசெய்ய வாவென்று கூப்பிட்டான். அந்தச் சொல்லைக்கேட்டவுடனே தாலிபலிபெரும்புலிபோற்சீறி அவன்முன் போயெதிர்க்க, அப்பொழுது மீஆதென்னும் அரசன் கோடையிடிபோல் தன் கத்தியினால் ஓங்கி வெட்ட அவ்வெட்டு தாலிபலியின் தலையிற்பட்டு பெருத்த காயமாய் கிறுகிறுப்பாகிய சமயத்தில் உமறென்பவர் ஓடி தாலிபலியின் சமீபத்தில் போய் குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடித்து குதிரையோடு தாலிபலியைத் தன் சேனையில் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டார். அப்போது அதைக்கண்ட சைத்தூனுக்கு மட்டிலடங்காத

கோபமெழும்பிப் பல்லை நெறநெற வென்று கடித்துக் கடுங்கோபங் கொண்டு கண்கள் சிவந்து மிகுந்த ஆரவாரத்தோடு மீஆதுக்கு முன்னுகச் சென்று நிற்க, அப்போது மீஆது நீ யார், உன் பெயரென்ன? சொல்லென்று கேட்டான். அதற்குச் ஷைத்தூன் என் பெயர் முஹம்மது ஹனிபு; நான் மதீனத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன். ஆகையால், உன்னுடைய ஆசையெல்லாந்தீர என்னுடன் சண்டைசெய்யென்றும், மறைத்து வைக்கவேண்டாமென்றும் சொல்ல அதைக் கேட்டு மீஆது தன்னுடைய கத்தியைச் சுற்றி கோடையிடிபோல் கெர்ஜ்ஜித்து ஒங்கி வெட்டினுன். அவ்வெட்டை ஷைத்தூன் தன்கையிலிருந்த கேடயத்தினுல் தாங்கிக்கொண்டாள். அதனுலவன் கத்தி முறிந்து துண்டு துண்டாய்க் கைபிடிமாத்திரம் கையில் நின்றுவிட்டது. அதையும் ஆங்காரத்தோடு வீசி யெறிந்தான். அது கீழே விழுந்தது, அதை உமர் ஒடிப்போய் யெடுத்தார். அப்பொழுது மீஆது உமரைப்பார்த்து கால் நடையுள்ளவனே! நீயேன் கத்திப் பிடியையெடுத்தாய். அதில் விலைமதிக்க வொண்ணுத நவரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிறேனென்று சொல்ல, அதற்கு உமர் கீழே யிருந்ததெல்லாம் என்னுடைய சொத்தாயிருக்கு மென்று சொன்னுர். அப்போது ஷைத்தூன் மீஆதைப்பாக்த்து நீ குதிரையை விட்டுக் கீழேயிறங்கி என்னுடன் மல்லமர் செய்யென்று சொல்ல, அது கேட்டு அவன் குதிரைவிட்டுக் கீழேயிறங்கினுன். ஷைத்தூனும் குதிரையைவிட்டுக் கீழேயிறங்கினுர்கள். அந்நேர மிரண்டு பேரும் மல்லமர் செய்தார்கள். அப்போது ஷைத்தூன் மீஆதை தூக்கிக் கீழேபோட்டு அவன் மார்மேல் குத்தி கத்தியைக் கையில் வாங்கிக் கழுத்தின் பேரில் வைத்து மீஆதே! நீ இப்போது கலிமா ஒதுவாயாகில் உன் உயிரைக்கொண்டு மீந்து போவாய், இன்னும் சுவர்க்கவாதியுமாவாய்; இல்லாவிடில் உன்னுயிரையு மிழந்து நரகவாதியாய் போவாயென்று சொல்ல அதற்கு மீஆது உன்னுடைய தீதாறைக் காண ஆசைக்கொண்டவனு யிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சந்திக்க தாங்கள் முகத்தைக் காண்பிக்கவேணும். இன்னும் தங்களுடைய வல்லமையைப்போல் வல்லமையுடையவர்களை இதுவரையில ஒருவரையாவது நான் கண்டதில்லையென்று சொல்ல, அதற்குச் ஷைத்தூன் நானொரு வேலையாகப்போகிறேன். அவ்வேலையை முடித்துக்கொண்டு நான் திரும்பி வரும்போது, இவ்விடம் வந்து போவேன். அப்போது என்னுடைய தீதாரைக் காண்பிப்பேன். அப்போது நீ சந்திப்பாய். இப்போது நீ சீக்கிரமாக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லத்திற்கு ஈமான் கொண்டு கலிமா ஓதி இஸ்லாமாக வேண்டுமென்று சொன்னுர். பின்பு இஸ்லாமாகி மீஆது அதிக இன்பத்தோடு நவரத்தினங்களையும், பணக்காசுகளையும் தட்டுகளிலே நிரப்பியெடுத்துக்கொண்டு வந்து காணிக்கையாக ஷைத்தூனெதிரில் வைத்து மிகுந்த வணக்கத்துடனே கைகட்டி

நிற்க அப்போது சைத்தூன் மீஆதைப்பார்த்து இப்போது இவை களிலொன்றையும் நானெடுக்கிறதில்லை. இவைகளெனக்கு வேண் டியதுமில்லை. ஆனால் நான் போய் திரும்பி வரும்போது இவை களை யெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நீ ஒன்றுக்கும் விசனப் படாதே. சுகமாக மனமகிழ்ச்சியோடு உன் கோட்டைக்குள்ளே போய் ஹக்தஆலாவை மறக்காமலும், தீனை விடாமலும் சீமையை ஆண்டுக் கொண்டிருவென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது மீஆது ஓ பாதுஷாவே! இன்னொரு விண்ணப்ப மிருக்கிறது அதையும் காதுகொடுத்துக்கேட்டு உதவிசெய்யவேணு மென்று சொல்ல அதற்குச் சைத்தூன் அதென்ன சங்கதி சொல்லு மென்று கேட்டார்கள். அப்போது மீஆது சொல்லத் தொடங்கி னார். தேராசனென்று ஒரு பெரிய ராஜனிருக்கிறான், இன்னமவன் அளவற்ற படைகளையும் அதிக வல்லமையுமுடையவன், இன்னும் 40-கஜம் உயர முள்ளவன். அவன் இவ்விடத்திற்கு வருடா வருடம் தப்பாமல் படையெடுத்து சண்டைசெய்து அநேகம் பேரைச் சேதப்படுத்தி என்னையும் வருத்தஞ்செய்து கொல்லாமல் விட்டு விட்டுப் போகிறான். அவன் நான் இஸ்லாமாகிய சங்கதியைக்கேள் விப்படுவானாகில் என்னை உயிரோடு விடமாட்டானென்று சொல்ல, அதை சைத்தூன் கேட்டு நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே, இப்போதே அவன்பேரில் யுத்தத்திற்குப்புறப்படு, நாமெல்லோரும் அங்குபோய் அவனையும் இஸ்லாமாக்குவோமென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு மீஆது தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் நடத்தி வெளியே வந்தார். கூட அறபிகளும் புறப்பட்டு மலைவனாந்திரங்களைக்கடந்து தேரா ஜாவின் பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகப் போனார்கள். அப்பொழுது தேராஜன் தன்னுடன் சண்டை செய்ய மீஆது தன்னுடைய படை களுடன் தனக்குதவியாக இஸ்லாமான 12,000 குதிரை வீரர்களு டன வருகிறாரென்று தூதர்கள் ஓடிப்போய் அரசனுக்குச்சொல்ல, அந்த சங்கதியைத் தேராஜன் கேட்டுக் கோபமானான்.

அலங்காரக் கண்ணி.

அந்தசொல்லைக் காதிலேகேட்டான் ஆங்காரதேராஜன்
ஆஹாவென்று கோபங்கொண்டான் அண்ணல்தேராஜன்
கண்களிரண்டுஞ் சிவந்து போச்சுது எட்டிக்கனிபோல
விழிகளிரண்டுஞ் சிவந்துபோச்சுது முருக்கமலர்போல
மீசைபடபட வென்றுதுடித்தது ராஜாவுக்சானாலும்
பல்லைநெறநெற வென்றுகடித்தான் பெரியதேராஜன்
கண்ணையுருட்டிப் பார்த்தானையா கடுங்கோபங்கொண்டு
மந்திரிமார்கள் மற்றுமுள்ளோர்கள் பார்க்கத்தேராஜன்
கிடுகிடுவென்று நடுங்கினார்ராஜன் கிட்டேயிருந்தோர்கள்
மென்மேலாகக் கோபம்பொங்குது ராஜாவுக்கானாலும்

திருமஞ்செய்ய கருமம்வந்தது என்ருன்ராஜாவும்
(அப்போ) வெட்டிப்போட்டால் நம்முடன் சண்டைக்கு வருவானுஇப்போ
விட்டபடியால் வந்தான்சண்டைக்கு வேறுபடைக் கூட்டி
ஆனலாகட்டுங் குறையொன்றுமில்லை யறிவோமவன்சண்டை
எத்தனைதரமோ அடித்தேனவனை யெல்லாமறந்துபோனுன்
சண்டைசெய்ய வலுவில்லாமல் தைரியமில்லாமல்
இஸ்லாம்படையைக்கூட்டியே வந்தான் என்னுடன் சண்டைசெய்ய
பஞ்சுபஞ்சாகப் பறக்கடிப்பேன் பாருங்களெல்லோரும்
பஞ்சைப்போல் பறக்கடிப்பேன் பாருங்களெல்லோரும்
தூசிப்போலப் பறக்கடிப்பேன் துண்டுதுண்டாக
மீசைமுளைத்தவ னுகவிருந்தால் முன்னே வந்திடுவான்
பேடிபோல விருப்பானுகில் பின்னுலோடிடுவான்
என்னைக்கெலிக்க வந்தானுனல் இப்போதேவருவான்
இப்படிநானு விதமாகச்சொன்னுன் இடிபோல்மீராஜன்
முந்திரிமார்களே நம்முடபடைகளைத் தயாருசெய்திடுங்கள்
குதிரைப்படைகளைச் சண்டைக்குப்போகக் கூட்டமாக்குங்கள்
ஜெயபேரிகையை யானைமேல்வைத்து தெருவெல்லாமடியுங்கள்
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு எல்லாமந்திரிமாரும்
உடனேபடைகளைத் தயாருசெய்தார் உக்ரசண்டைசெய்ய
கத்திகட்டாரி பூட்டினுரெல்லாங் கடுங்கோபங்கொண்டு
அம்புமெடுத்தார் தண்டமெடுத்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
குதிரைமேலே வந்தாரெல்லாம் பெரிய கூட்டமாக
கோட்டையைவிட்டு வெளியில்வந்தார் கோடிபடையாக
யானைமேலேறி வந்தான்ராஜான் ஆயுதந்தான்பூட்டி
அணியணியாக நின்றுரெல்லாம் ஆங்காரங்கொண்டு
இவர்களுமணியாய் நின்றுரெல்லாம் எதிர்த்து சண்டைசெய்ய
எதிர்ப்படையி லிருந்தொருவீரன் வந்தான் புலிபோல
மைதானிநின்று கூப்பிட்டுச்சொன்னுன் வாங்கள்சண்டைக்கு
சிப்பாய்மார்களாயிருந்தாலென்முன் சண்டைக்குவாங்கள்
சேவகமார்களா யிருந்தாலென்முன் சண்டைக்குவாங்கள்
மீசைமுளைத்த ஆண்பிள்ளையானுல் வரலாஞ்சண்டைக்கு
பேடிகளாயிருந்தால் திரும்பிப் பேசாமற்போங்கள்
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு எழுந்தார் மீஆது
உத்திரவுபெற்றுப் போனுர்சண்டைக்கு உறுமிச் சிங்கம்போல
பூமியதிர்ந்திடப் போனுர்சண்டைக்கு பெரிய புலிப்போல
வெட்டினுர் துண்டாய் விழுந்தான்பாவி வீரியம்பேசிவந்தோன்
வந்தபேர்களை யெல்லாம்வெட்டினுர் மீஆதுராஜா
கத்தியையெடுத்துப் படைக்குள்புகுந்தார் கனத்தஇடிபோல
ஆறுயோடிப் போச்சுதுரத்தம் அந்தச்சண்டையிலே
குப்பல்குப்பலா விழுந்தார் ஜனங்கள் ஹூ ஹூ ஹூவென்று

அந்தவேளையி லென்னசெய்தான் அந்ததேராஜன்
படைகள்சேத மாவதைக்கண்டான் பெரியதேராஜன்
கண்கள்சிவந்து போச்சுது அப்போது கனத்தராஜாவுக்கு
யானைமேலேறி வந்தானங்கே யாளிப்போல்ராஜன்.

வசனம்.

தேராஜன் ஆங்காரத்தோடு வருவதை மீஆதுராஜா கண்டு, பயந்து இவனோடெதிர்க்க நம்மால் முடியாதென்று பின்னோடிவந்து சைத்தூனைக்கண்டு, இதோ யானையின் பேரில் வருகிறானே இவன் தான் தேராஜன். இவன் மகாகெட்டிகாரன். இவனை வெல்வது மகா அருமையென்று சொல்ல, அப்பொழுது சைத்தூன் தான் குதிரைமேலேறி அவனோடெதிர்த்தார்கள். அப்பொழுது தேரா ஜன் சைத்தூனைக்கண்டு தன்னுடைய யானையைத் தண்டாலடித் தான். அவ்வடியினால் யானை தன் தலையை மேலுக்குத் தூக்கி துதிக்கையை நீட்டினது. அப்போது சைத்தூன் அதன் துதிக்கை யைப் பிடித்து உரமாக இழுக்கையில் யானை குப்புரவாகக் கீழே முட்டிமோதி விழுந்தது. அப்போது தேராஜன் கீழே விழுந்து எழுந்து கால் நடையாய்விட்டான். அப்போது சைத்தூன் தன் குதிரையை விட்டுக் கீழேயிரங்கி இரண்டுபேரும் மல்லமர்கள் புரிந் தார்கள். ஒருவருக்கொருவர் கீழே தள்ளி வலிகள் செய்யுமளவில் சைத்தூன் தேராஜாவைக் கீழே தள்ளி அவன் மாரின்மேலேறி உட்கார்ந்துகொண்டு அவனை நோக்கி, நீ சீக்கிரமாகக் கலிமா ஓது வாயேயானால் உன்னுயிர் மீளும், இல்லாவிடில் உன் தலையை அறுத்து விடுவேனென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு தேராஜன் தங்களு டைய நாமத்தைச் சொல்லும். இன்னும் உங்களுடைய வனத்தை யுங் காண்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு சைத்தூன் என் பெயர் முஹம்மது ஹனிபு, என்று சொல்லிப் பின்னும் நான் இப் பொழுது ஒரு வேலையைக் குறித்துக் கடற்கரையோரமாகப் போகி றேன். அவ்வேலையை முடித்துத் திரும்பிவரும்போது என்னுடன் நீ சந்திப்பாய், முகத்தையும் பார்ப்பாய். ஆகையால் தீவிரமாய்க் கலிமா ஓதென்று சொல்ல, உடனே அவன் கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமாகி உடனே நவரத்தினம் முதலியவைகளைத் தட்டுகளில் நிறையக் காணிக்கை கொண்டுவந்து எதிரில் வைக்க வும், அப்பொழுது சைத்தூன், ஓ தேராஜாவே! நான் திரும்பிப் போகும்போது இவைகளை யெல்லாமெடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது வேண்டாமென்று சொல்லி அவனுடைய சேனைகள டங்கலையும் கலிமா ஓதச்செய்து நீங்களெல்லாம் இனிமேல் சந்தோ ஷமாயிருங்கள். தீனை மறக்கப் போகிறீர்களென்று சொல்லி நான் போகிறேனென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது தேராஜாவெழுந்து நின்று கைகட்டி அதபாக ஓ பாதுஷாவே! என் மனதிலொரு

கோரிக்கை யிருக்கின்றது, அதனைத் தங்களுடன் சொல்லுகிறேன், தாங்கள் இன்புற்றுக் கேட்டு உதவிசெய்ய வேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

கஹர்பாதை வெல்லுதல்.

அப்பொழுது சைத்தூன் தேராஜாவைப் பார்த்து உன்னுடைய மனதில் என்ன நாட்டமிருக்கிறது சொல்லென்று கேட்க, அதற்கவன் என்னுடைய பகைவனொருவனிருக்கிறான். அவன் பெரிய படைகளையுடையவன், அதிக வல்லமையுள்ளவன், 60-கெஜம் உயரமுள்ளவன். அவன் வருடந்தோறும் தப்பாமல் என் தேசத்திற்கு வந்து சண்டை செய்து என்னை வருத்தப்படுத்தி சேனைகளையும் அழித்துப்போட்டு பணங்காசுகளைக் கொள்ளை யடித்துக் கொண்டு என்னைக் கொல்லாமல் உயிரோடே விட்டு விட்டுப் போகிறது அவனுடைய வழக்கம். அப்படியிருக்க, நான் இஸ்லாமான சங்கதியை அவன் கேட்பானாகில் என்னை உயிரோடு விட மாட்டானென்று சொல்ல, அதைச் சைத்தூன் கேட்டு நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாமென்று சொல்லி, உடனே மூவகைப் படைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு காடுமலை வனங்களைத் தாண்டி அப்பட்டணத்தின் கிட்டேபோனார்கள். அப்பொழுது கோட்டையின் மேலிருக்கும் காவலாளிகள் இப்படைகள் வருவதைக்கண்டு பயந்து கிடு கலங்கி, இப்படிச் சமுத்திரம்போல் வருகிற தண்டுகள் யாருடையது எவ்விடத்திலிருந்து வருகிறார்களென்று உற்றுப்பார்த்து கைகால் நடுக்கமோடு கோட்டையை விட்டுக் கீழேயிறங்கி ஓட்டமாக ஓடி, கஹர் பாது ராஜனைக்கண்டு தூதர்கள் அடிபணிந்து, ஓ ராஜனே! இன்றொரு புதுமையை கண்டோம். அதென்னவெனில், கடல் புரண்டு வருவதுபோல் பெரிய படைகள் வருகிறது. அதுக ளெவ்விடமிருந்து யார் வருகிறவர்களென்று பார்த்தோம். அப்படிப் பார்க்கையில் முதலாவது தேராஜனுடைய படை இரண்டாவது மீஆதுடைய படை, மூன்றாவது இஸ்லாமானவர்களுடைய படை இவர்களெல்லாம் மொன்றாய்க்கூடி தங்கள்பேரில் சண்டைக்கு வருகிறார்களென்று தூதர்கள் சொன்னார்கள்.

அலங்காரக்கண்ணி.

அந்தச்சொல்லைக் காதிலேகேட்டான் கஹர்பாதுராஜன்
மூண்டதுகோப மென்மேலாகப் முரட்டு ராஜனுக்கு
பொங்குதுகோப மென்மேலாகப் போக்கிரி ராஜனுக்கு
நெருப்பைப்போலே சிவந்தது கண்கள் நெடிய ராஜனுக்கு
முருக்கம்பூபோலே கண்கள் சிவந்தது மூடராஜனுக்கு
உதடுபடபட வென்று துடித்தது உயர்ந்த ராஜனுக்கு
மீசைபடபட வென்று துடிக்குது வீரிய ராஜனுக்கு

மந்திரிமார்களைப் பார்த்தானப்போ மண்டுங் கோபத்தால்
மந்திரிமார்களைப் பார்த்தானப்போ தணலாய் கோபமதாய்
என்னசொன்னார் தூதர்களென்று கேட்டான்ராஜாவும்
பேடியின்பேச்சைச் சொல்லவாவந்தாய் பெரியபுலிமுன்னே
கண்ணையுருட்டிப் பார்ப்பேனாகில் கத்திமின்னுது
நெறநெறவென்று பல்லைக்கடித்தான் நீண்டமுடிராஜன்
கோழிகள்வந்ததா நரியினைப்பிடிக்க கொக்கரித்துக்கொண்டு
ஆடுகள்வந்ததா புலியைமிரட்ட ஆங்காரங்கொண்டு
தவளைகள்வந்ததா பாம்பினைவெல்ல தைரியமிகவாகி
எலிகள்வந்ததா பூனையைத்தின்ன ஏக்கமிகக்கொண்டு
என்னைவெல்ல எவரால்முடியும் ஏழைகள் வந்தார்கள்
கொடியில்தூளாய்ப் பறக்கச்செய்வேன் நூறுநூறாய்ப்போக
கத்தியையெடுக்க வல்லவருண்டோ காசினியோர்களிலே
அம்பையெடுக்க வல்லவருண்டோ ஆங்காரங்கொண்டு
தரையைவிட்டு தண்டாயுதத்தைச் சற்றேயெடுப்பாரோ
அப்படியிருக்க எப்படிவந்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
ஆனாலாகட்டு மறியோம்சண்டை அடியுங்கள்நகாரு
சீக்கிரமாகப் படையைக்கூட்டி சண்டைக்குப்போக
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு அப்போபடைவீரர்
கோடையிடிப்போல் கூடினாரெல்லாங் கூக்குரல்தான்போட்டு
கத்திகட்டாரிகள் பூட்டியேவந்தார் கனத்தபடைவீரர்
அம்புதண்டங்க ளெடுத்தப்போ வந்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
பேரிகைமுழக்கத் தோடே யெழுந்தார் பெரியசண்டைசெய்ய
பம்பைகள் தாரைகள் முழக்கியேவந்தார் பாரசண்டைசெய்ய
கோட்டையைவிட்டு வெளியிலேவந்தார் கூட்டங்கூட்டமாக
அணியணியாகப் படைகளைவகுத்தார் ஆங்காரங்கொண்டு
அந்தவேளையில் மூவகைப்படையும் அணியணியாகநின்றார்
கடலுங்கடலும் சந்தித்தாப்போற் கண்டாரெல்லாரும்
அந்தவேளையில் விடையேவாங்கினார் தேராஜா—ஆதி
பூமியதிர்ந்திட நடந்தாரப்போ பெரியசிங்கம்போல
மைதானிடத்தில் நின்றுகூப்பிட்டார் வலியவீரர்களை
சிப்பாய்மார்க ளாகவிருப்போர் சண்டைக்குவாங்கள்
சேவகமார்க ளாகவிருப்போர் சண்டைக்குவாங்கள்
மீசைமுளைத்த ஆண்பிள்ளையானால் முன்னேஓடிவாங்கள்
பேடிகளாக விருப்பீரானால் பின்னே யோடிப்போங்கள்
சண்டைக்குவந்த பேர்களாயிருந்தால் சல்தியாகவாங்கள்.

வசனம்.

இவ்விதமாக மைதானில் வந்துதேராஜா சண்டைக்கு அழைப் பதைக் கஹர்பாது ராஜாவினுடைய படை வீரர்கள் கேட்டு, அதி

லொரு வீரன் அதிக ஆங்காரத்தோடு எதிரில் வந்து சத்தியாலே வாங்கித் தேராஜனை வெட்டினான். அவ்வெட்டைத் தேராஜன் கேடகத்தால் தாங்கிக்கொண்டு அவனை வெட்டவும் அவன் கிறுகிறு வென்று சுழன்று குதிரையுமவனு மிரண்டு துண்டாகக் கீழே விழுந்து செத்தான். பின்னுமொருவன் வந்தெதிர்த்தான், அவனு மடிந்துபோனான். இப்படி வந்தவர்களையெல்லாம் தேராஜன் வெட்டிக் கொல்வதைக்கண்டு, அதிக கோபத்தோடு சீறி கஹர்பாது ராஜன் வருவதைக்கண்டு பயந்து ஓடிவந்து சைத்தூனைக் கண்டு, இதோ வருகிறானே இவன்தான் கஹர்பாது, அதிக வல்லமையுள்ளவன், மிகுந்த கெட்டிக்காரனென்று சொல்ல, அச்சொல்லை, சைத்தூன் கேட்டு சீக்கிரமாகத் தன் குதிரையின் மேலேரி பெரிய சிங்கம்போலே அவன் முன் வந்திட அவன் சைத்தூனைக் கண்டு ஆரபாரத்தோடு முன்னில் வந்து நின்றான். அவனை சைத்தூன் பார்த்து ஓ கஹர்பாதே! நீ அதிக கெட்டிக்காரனென்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் உன்னுடைய வல்லமையை நானறியவேணும். இன்னும் என் படையும் உன்படையுமிருவருடைய வல்லமையைக் காணவேணும். ஆகையால் நீ குதிரையை விட்டுக் கீழேயிறங்கி வந்து என்னுடன் மல்லமர் செய்யென்று சொல்ல, உடனே ராஜன் குதிரையை விட்டுக் கீழேயிறங்கினான். சைத்தூனும் குதிரையை விட்டுக் கீழேயிறங்கி பாசக் கயிற்றை யெடுத்து அவன் கழுத்திலே போடவும், அக்கயிர் அவன் கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டது. அப்போது சைத்தூன் வல்லமையோடு இழுக்க பெரியமலை சாய்வதுபோலே கீழே விழுந்து சைத்தூனைப் பார்த்து, ஓ அதிவீரசூர புலியே! உன்னைப்போல வல்லமை யுடையவர்களை இதுவரையிலும் நான் கண்டதில்லை. உன்னையெதிர்க்க ஒருவராலும் முடியாது. ஆண்டவனுனக்கு அதிக பலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறான். என்னைப் பூமியில் தள்ளினாய். உன்னுடைய பெயரைச் சொல்லு. வடிவைக்காண்பியு மென்று கேட்டான். அதற்கு சைத்தூன் நானிப்போது ஒரு காரியமாகப் போகிறேன். அவ்வேலையை முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வரும்போது என் முகத்தை உனக்குக் காண்பிப்பேன். ஆனாலெனக்கு சமுத்திரத்திற்குப் போகும் வழியையுங்காண்பி. அது இன்னமெவ்வளவு தூரமிருக்கிறதோ அதையுஞ் சொல்லென்று கேட்க, அதற்கவன் கடல் இன்னும் 2, 3-நாள் பயணமிருக்கின்றது. அதுவும் கிட்டேயாயினதென்று சொல்ல, அதுகளை சைத்தூன்கேட்டு சீக்கிரமாகக் கலிமா ஓதென்றுசொல்ல, உடனே கஹர்பாதுராஜன் கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டு இஸ்லாமாகினான். அவனுடைய படைகளெல்லாம் இஸ்லாமாகினார்கள். பின்பு கஹர்பாதுராஜாவும், தேராஜாவும் மீஆதுராஜாவும் இம்மூன்றுபேரு மொன்றாய்க்கூடியிருக்கும் போது, நான் போகக் கப்பல் தயார் செய்யுங்களென்று உத்திரவு

கொடுத்தார்கள். அது போலவே கப்பலும் தயார் செய்தார்கள், பின்பு அவ்விடம் விட்டெழுந்து எல்லாப் படைகளுடனே கடற்கரை யோரப்போய் சேர்ந்தார்கள். அப்போது சைத்தூனைப் பார்த்து சஹர்பாது ராஜா சொன்னார், ஓ பாதுஷாவே' தாங்கள் கப்பலேறிப்போனால் அந்தப்பட்டணம் போய்சேர 40-நாள் பிடிக்கும். அங்கு முதல் தெத்து வாசற்படியில் 7-பேர் காவலாளிகள் மலை மேலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவர்களென்று சொல்லி, எல்லாரையுங் கப்பலேற்றிவிட்டு சைத்தூனிடத்தில் 3 ராஜாக்களும் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவரவர் பட்டணம் சுகமாகப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பின்பு சைத்தூன் கப்பலோட்டும் மாலுமியைக் கூப்பிட்டுப் பாய் விரிக்கும்படி உத்திரவுகொடுக்க, உடனே மாலுமி பாய் விரித்துக் கப்பலையோட்டினான். அக்கப்பல் வேகமாக ஓடி வருகையில், அங்கோர் மலை எதிர்ப்பட்டது. அதைக்கண்டு மாலுமி அதனோரமாகக் கப்பலைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி லங்கர்போட்டு பார்க்கையில், அம்மலைமேல் 7-பேர் காவலாளிகள் படுத்து நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு சைத்தூன் அவ்விடம் கப்பலை நிறுத்தி அவர்களை யெனக்கு காண்பியென்று சொல்லவும், பின்பு கப்பலை அம்மலையோரத்தில் நிறுத்தி கீழேயிறங்கிப் பார்க்கையில், அந்த ஏழு காவலாளிகளும் கழுத்தில் பூநூலணிந்து நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு, சைத்தூன் உமறைப்பார்த்து, நீ விரைவாகப்போய் அவர்களை என்னுடன் சண்டைசெய்ய அழைத்து வாவென்று சொல்ல, உமருடனே யெழுந்து அவ்விடம்போய் அவர்களைப் பார்க்கையில், அவர்கள் உல்லாச நித்திரை செய்து அசந்து நினைவற்ற தூக்கமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கக் கண்டு, ஒரு கல்லையெடுத்து ஒருவன்பேரில் போட்டார். அவனதைச் சட்டை செய்யவில்லை. பின்பு கத்தியையெடுத்து அவன் புறமாகக் குத்தினார். அதனாலவன் ஒருக்கணித்துத் தன் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கையில், ஒரு மனிதன் தலையின் புறமாக நிற்கக்கண்டு தழுவிப்பிடிக்க எழுந்தான். அப்போது உமர் குதித்தோடி வந்து சைத்தூன் கிட்டே நின்று, நான் அவனை யெழுப்பினேன், அவனென்னைப் பிடிக்க வந்தான், நானோடி வந்து விட்டேனென்று சொன்னார். அந்தச் சமயத்தில் முதல் காவற்காரன் சைத்தூனெதிரில் வந்து நின்று மல்லமர் செய்ய வாவென்று கூப்பிட்டான். அப்போது சைத்தூன் அவனுடன் மல்லமர்செய்து ஒருவருக்கொருவர் தள்ளினார்கள். கடைசியில் சைத்தூனவனைக் கீழே தள்ளி மிதித்துக்கொண்டு நீ இப்போது கலிமா ஓதுவாயாகில் உன்னியிர் பெற்று இன்னும் சில காலம் உலகத்திலிருப்பாய், இல்லாவிடிலுன்னுயிரையு மிழந்து நரகவாதியாய்ப் போவாயென்று

Q7:33
N45

சொல்ல, பயந்து உடனே கலிமா ஓதி ஈமான்கொண்டு இஸ்லாமாகினான். இதேபடி ஒவ்வொருவனாக உமர் அவர்களை எழுப்பி சைத்தூன் கெலித்துக் கெலித்து ஏழுபேரையும் இஸ்லாமாக்கி விட்டார்கள். பின்பவர்கள் கழுத்திலிருந்த பூணூல்களையு மறுத்தெரியும்படி செய்துவிட, அப்பொழுது அந்த ஏழு பேரும் சைத்தூனைப் பார்த்து தங்களுடைய பெயரையும் தங்கள் முகத்தையும் காண்பிக்கவேணும். எங்களைத்தள்ளி கெலித்தபடியினாலே நாங்களெல்லாம் தங்களுடைய குலாமாயிருக்கிறோ மென்று சொல்ல அதற்கு சைத்தூன் நான் ஷாயாபரியினிடத்திற்குப் போய்த் திரும்பி வரும்போது என் முகத்தைக் காண்பிப்பேனென்று சொல்ல, அதற்கு அவ்வேழுபேரும் எங்களுக்கு (கரியாபரி) இவ்வழியாய் ஏதாவது கப்பல்கள் வருமாகில் அதுகளை இவ்விடத்திலே தானே முழுகடித்துப் போடுங்களென்று கட்டளை யிட்டிருக்கிறாள். அதனால் நாங்கள் இவ்விடத்தில் காவல்யிருக்கிறோம். ஆகையால் அவ்வேலையை உங்களிடத்திற் செய்ய எங்களால் எவ்வளவுமாகாது. இப்போது நீங்களெல்லாம் கப்பல்மேலேறிக் கொள்ளுங்கள், நாங்கள் உங்கள் கூடவருகிறோம். உங்களை யெல்லாம் அப்பட்டணத்திற்கொண்டு போய் விடுகிறோமென்று சொல்ல, உடனே மறுபடியுங் கப்பலேறிப் போகும்போது அக்கரை யாயினது. பட்டணமுந்தெரியலாயிற்று. அவ்விடத்தில் கப்பலை நிறுத்தி யெல்லோரும் கீழே யிறங்கி கூடாரங்களடித்து அதற்குள்ளிருந்தார்கள். அவ்வேளையில் கூடவந்த காவலாளிகளெல்லாம் சைத்தூனிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஷாயாபரி யிடத்திற்குப்போய் வந்த சங்கதிகளும் ஆதியோடந்தமாகத் தூதர்கள் சொல்லக்கேட்டு, உடனே ஷாயாபரி தன்னுடைய மந்திரியை யழைத்து நீ போய் அவர்களை யிங்கழைத்து வாவென்று விடைகொடுக்க, உடனே மந்திரி சைத்தூனுடைய கூடாரத்தின் கிட்டேபோய் உள்ளே நுழைந்துபோனான்.

TAMILNADU ARCHIVES LIBRARY No. 111226

அப்போது வாசற்படிக்குக் காவற்காரராகிய உமர், நீ யார்? உத்திர வில்லாமல் உள்ளேபோகத் துணிந்தாயென்று கேட்க, அதற்கு மந்திரி நான் ஷாயாபரியினுடைய முதல் மந்திரி, இவரை யழைத்து வரும்படி உத்திரவாயினது. அதற்காக நான் வந்தேனென்று சொல்ல, அதற்கு உமர் நீ மறைவின்றிப் போகலாகாதென்று சொல்ல, அதற்கு மந்திரி பரிகளுக்கு மறைவு ஒன்றுமில்லையென்று சொல்ல, அதற்கு உமர் நீ வெளியே நில்லு, நான் போய் உத்திரவுபெற்று வருகிறேனென்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டு இச்செய்தியை சைத்தூனுக்குப் போய்ச் சொல்லினார். அச்செய்தியை சைத்தூன் கேட்டு, சீக்கிரமாக முழுகி பெண்ணுடைகளை யெல்லா மெடுத்தணிந்து நகைகளு மணிந்துகொண்டு தலைமேல்

துப்பட்டியிடாமல், வந்த மந்திரியின் கூடச்சேர்ந்து இருவருமாய் அரசன் சிம்மாசனத்திற்கு இன்பமாகப்போய் ஷாயாபரியைக் கண்டு சைத்தூன் சலாஞ் செய்யவும், அப்போது ஷாயாபரி பார்த்து உன்பெய ரென்னவென்று கேட்க, அதற்கு என் பெயர் சைத்தூன், நான் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமுடைய மருமகள், என்னை அலி றலியல்லாஹு தங்களிடத்திற் கனுப்பி வைத்தாரென்று சொல்ல, ஷாயாபரிகேட்டு சர்வரே ஆலத்தின் பேரில் தறாதோதி, ஓ சைத்தூனே! உன் தலைமேல் ஏன் துப்பட்டியிடவில்லை, திறந்த தலையாக வந்தாயென்று கேட்க, அதற்கு சைத்தூன் என் தலையைமூடும் துப்பட்டி உன் மகள் வீட்டிலிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதை ஷாயாபரி கேட்டு அதிக கோபங்கொண்டு உடனே தன் மகளை யழைத்து நீ என்ன காரணத்திற்காக மனிதனை எடுத்து வந்தாய்? ஆகையால் அவரைச் சீக்கிரமாக இங்கு கொண்டுவாவென்று கண்டிப்பான உத்திரவு கொடுத்தான். இங்கே கரியாபரி முஹம்மது ஹனிபை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் என்ன செய்தாளெனில், கொண்டுபோன நாள் முதலாக நாள்தோறுந் தவறுமல் நீ யென்னுடன் சேர்வாயாகில் ஒடிந்துபோன காலுக்கு மருந்திட்டு சொஸ்தப்படுத்துவேனென்று கலைத்துக்கொண்டே யிருப்பாள், அதற்கு முஹம்மது ஹனிபு இவ் வேலை யென்னு லாகாதென்று ஒப்பாமலே தடுத்துக்கொண்டே யிருந்தார். அதற்காக வேண்டி முஹம்மதனிபுக்கும் நாளுக்கு நாள் வருத்தமாகிக் கொண்டேயிருந்தது.

முஹம்மதனிபை மீட்டி வருகுதல்.

இன்னுமதனுல் உடலெல்லா முருகி நிரம்பவும் கரைந்து போனுர்கள். பின்பு கரியாபரி தகப்பன் சொல்லியபடி கட்டிலின் மேல் முஹம்மது ஹனிபை வைத்துத் தகப்பனுக்கு முன்னுகக் கொண்டுவந்து வைத்தாள். உடனே பாதுஷா முஹம்மது ஹனிபை சைத்தூனிடத்தில் ஒப்பித்துவிட்டு நீ உன் புருஷனைக் சுகமாக அழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, சைத்தூன் முஹம்மதனிபு இருக்கிற ஹாலைப்பார்த்து மனங்கலங்கிப் பெருமூச்சு விட்டு அழைந்து மோதி அக்கட்டிலின்மேல் போய் விழுந்து புரண்டழுது ஷாயாபரியைப் பார்த்து உலகததில் இதற்கு மருந்தில்லையா வென்று கேட்க, அதற்கு ஷாயாபரி இதற்கு இங்கே மருந்திருக்கிறதென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு சைத்தூன் இப்புண்ணை யாற்றுவது உன்பேரில் கடனுயிருக்குமென்று சொல்லிப் பின்னும் சர்வரே ஆலத்தினுடைய கிருபையும், அலியாருடைய கிருபையு முண்டாகுமென்று சொல்ல அப்போது பரிகளுடைய அரசனுகிய ஷாயாபரி பரிகளைப்பார்த்து இன்ன காட்டில இன்ன புல்லிருக்கின்றது, அதைக் கொண்டு வந்து சீக்கிரமாக மருந்து செய்து

புண்ணின்மேல் கட்டுவீர்களாகில் ஹக்தஆலாவினுடைய கிருபை யினாலுடனே அவர் ருஹத்துப் பெருவார். அம்மருந்தை மூன்று நாள் வரைக்கும் ஒரு கட்டாகக்கட்டி அதை அவிழ்த்தெரிந்து விட்டு பின்னும் மூனறுநாள் வரைக்கும் வேறு மருந்தைக்கட்டி அதையு மவிழ்த்தெரிந்துவிட்டுப் பின்பு மூன்றுநாள் வரைக்கும் அதே மருந்து வைத்துக்கட்டினால் சதை தோல் முதலியதும் கூடிபபோகுமென்று சொல்ல, உடனே ஷாயாபரி சொன்னபடியே அம்மருந்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டு மூன்று முறை ஒன்பது நாளிற்குள்ளாக ஒடிந்த எலும்புகளெல்லாம் ஒன்றுய்க் கூடி சதையும் வளர்ந்து தோலும் மூடிக்கொண்டு புண்ணுலர்ந்து நன்ருய் விட்டது. பின்பு சைத்தூன் 40-நாள் வரைக்கும் அவ் விடமேயிருந்து முஹம்மது ஹனிபுக்கு வல்லமையும் முன்வடிவும் வரும்படியாக நல்ல நல்ல சோறு கறிகளாக்கி உண்ணக் கொடுத்து பலமும் அழகும் வரும்படிசெய்து பின்பு ஷாயாபரியிடத்தில் தங் கள் பட்டணமபோக விடை பெற்றுக்கொண்டு முஹம்மதனிபு தன்னுயுதங்களெல்லாம் பூட்டிக்கொண்டு சைத்தூனை மறைவினுள் வைத்துவிட்டார். பின்பு சகல படைகளையும் கப்பலேறச் சொல் லித்தானுங் கப்பலேறி மாலுமியைக் கூப்பிட்டு பாய்விரிக்கும்படி உத்திரவுசெய்ய, உடனே மாலுமி பாய்விரித்துக் கப்பலை ஓட்டி னன். அக்கப்பல் முதல் காவலாளிகளுள்ள மலையின் கிட்டே வந்தது, அப்பொழுது அக்காவலாளிகள் 7-பேரும் ஓடோடியும் வந்து எதிர்கொண்டார்கள். அப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபு அவர்கள் திரேகத்தைக்கண்டு இதென்ன முசீபத்தாகிய புதுமையா யிருக்கிறதென்று சொல்ல அதற்கு உமர் இமாமே! இவ்வேழு பேரையும் சைத்தூன் கீழேதள்ளி இவர்களை ஈமான் கொள்ளும் படி இஸ்லாமாக்கி யிருக்கிருர்கள், ஆனதாலிவர்கள் தங்களைக்காண வந்தார்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு முஹம்மது ஹனிபு அதி சயப்பட்டார். பின்பு ஹக்தஆலாவைப் புகழ்ந்து என் நாயகனே! நீ சைத்தூனுக்கு அதிக வல்லமையைக் கொடுத்தா யென்ருர். இன்னும் எத்தனையோ அரசர்களை அடிமையாக்கி யிருக்கிருர்கள், ஆனால் இந்த ஆட்டங்களெல்லாம் அல்லாஹுத் தஆலாவினுடைய குதரத்தாயிருககும். அப்பொழுது அந்த எழுபேரும் முன்னம் வநது முஹம்மதனிபாவிற்கு சலாஞ் சொல்லி அதிக மரியாதை யுடனே நின்று ஓ பாதுஷாவே! எங்களுடன் சில பேச்சுகள் பேசவேணும், தங்களுடைய முகத்தையுங் காண்பிக்க வேணு மென்று கேட்க, அதறகு முஹமமது ஹனிபு உமரைப் பார்த்து இவர்களென்ன கேட்கிருர்களென்று சொல்ல, அதற்கு ஓ இமாமே! திரும்பி வரும்போது முகத்தைக் காண்பிக்கிறேனென்று சைத்தூ னவர் சொல்லி யிருக்கிருர்கள். ஆகையால், சந்திக்க வந்திருக் கிருர்கள். தங்கள் முகத்தைக் காட்டுமென்று சொல்ல, அப்

பொழுது முஹம்மதனிபு தன் முகத்தின்மேல் இருந்த திரையை நீக்கி முகத்தை யவர்கள் பார்க்கும்படி காண்பித்தார். அந்த ஏழுபேரும் முகத்தைப்பார்த்து அதிக சந்தோஷங்கொண்டார்கள். பின்பு வேண்டிய முத்துமணி முதலிய நவரத்தினங்களைக் கப்பலில் கொண்டுவந்து நிரப்பினார்கள். அப்போது உமர் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் கொடுப்பதையெல்லாம் என்னிடத்தில் கொடுங்கள். நான் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிறேனென்று சொல்ல, அவர்கள் அதேபடி கொடுத்தார்கள். அதுகளை யெல்லாம் உமர் வாங்கி பட்டுவாக்குளிட்டு முஹம்மதனிபாவின் முன்னங் கொண்டுவந்து வைத்தார். பின்பு அவர்களிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டுப் பாய் விரித்துக் கப்பலையோட்ட நாடினார்கள். அந்த சமயத்தில் உமர் அவ்வேழுபேரையும் பார்த்து உங்களுக்கு ஒரு ரகசியமானசெய்தி சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொன்னார். அதென்னவெனில், உங்களைக் கீழேதள்ளி கெலித்தது இவருடைய பெண்ஜாதி சைத்தூனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அவர்களேழுபேரும் நாணங்கொண்டு ஆஹா நம்மைக் கெலித்தது பெண்பிள்ளையாயிருக்க இச்செய்திகளை நம்முடைய இனத்தார்கள் கேட்பாராகில் இகழ்ச்சி செய்வார்களென்று நிரம்பவும் வெட்கித் தலைகவிழ்ந்து உமரைப் பார்த்து நீ இந்தச் சங்கதிகளை யாருக்குஞ் சொல்லி எங்கள் வெட்கத்தை வெளியாக்காதேயென்று வேண்டிய பணங்களைக் கொடுத்தார்கள். உமர் அவைகளைக்கொண்டு கப்பலையோட்டினார்கள்.

இப்படிச் சில நாள்வரைக்குங் கடல்மேல் கப்பலோடி வந்தது, கடைசியில் கஹர்பாதுராஜாவினுடைய எல்லைக்குச் சரியாகக் கப்பல் வரவும், அங்கே லங்கர்போட்டு கப்பலை நிறுத்தி அதிலிருந்த பேர்களெல்லாங் கப்பலைவிட்டுக் கீழேயிரங்கிக் கரைவந்து சேர்ந்து இரண்டு நாள் வரைக்கும் நடந்து அந்த இராஜாவினிடைய கோட்டைக்குச் சமீபத்தில் கூடாரங்களடித்து சகல படைகளுடன் முஹம்மது ஹனிபு இறங்கினார். அப்போது தூதர்களோடு கஹர்பாதுராஜாவிற்கு முஹம்மதனிபு இன்று வந்து இறங்கினாரென்று சொன்னார். அச்செய்தியை அரசன்கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு சந்திக்க வந்தார். அங்கு முஹம்மது ஹனிபாவைப் பார்த்து, தாங்கள் என்னுடன் சில வசனங்கள் பேசி தங்கள் முகத்தை நான் பார்க்கும்படி காட்டவேணுமென்று இன்புற்றுக் கேட்க, அதற்கு முஹம்மது ஹனிபு உமரைப்பார்த்து இவரென்ன சொல்லுகிறார் என்று கேட்டார். அதற்கு உமர் இவ்வரசனை சைத்தூன் கீழே தள்ளி இவனைக் கெலித்தபடியால் அட்பொழுது இவர் சைத்தூனைப் பார்த்துத் தங்கள் முகத்தைப் பார்க்கவேணும் காட்டுமென்று கேட்க நான் திரும்பி வரும்போது காண்பிக்கிறேனென்று சொன்

ஞர்கள். ஆனதால் இப்பொழுது தங்கள் முகத்தை காட்டச் சொல்லுகிருரென்று சொல்ல, அப்பொழுது முஹம்மதனிபு தன் முகத்தை அவ்வரசனுக்கு காண்பித்தார்.

அவ்வரசன் முகத்தைப்பார்த்து அதிக சந்தோஷங்கொண்டு தட்டுகளில் பொன் வெள்ளி முத்து மணி முதலியவைகளைக் காணிக் கையாய்க் கொண்டுவந்து எதிரில் வைத்தார். அவைகளை யெடுத் துக் கொண்டார்கள். பின்பு இராஜன் அவர்கள் போகும்படி உத் திரவு கொடுத்து விட்டார். அப்போது உமர் கஹர்பாதுக்கூட போய் அவனுடைய காதில் மெதுவாக ஓ ராஜனே! உன்னேடு சண்டை செய்து உன்னை கெலித்தது இவருடைய மனைவி சைத் தூனென்று சொல்ல, அதை கஹர்பாது கேட்டு அதிக வெட்கங் கொண்டு இச்சொல்லை யாருக்கும் சொல்லாதேயென, அதற்கு உமர் ஏதாவது கொடுத்தால் யாருடனுஞ் சொல்லேனென்று, சொல்ல, அப்போது அவருடைய பட்டுவா நிறைய பணத்தை வாரிக்கொடுத்தான். அதை அவர் வாங்கிக்கொண்டு தன்னிருப் பிடத்திற்கு வந்து விட்டார். பின்பு முஹம்மது ஹனிபு தன் சேனை களோடு பட்டணத்தை விட்டு தேராஜாவினுடைய பட்டணம் வந்து சேர்ந்து வெளியே தன் படைகளோடு இறங்கினர்.

இவர்கள் வந்ததை தூதர்கள் கண்டு ஓடோடியும்போய் தேரா ஜாவுக்குச் சொல்ல, இராஜன் கேட்டு மிகுந்த மகிழ்வோடெழுந்து முஹம்மதனிபிடத்திற்கு வந்து ஸலாஞ்செய்து மிகுந்த அதபுடனே எதிரில் நின்று, போய்த் திரும்பிவரும்போது இங்கு வந்து அப் போது என் முகத்தைக் காட்டுகிறேனென்று சைத்தூன் சொல்லி வந்தபடியால் இப்போது அவர்கள்தானென்று தங்கள் முகத்தைக் காண்பித்திடுமென்று சொல்ல, அப்போது முஹம்மது ஹனிபு தன் முகத்தின் வடிவை காட்டினர். அதுகண்டு தேராஜன் அதிக சந்தோஷங்கொண்டு தட்டுகள் நிறைய நிதிகளை நிரப்பிக்காணிக் கையாக வைக்க அவைகளை முஹம்மதனிபு எடுத்துக்கொண்டு அதிக சந்தோஷமடைந்தார். பின்பு உமர் தேராஜாவின் கிட்டே போய் காதோடு வாயை வைத்து உன்னேடு சண்டைசெய்து உன்னைக் கீழே தள்ளி கெலித்துக் கொண்டது இவருடைய பெண் ஜாதி சைத்தூனு யிருக்குமென்று சொல்ல அச்சொல்லைத் தேரா ஜன்கேட்டு, நீ இப்பேச்சை வெளியில் யாருடனும் சொல்ல வேண் டாமென்று சொலல, அதற்கு உமர் ஆனல் நீ இனம் கொடுப்பா யாகில் நான் யாருடனும் சொல்லாமல மறைத்து வைப்பேன். இல்லாவிடில் எல்லோருக்கும் சொல்லி விடுவேன். அதினல் உன் வெட்கம் வெளியாய்ப் போகுமென்று சொல்ல, அது கேட்டு தேராஜன் 40,000 தங்கக்காசு இனமாகக் கொடுத்தான். அதை வாங்கிக் கொண்டு உமர் சந்தோஷமானர்.

பின்பு அவ்விடம் விட்டு விடுதிவிடுதிகளாக இறங்கி நடந்து போய் மீஆது ராஜாவினுடைய எல்லை அடுத்து கோட்டைக்கு அடுத்தாப்போல் கூடாரங்களடித்து சகல பேருமாக இறங்கினார்கள். தூதர்கள் ஓடிப்போய்ச்சொல்ல மீஆது ராஜன்கேட்டு அதிக மகிழ்வோடு இங்கு வந்து ஸலாஞ்சொல்லித் தாங்கள் திரும்பிவரும் போது முகத்தைக் காண்பிக்கிறதாகச் சொன்னீரே, இப்போது நான் பார்க்கும்படி முகத்தைக்காட்ட வேணுமென்று சொல்லிக் கேட்க, அப்போது முஹம்மது ஹனிபு தன் வதனத்தைக் காண்பிக்கக்கண்டு, அதிக சந்தோஷமாயினர். பின்பு தட்டுகள் நிறப்பியளவற்ற பணங்களைக் காணிக்கையாக எதிரில் வைக்கவும், அவைகளை முஹம்மதனிபு எடுத்துக்கொண்டு அதிக மகிழ்வடைந்தார். பின் பவரிடத்தில் போகவிடைபெற்றுக் கொண்டார். அப்போது உமர் மீஆதுடனே பின் தொடர்ந்துபோய் அவன் காதில் தன் வாயை வைத்து உன்னையெதிர்த்து சண்டைசெய்து கீழே தள்ளி உன்னைக் கெலித்தது இவருடைய பெண்ஜாதி சைத்தூனாயிருக்கும் யென்று சொல்ல, அதுகேட்டு மீஆது அதிக விசனங்கொண்டு முகம்வாடி, ஓ உமரே! நீ இப்பேச்சை யாருடனும் வெளிப்படுத்தாதே யென்று சொல்ல, அதற்கு உமர் நீ என் மனதை சந்தோஷிக்கும்படி செய்வாயாகில் நான் யாருடனும் சொல்லேனென்று சொன்னார். உடனே வேண்டுமான இனாம்கள் கொடுத்தார். அதை உமர் வாங்கிக்கொண்டு தன்னிருப்பிடமாகப்போய்சேர்ந்து அன்று அவ்விடம் விட்டு நடந்தார்கள். இப்படி சில நாள் வரைக்கும் விடுதி விடுதியாக கழிந்து போகையில் இங்கு இரண்டுவழி பிரிவாயினது. ஒன்று மதீனத்திற்குப் போகிறபாதை மற்றொன்று இரமெனும் பட்டணத்திற்குப் போகிற பாதை. அவ்விடத்திற் போயிறங்கி தாங்கள் வந்த நாளைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கையில் சரியாக 7 வருஷம் நிரப்பமாய் விட்டது. அப்பொழுது அஸ்ஹாபுகளெல்லாம் முஹம்மதனிபைப் பார்த்து நாம் வந்து வெகு நாளாய் விட்டது. இனி மதீனத்திற்குப் போவோம் வாருமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு முஹம்மதனிபு நான் இறமுக்குப் போகாமல் மதீனம் போகிறதில்லை யென்று சத்தியஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறேனென்று சொன்னார். அதை அஸ்ஹாபுமார்கள்கேட்டு தாங்கள் மதீனம்போக நாடியிருந்த நினைப்புகளைமாற்றி இறமெனும் பட்டணம் எப்படி இருக்கின்றதோ அதையும் போய்ப் பார்த்து வருவோமென்று எல்லாம் ஒருமித்து ஒரே மனதாயிருந்தார்கள். அப்பொழுது எல்லாருங்கூடி ஆளுக்கொரு கடிதமெழுதி உமர்கையில் கொடுத்து மதீனத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். முஹம்மது ஹனிபு தன் தகப்பனுக்கு மொருகடிதம்மெழுதியனுப்பினார். உமர் இக்கடிதங்களெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு கடுக நடையாக நடந்து சில நாளிற்குள்ளாக மதீனம் வந்து சேர்ந்து

அவரவர் கடிதங்களை அவரவர்கள் வீட்டில் கொடுத்தார். அவர் அவர்கள் அக்கடிதத்தை அவிழ்த்து வாசித்து அதிலுள்ளபயன்களை அறிந்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். பின்பு உமர் எல்லோருக்கும் வாய் விசளமாக அங்கே நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் ஒன்றுந் தவறுமல் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லினர்.

முஹம்மது ஹனிபு இறமுக்குப் போகுதல்.

உமரை மதீனத்திற்கு அனுப்பிவைத்துவிட்டு பின்பு முஹம்மது ஹனிபு தன்னுடைய 12,000 அஸ்ஹாபுமார்களையு மழைத்துக் கொண்டு விடுதிவிடுதியாகச்சென்று இறமின் கோட்டைக்கு அடுத்தாப்போல் கூடாரங்களடித்து இருந்தார்கள். அவர்களைக் காவலாளிகள் கண்டு ஓடோடியும் போய் பாதுஷாவின் முன்பாக நின்று மிகுந்த சங்கையுடனே முன்னால் காலொடிந்துப்போனவன் தன் கால்களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு 12,000 குதிரைப்படையுடனே நம்முடைய கோட்டையினருகில் கூடாரங்களடித்து இறங்கி இருக்கிறார்களென்று சொல்ல, அதை பாதுஷா கேட்டு நல்லது நல்லது காலையில் யாதொரு வேலையும் பார்ப்போமென்று தூதர்களுக்குச் சொல்லிப் பின்பு மந்திரிமார்களைப் பார்த்து பொழுதுவிடிவதற்குள்ளாக நம்முடைய படைகளையெல்லாம் தயார் செய்யுங்களென்று கட்டளையிட்டான். அதேபடி மந்திரிமார்கள் பொழுதுவிடிவதற்கு முன்னதாக தன் படைகளையெல்லாம் சேர்த்து தயார் செய்துவிட்டார். பின்பு பொழுது விடிந்தவுடனே சண்டை வாத்தியங்கள் முழங்கும்படி கோட்டையைவிட்டு வெளியில் வந்து மைதானில் அணியணியாக நின்றார்கள். அப்போது முஹம்மது ஹனிபு தன் படைகளையெல்லா மொன்றாகச்சேர்த்து தாலும் மைதானில் வந்து அணியணியாகப் படைகளை வகுத்து நின்றார்.

அலங்காரக்கண்ணி.

இரண்டுபடைகளும் சமுத்திரம்போல எதிர்த்துநிற்கையிலே
இறமின்படையி லிருந்தொருவீரன் எழுந்தான்புலிபோலும்
ஆங்காரங்கொண்டு படைமுன்வந்தான் ஆண்மைமிகப்பேசி
அந்தவேளையில் முஹம்மது ஹனிபு அஸ்ஹாபுமாரிலொருவர்
பந்தயங்கூறிப் பாவிமுன்னுகத் தன்பரியைத் தான்விட்டார்
பூமியதிர்ந்திட விட்டார்குதிரையை பெரியசிங்கம்போல
வந்ததைகண்டு எதிர்த்தான்பாவி வலியபுலிபோல
ஒருவருக்கொருவர் வல்லமைசெய்து ஓங்கிவாளாலே
விட்டாரிரண்டு துண்டாய்விழுந்தான் வீரசூரபுலி
அதன்பின்னொருவன் வந்தெதித்தா னங்காரம்பேசி
அவனையும்வெட்டி நரகுக்கிரையா யனுப்பினாரப்போ
பின்னுமொருத்தன் வந்தானங்கே புலிபோல்தான்சீறி
துண்டாய்விழுந்திட வெட்டினாரவனை சூரர்கைவாளால்

இப்படியாக வந்தோரெல்லா மிறந்தார் கைவாளால்
ஒருவருந்தப்பிப் போகவேயில்லை உயிரையிழக்காமல்
இப்படி அஸ்ஹாபுமாரால் மாண்டதைக் கண்டு இறமின்ராஜன்
கடித்தான்பல்லை நெறநெறவென்று கண்கள்நெருப்பாகி
கண்கள் இரண்டும் சிவந்துபோச்சுது இறமின்ராஜர்க்கு
மீசைகள்படபடவென்று துடித்தது இறமின்ராஜர்க்கு
கையைமுறித்தான் கோபங்கொண்டு கனத்தமுடிராஜன்
இப்படிநம்முட படைகளைக்கொன்றார் இரக்கங்களில்லாமல்
ஆனாலாகட்டு மெப்படித்தப்புவார் அறபிதேசத்தார்கள்
என்றுசொல்லிப் பல்லைக்கடித்தான் இறமின்ராஜாவும்
மந்திரிமார்களே இந்தவேளையில் மனது துணியவேணும்
பிந்திப்போவோ மானாலிப்போ பேடியாகவேணும்
நம்முடையபடைகளை ஒன்றாய்க்கூட்டும் நல்லதருணவேளை
ஒரேமுகமாய்த் தாக்கிடவேணும் ஓடியவர்கள்போக
அந்தச்சொல்லை காதிலேகேட்டு அப்போபடைவீரர்
விழுந்தாரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி வெள்ளக்கடல்போல
அந்தவேளையிலென்னசெய்தார் அறபுப்படையோர்கள்
நாலுமூலையும் புலிபோல்புகுந்தார் நடந்த பெரியசண்டை
ஒருபுறம்உமரலி புகுந்தார் உருவி கையில்கத்தியேந்தி
ஒருபுறம்சைத்தூன் புகுந்தாள்புலிபோல் உருவிகையில்கத்தி
இருபுறம் அஸ்ஹாபுமார்கள்புகுந்தார் உருவிகையில்கத்தி
இப்படிநாலு புறமும் வெட்டினார் ஒன்றுந்தெரியாமல்
துண்டுதுண்டா விழுகுதுபிணங்கள் சூரர்கைவாளால்
குப்பல்குப்பலாகவே யெங்குங் குவித்தார் மலைபோல
ஆறாயோடிப் போச்சுதுரத்தம் அவனிதெரியாமல்
கட்டுமரங்கள் போலபிணங்கள் மிதக்குது கண்டதூரம்
தயிரின் குடம்போல் மூளைகள்சிதறி தரைஎல்லாஞ்சிந்த
வெட்டி வெட்டி குவித்தார் காபரை வம்படைத் தலைவீரர்
கையொரு பக்கம் காலொரு பக்கம் காணகுவிந்து போச்சு
தலையொரு பக்கம் உடலொருபக்கம் தரையில் குவிந்துபோச்சு
குதிரைகள் துண்டு துண்டாய்க் குவிந்தது கொற்றவர் கைவாளால்
காகம்பருந்துக்கு விருந்துகளளித்தார் கழுகு கொத்தித்தின்ன
தண்டு முறிந்தது கத்தி முறிந்தது சக்கர முறிந்துபோச்சு
சண்டைக்குவந்த வீரர்கள்பேசிய தைரியம் ஓடிப்போச்சு
இனியென்ன செய்வோ மென்றுநின்று எண்ணமிடுவாரும்
பெண்டுபிள்ளைகள் தனைநினைத்துப் புலம்பி அழுவாரும்
எங்கேயோடிப் பிழைப்போமென்று யோசனை செய்வாரும்
படைகளெல்லாம் மாண்டுபோச்சுதே போவோமென்பாரும்
வாய்நீர்காய்ந்து ஓடினாரெல்லாம் வெட்டமுடியாமல்
எதிர்த்திடஅஞ்சி யோடினாரெல்லாம் ஏக்கமிகவாகி.

வசனம்.

இவ்விதமாக இரண்டு படைகளும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர்கள் செய்யும் சமயத்தில் சூரியன் மேற்புறமாகப்போய் மறையவும், இருள்வந்து மூடிக்கொண்டது. அப்போது இரண்டு படைகளும் சண்டை நிறுத்தி அவரவரிருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அன்று முஹம்மது ஹனிபாவினுடைய சேனையில் ஒருவரும் மவுத்தாகவில்லை. ஆனால் ஒருவருக்கு மாத்திரம் காயம்பட்டது. இறமின் சேனையில் அனேகம் பேர்கள் மடிந்து நரகமடைந்தார்கள். அன்றிரவு ஷாஹே இறம் தன்னுடைய மந்திரிமார்களையழைத்து நம்முடைய வெட்கம் மீறுமான யோசனைகள் செய்யுங்கள். இல்லாவிடில் அவர்கள் ஆங்காரித்துப் போவார்களென, அதற்கு மந்திரிமார்கள் அரசருக்குத்தைரியம் வரும்படி அனேக வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களை நாம் ஒரு தந்திரத்தினால் கொல்லவேணுமென்று சொல்ல, அதற்கு பாதுஷா எவ்விதமாக வெல்லுவதென்று கேட்டான். அதற்கு மந்திரிமார்கள், ஓ பாதுஷாவே! அவர்கள் எச்சரிக்கை யின்றி இராக்காலங்களில் ஏமாந்து தூங்குவார்கள் அந்நேரவேளையில் நாம் நம்முடைய படைகளையெல்லாஞ் சேர்த்து போய் வீழ்ந்து வெட்டுவோமாகில் அவர்களெல்லாம் மடிந்து போவார்கள். நாம் கெலித்து கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அரசன்கேட்டு சம்மதித்து, அதேபடி உடனே தங்கள் சேனைகளெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டி வெளியே புறப்பட்டார்கள். அன்றிரவு முஹம்மது ஹனிபும் அவருடைய படைகளும் அயர்ந்து இச்சூதுகளொன்றுந் தெரியாமல் ஏமாந்து எல்லாம் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்நேரவேளையில் ஏகாசியாய்போய் விழுந்தார்கள். அப்போது முஹம்மது ஹனிபுடைய படைகளெல்லாம் காபறாப்பட்டு தயிர்க்குடம்போல சிதறி சிலர் கிழக்கு முகமாக நாலுதிக்குஞ் சிதறிப்போனார்கள். முஹம்மதனிபும் கோட்டை அகழில்போய் வீழ்ந்துவிட்டு அதனுள்ளிருந்தொரு சத்தமிட்டார். அப்போதொரு மலக்கு யா அலியே! உன்னுடைய பிள்ளை முஹம்மதனிபு கோட்டையின் அகழில் இன்றிரவு வீழ்ந்து விட்டார். இது பொய்யல்ல, உண்மையா யிருக்கும், நீ சீக்கிரமாக இப்போதே வெளிப்பட்டு கூட உமரை யழைத்துக் கொண்டு இறமுக்குப் போகுமென்று சொன்னார். அச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே அலிறலியல்லாஹு குதிரைக்கு ஜீனிகட்டி ஜுல்பக்கார் கத்தியைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு குதிரையின் மேலேறி மின்னல் மின்னினாப்போல இறமுக்கு வந்துசேர்ந்து ஒரு சத்த மிட்டார். அந்தச் சத்தத்தினாலே அந்த பாதுஷா சிமமாதனத்தின் மேலிருந்து துள்ளிப்பாய்ந்து கீழே வீழ்ந்து விட்டான், இன்னும் அந்தச் சத்தத்தை அசுஹாபிமார்களெல்லாங் கேட்டு

இது அலியாருடைய சத்தமென்று சந்தோஷமானார்கள். முஹம்மது ஹனிபை அகழைவிட்டு வெளியே யெடுத்து குதிரையின் மேல் ஏற்றினார். முஹம்மது ஹனிபும் சைத்தூனும் தாலிபலியும் உமர் அலியும் அலிறலியல்லாஹுவைக்கண்டு சந்தித்தார்கள்.

அதற்குள்ளே பொழுது விடிந்துவிட்டது. அப்பொழுது அலி றலியுல்லாஹு துல்துலின் மேலேறி ஜுல்பக்காரைக் கையில் வாங்கி அக்காபருடைய படைக்குட் புகுந்து கண்டங் கண்டமாகவும் தலைகளும், உடல்களும் மலைபோல இரத்தத்தில் பிணங்கள் மிதக்கவும், ஆறுபோல இரத்தம் ஓடவும் வெட்டி நாசமாக்கினார்கள். அதனால் அந்த பாதுஷா பயந்து 200-குதிரைக்காரருடனே கோட்டையை விட்டுவிட்டு வெளியே ஓடிப்போய் விட்டான். அப்பொழுது அலிறலியல்லாஹு வெட்டுக்கு மிஞ்சின காபர்களையெல்லாம் இஸ்லாமாக்கி விட்டார்.

பின்பு அஸ்ஹாபுமார்களுடன் வெற்றிப்பெற்று கோட்டையினுள்ளேபோய் அவனைத் தேடிப்பார்க்க அவன் அகப்படவில்லை. உடனே அலிறலியல்லாஹு உமரைக் கூப்பிட்டு இவனெங்கேயோ ஓடிப்போய் விட்டான். ஆகையால் நீ அவனைக் கண்டு பிடித்து வாவென்று உத்திரவுகொடுத்தார். உடனே உமர் வெளிப்பட்டுக் காற்றைப்போல வேகமாகவே நடந்து வழியில் பாதுஷாவைக் கண்டு பிடித்தார். அந்த இறமின் பாதுஷா தன்னுடன் பிறந்த தம்பிமார் 4-பேர்கள் நாலு தேசத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேபோய் உதவிதேடிக் கொள்வோமென்று போனான். அவன் பின்னாலேயே அவனுக்கும் தெரியாமல் உமரும் கூடவே போனார். அப்போது தன் தம்பியாகிய இம்லாக்குடைய பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்து, இரண்டுபேரும் தோப்பினுள் உட்கார்ந்து சில சங்கதிகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்து பின்பு அண்ணாவைப் பார்த்து ஓ அண்ணா! எதனாலே முசீபத்து உன்னை வந்து பிடித்தது, உன்னுடைய அளவற்ற படைகளெல்லாம் எங்கே மறைந்து போய் விட்டது. நீ இக்கோலமாக வந்தீரென்று கேட்டதற்குத், தம்பியே! கேளும், என் மகளென்னை இக்கோலம் செய்துவிட்டாள். என்னைக் கெடுத்துப் போட்டாள். இன்னும் இஸ்லாமானவர்களுடன் கூடி தானும் இசுலாமாகிவிட்டாள். இன்னும் நம்முடைய தெய்வங்களைக்கொண்டு முகந்திருப்பினாள். இன்னும் தெய்வத்தை விட்டு விட்டோமே என்று கொஞ்சமும் வெட்கமில்லை. இன்னும் பிச்சைகாரமுண்டை என் மானத்தையும் போக்கினாள். அவளாலென் வெட்கமும் போய்விட்டது. இவள் இஸ்லாமாகி என்னைப் பாழ் படுத்தியும் விட்டாள். இன்னும் மதீனத்தார்களைக்கொண்டு வந்து நான் ஊரைவிட்டு ஓடும்படியாகவும் செய்தாள். இதனால் நான் இந்த ஹாலாக ஓடிவந்தேன். ஆனால் என் உயிருக்கு ஓரிடம்

இருப்புமில்லை. இதனால் என்னுயிர் கலகத்திலிருந் தொருவேளை இங்கேயும் தேடிக்கொண்டு வருவார்கள். அப்போது நான் இவ்விடமும் விட்டு ஓடிப்போக வேண்டியதாய்வரும். அவர்களென்னை நிசமாக வெட்டாமல் விடுகிறதுமில்லை. இங்கே வந்தால் தகப்பனுடைய மவுத்திருக்கின்றது. இன்னமவளுக்கு இஸ்லாமானவர்களுடைய தோஸ்தியே பெரிதாயிருக்கின்றது. எனக்கு அவள் பின்னால் இப்படிப்பட்டதை யெடுப்பாளென்றறிவேனாகில் அப்போதே அவளை உயிரோடு வைக்காமல் கொன்றுபோடுவேனே. ஆனால் அப்படிப்பட்ட வருத்தங்கள் வந்து என்னைப் பிடிக்காது. இஸ்லாமானவர்கள் என்னை வந்து வருத்தஞ் செய்யார்கள் என்று நானாவிதமாகிய பேச்சுகளெல்லாஞ் சொல்ல, அதற்கு தம்பியாகிய இம்லாக்கு நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம். உன்னுயிருக்கு என்னுயிரைக் கொடுப்பேனென்று சொல்லி கழுத்தோடு சேர்த்துக் கட்டியணைத்து, நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே! அவர்களுக்கு இங்கு வர என்ன வல்லமையுண்டு, அண்ணா! வென்று சொன்னான். அவைகளெல்லாம் உமர் கேட்டுக் கொண்டிருந்து தன் தலைமே விட்டிருந்த குல்லாவைக் கழற்றிக் கையிற் பிடிக்கவும் இவருடைய உருவம் எல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரியலாயிற்று. அப்போது உமர் இறமின் ராஜனைப்பார்த்து நீ எதுவரையும் எங்கள் கையிலகப்படாமல் தப்பித்துக்கொரண்டு நீ ஓடுவாய்! நீ இப்படி ஓடுவதை நினைத்து உனக்கு வெட்கமும் வரவில்லையேயென்று சொல்ல, உமரைப்பார்த்து கிடுகலங்கி வாய் நீருலர்ந்து ஓ தம்பியே! நான் இங்கு பயந்து வந்ததும் இம்மூதேவி என்னை விடாமல் பின் தொடர்ந்தானே யென்று சொல்ல, அப்போது இம்லாக்கு தன் கூட்டத்தார்களைப்பார்த்து இவனை விடாமல் பிடியுங்கள் வெட்டுங்களென்று சொல்ல, அதை அவனுடைய சேவகர்கள் கேட்டு ஓடோடியும் பிடிக்கப்போனார்கள். அப்போது உமர் தன் கையிலிருந்த குல்லாவைத் தலையிலிட்டுக் கொண்டார். உடனே ஒருவர் கண்ணுக்குந் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டார். அங்கிருந்து நடந்து ஓடி அலிறலியல்லாஹு இடத்திற்கு வந்து இறமின் அரசன் இன்னாவூரில் அவன் தம்பியினுடைய பட்டணமிருக்கின்றது. அங்கு ஓடிப்போயிருக்கிறானென்று அங்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் ஒன்றுந் தவறாமல் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லினார். அவைகளையெல்லாம் அலியார் கேட்டு, நல்லது அவன் அவ்விடமாயிருக்கிறான், ஆகையால் நாம் அங்குப் போகவேண்டியதாயிருக்கும். பேரிகை அடியுங்களென்று உத்திரவு கொடுத்தார். அதேபடி அங்குப்போக பேரிகை அடித்தார்கள். எல்லாப் படைகளும் போகத் தயாராகிவிட்டார்கள். காலமேயெழுந்து வழிகளெல்லாம் தொலைத்து விடுதிவிடுதியாக இறங்கி அப்பட்டணத்தின் அருகிற் சென்றார்கள்.

அலங்காரக்கண்ணி.

காடுமலைகளைத் தாண்டி தாண்டியே கடுகநடந்துபோனார்
இவர்கள்வருகிற செய்தியைத்தூதர்கள் ஓடிப்போய்ச்சொன்னார்
அந்தச்செய்தியைக் காதிலேகேட்டு அப்போது இம்லாக்கு
மந்திரிமார்களே மந்திரிமார்களே என்சொல்லைக்கேளும்
சீக்கிரமாகவே நம்முடைபடைகளைச் சேகரமாய்ச்செய்யும்
அறபிதேசத்தார் படைகளைக்கூட்டி வாரார்சண்டைக்கு
வீரியமாகவே வாராரர்சண்டைக்கு வெல்லவோநம்மோடு
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு எல்லாமந்திரிமாரும்
படைகளைவரச் சொல்லி பேரிகையடித்தார்கள் அந்நேரவேளையிலே
பேரிகைசத்தங் கேட்டவீரர்கள் பெரிய சண்டைசெய்ய
சமுத்திரம்போலக்கூடினாரெல்லாம் தத்துவமிகப்பேசி
கத்திகாரர்களும் ஈட்டிகாரர்களும் கடுகஓடிவந்தார்
அம்புக்காரர்களும் தண்டக்காரர்களும் அலறி ஓடிவந்தார்
பட்டக்காரர்களும் சக்கரக்காரர்களும் பதறி ஓடிவந்தார்
பெரும்படையாகக் கூடினாரெல்லாம் கோட்டைக்குள்ளாக
குமுகுமுவென்று குமுறுதுநகரா கோடையிடிபோல
வகைவகையான வாத்தியமாகுது வண்டர்படைக்குள்ளே
மேளவாத்தியம் முழங்குதுமெத்த வேடிக்கைமிகவாக
சாமியைப்போய் வரங்கேட்டார் சத்திராதியைவெல்ல
புத்தைவரங்கள் கேட்டாரெல்லாம் பொடிபொடியாமடிய
கோட்டையைவிட்டு வெளியினில்வந்தார் கோடிபடையாக
வந்தபடைகளைக் கண்ணுற்கண்டார் வல்லஅசுஹாபுகள்
அந்தவேளையி லென்னசெய்தார் ஆதிபுலியுல்லா
படைகளை அணியணி யாகவளைத்தார் பாரஅலியுல்லா
பூமியதிர்ந்திடப் படைகளை நிறுத்தினர் பெரியஅலியுல்லா
அந்தவேளையில் இம்லாக்கோடு இறமின்ராஜாவும்
குதிரையின்மே லிரண்டுபேருமாகவந்தார் கோபமிகக்கொண்டு
படைமுன்வந்து இம்லாக்கென்போன் பாரஇடிபோல
சைத்தூன்தன்னை சண்டைக்கழைத்தான் இம்லாக்குராஜன்
சிற்றப்பன் சண்டைக்கு அழைத்ததை கேட்டாள் சிங்கசைத்தூனு
அலியார் கிட்டேசைத்தூன்வந்து அதபாய்கைகட்டி
என்னுடைய சிற்றப்பன் சண்டைக்கழைக்கிறான் எனக்குவிடை
என்றசொல்லைக் காதிலேகேட்டு ஏகன்புலியலியார் [தாரும்
பெண்கள் சண்டைக்கு போகிறது சரியல்ல பேசாமல்நில்லும்
அவனைவெல்ல அசுஹாபுமார்களை அனுப்புகிறேனனும்.

வசனம்.

இப்படி அலிறலியல்லாஹூ சைத்தூனுக்குச் சொல்ல, அதைச் சைத்தூன் கேட்டு, ஓ பாதுஷாவே! என்னை இப்போது சண்டைக்கு அழைக்கிறது என்னுடைய சிறிய தகப்பன், ஆகையினுல் நான் அவனுடனெதிர்க்க எனக்கு விடைதரவேணுமென்று கேட்க, அச்சொல்லைக் கேட்டு அலிபுலிபோக விடை கொடுத்தார். உடனே சைத்தூன் குதிரையின்மேலேறித் தன் சிறிய தகப்பனுகிய இம்லாக்கின் முன்னில்போய் மிகுந்த ஆங்காரத்தோடு நிற்க, அதுகண்டு இம்லாக்கும் எதிரில்வந்து நின்று, ஓ மகளே! யென்று அதிகக் கோபத்தோடு நீ யென்னவிதத்திற்காக உன் தாய் தகப்பனுடைய பட்டணத்தை யழித்துக் கெடுத்துபோட்டாய். இன்னும் நம்முடைய பெரிய சாமியைக்கொண்டும் உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா? இன்னும் அதனுடைய பயமில்லையா? இன்னும் நீ உங்கள் பெரியவர்களுடைய நடத்தைகளையும் விட்டு விட்டாய், இன்னும் நீ உன் மார்க்கத்தை விட்டு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் கைகொண்டாய். இன்னுமெங்களை மோசஞ்செய்து அவர்களுடனங்குபோய் கூடியதனுல் நீ பார்த்தாயா, உன்னை நம்முடைய பெரியசாமி இங்கே யிழுத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது. அது எதினுலெனில், நீ குற்றவாளியானபடியினுலே இங்கு வெட்டுண்டு போகக் கொண்டு வந்து விட்டது. நீ இன்று என் கையால் வெட்டுண்டு போவாய். தண்டாயுதத்தாலுன்னை யடிக்கிறேன், நீ தப்பித்துக்கொள்ளென்று உடனே தண்டாயுதத்தால் தலைமேல் ஓங்கியடித்தான். அவ்வடியை சைத்தூன் தன் கையிலிருந்த கேடயத்தினுல் தாங்கிக் கொண்டார்கள். பின்னுமடித்தான், அதையும் தாங்கிக் கொண்டார்கள். பின்பு மூன்ருவதரம் அவன் பெலமெல்லாங் கூட்டிக் கத்தியையுருவி தன்னுடைய பெரியசுவாமியை மனதில் நினைத்து ஓங்கி வெட்டினுன். அவ்வெட்டு எப்படி விழுந்ததெனில் மாசியில் நின்று இடிவீழ்ந்தாற் போலிருந்தது. அவ்வெட்டையும் சைத்தூன் தப்பித்துக்கொள்ள அவன் பெருமூச்சுவிட்டு நம்முடைய அடிமூன்றும் விருதாவாய்ப் போயிற்றேயென்று ஆச்சரியப்பட்டு மெய்மறந்து திகைத்து நின்று விட்டான், அப்பொழுது சைத்தூன் தன்னுடைய வல்லமையை அவன்பேரில் காட்ட, கோடையிடிபோல ஒரு வெட்டுவெட்டி பின்பு அவனுடைய இடுப்பில்கையைப்போட்டு ஜீனேடு மேலுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு அலிறலியல்லாஹூ விடத்திற் கொண்டுவந்து நீ கலிமாச் சொல்வாயாகில் உன்னுயிரோடு பிழைத்துப்போவாய், இல்லாவிடில் இப்படியே அடிப்பட்டு போவாயென்று சொல்ல, அதற்கவன் என்னுயிர் போனபோதிலும் ஒரு பொழுதும் நான் கலிமா ஓதமாட்டேனென்றுசொன்னுன், அவன் சொன்னதை சைத்தூன் கேட்டு

உடனே தன் கத்தியையுருவி இரண்டு துண்டாகத்தலையை யறுத்து அவனை நரகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்கள்.

2-வது தம்பியிடத்திற்கு ஓடிப்போகுதல்.

இம்லாக்கு வெட்டுபட்டுப்போனதை இறமின் பாதுஷா கண்டு பயந்து இனி நாம் இங்கிருக்கக்கூடாது. இருக்கில் உயிருக்குச் சேதம் வருமென்று பயந்து தன்கூட சில குதிரைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவ்விடம் விட்டு இன்னொரு தம்பியினுடைய பட்டணத்திற்கு ஓடிப்போய் விட்டான். பின்பு அலிறலியல்லாஹு அப்பட்டணத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு எல்லோரையும் தீனிலாக்கி ஈமான் கொள்ளும்படி செய்து அவ்விடமிருந்து உமரைக் கூப்பிட்டு இறம் பாதுஷா எங்கே ஓடிப்போய்யிருக்கிறான். அவன் போயிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடித்து வாவென்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு உமர் சீக்கிரமாக வெளிப்பட்டு அவன்பின் தொடர்ந்து போய் இடை வழியிற் கண்டுபிடித்து அவனுக்குத் தெரியாமல் கூடவே போனார். அப்போதவன் தம்பியினுடைய பட்டணத்தினருகேபோய் தான் வந்த செய்தியைத் தூதர்களால் தம்பிக்குத் தெரியப்படுத்த, உடனே தம்பி எதிர்க்கொண்டு வந்து அண்ணனை யழைத்துப்போய் ஒரு தோப்பினிடமாக உட்கார்ந்து இருவரும் பேசுகையில், தம்பி அண்ணனைப்பார்த்து உனக்கு என்ன மிடிமைப்பிடித்தது? இன்று பெரிய முசீபத்து வந்த வகையைச் சொல்லென்று கேட்டான். அதற்கு அவன் தம்பியைப்பார்த்து என் மகளால் எனக்கு இப்படிப்பட்ட பலா முசீபத்து வந்து பிடித்தது. என்னுயிரையு மிழக்கும்படி நேரிட்டது. இன்னும் இஸ்லாமான படைகளைக் கூட்டிவந்து என் பேரில் விட்டாள். அவர்கள் என்னூரையும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் இம்லாக்கையுங் கொன்று அவ்வூரையும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அதனால் நான் அங்கிருந்து இங்கு உன்னிடத்திற்கு ஓடி வந்து விட்டேன். என்னுயிரைத் தப்பித்துக் கொண்டேனென்று நானாவிதமாகிய பேச்சுகளெல்லாஞ் சொல்ல, அதற்குத் தம்பி நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாம். அவர்களிங்குவர என்ன வல்லமையுண்டு. நீ பயப்படாமலிருமென்று சொல்ல அப்பொழுது உமர் தன் தலைமேலிருந்த குல்லாவைக் கழற்றவும். எல்லார் கண்ணுக்குந் தெரியலானார். அப்போது ஷாஹே இறம் உமரைக்கண்டு ஹாவென்று சத்தமிட்டான். பின்பு இந்த பலா முசீபத்து என்னை விடவேயில்லை. பின்றொடர்ந்து வருகிறதேயென, அதற்கு உமர், ஓ பாதுஷாவே! உனக்கு இவைகளெல்லாஞ் சொல்ல கொஞ்சமும் வெட்கமில்லையே, ஓடி ஓடி அலைகிறாயேயென, அதுகேட்டு ஷாஹே இறம் தம்பியைப் பார்த்து இந்தப்பாவி கால் நடையாக நானெங்கே போகிறேனோ அங்கெல்லாம் வந்து கண்டுபிடிக்கிறான். எல்லாப்

பலாயும் இவனைக்கொண்டே வருகிறதென்று சொல்ல, உடனே உமரைப் பிடிக்கும்படியாக உத்திரவு கொடுத்தான்.

அப்போது உமர் தன் கையிலிருந்த குல்லாவை யெடுத்துத் தலையிலிட்டுக் கொண்டார். உடனே யார் கண்ணுக்கும் தெரியாமல் மறைந்து விட்டார். அங்கிருந்து ஓடிவந்து சகல சங்கதிகளும் அவ்விடம் நடந்தவை யெல்லாம் ஒன்றுந் தவறாமல் உமர் அலி றலியல்லாஹுவிற்குச் சொன்னார். உடனே அலிறலியல்லாஹு தன்னுடைய படைகளை அவ்விடம் விட்டெழுந்து அவனோடு ஒளிந்திருக்கும் பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவன் அலியார் வந்த செய்தியைக்கேட்டு தன்னுடைய படைகளெல்லாம் கோட்டையைவிட்டு வெளியேகொண்டு மைதானில் அணியணியாக நிறுத்தினார். உடனே அலிறலியல்லாஹு தன்னுடைய படைகளையும் அணியணியாக நிறுத்தினார். அப்போது இரண்டுபடைகளுமொன்றோடொன் றெதிர்த்து இரத்த ஆறு வோடிவிட்டது. எங்கே பார்த்தபோதிலும் பிணங்கள் மலைமலையாகக் குவிந்துவிட்டது. இன்னும் கால் வேறாகவும், தலை வேறாகவும், உடல் வேறாகவும், கை வேறாகவும் வெட்டுண்டு பிணக்காடாய் விட்டது. அப்போது ஷாஹே இறமினுடைய தம்பியானவனுக்குக் கண்களிரண்டும் சிவந்து நெருப்புப் பறக்கும் படியாக இரண்டு படைக்கும் நடுவில் வந்து நின்று, ஒ அரபுகளே! நீங்கள் யாவரும் என்னோடெதிர்க்க வரவேண்டியதில்லை. சைத்தூனென்பவள் வரவேணுமென்று கூப்பிட்டுச் சொன்னான். அந்தச்சொல் எல்லார் காதிலும் விழுந்தது. அப்போது சைத்தூன் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் குதிரையின் மேலேறி மிகுந்த ஆரபாரத்தோடு அவன் முன்னாகபோய் நின்று, நீயேன் என்னை யழைத்தாயென்று கேட்க, அதற்கவன் நீ இஸ்லாமாகி அந்த மார்க்கத்திலாய் உன் தகப்பனை ஊரைவிட்டுப் பறக்கும்படி செய்தாய். இன்னும் உன் சிறிய தகப்பனாகிய இம்லாக்கையும் கொன்று போட்டாய். நீ கேடுகெட்ட வழியே யெடுத்து இன்று என் பேரிலும் சண்டைக்கு வந்தாய் என்று சொல்லி, ஆங்காரத்தோடு அதிக கோபங்கொண்டு கத்தியை யுருவி வெட்டினான். அவ்வெட்டை சைத்தூன் தன் கேடகத்தால் தாங்கிக்கொண்டு அவனுடைய இடுப்பில் கையை போட்டு தலைக்குமேல் தூக்கிக்கொண்டு, இப்போது நீ சீக்கிரமாகக் கலிமா ஓதி ஈமான் கொள்வாயாகில் உன்னை உயிரோடு விட்டுவிடுகிறேன். இல்லாவிடில் இப்படியே தூக்கி பூமியில் அடித்து விடுகிறேனென்று சொல்ல, அவன் பயந்து சந்தோஷத்தோடு கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமாகினான்.

3-வது தம்பியிடத்திற்கு ஓடிப்போகுதல்.

அதன்பின்பு சைத்தூன் தன் சிறிய தகப்பன் ஈமான் கொள்ள வும் அதிக சந்தோஷத்துடனே அலிறலியல்லாஹு விடத்திற்குக் கொண்டு சந்திக்கவைத்து அலியார் அவ்வரசனைமாரோடு கட்டி யணைத்து அதிகபிரியஞ்செய்ய மற்றவர்களையெல்லாம் இல்லாமாக்கி அவ்விடமே யிருந்தார்கள். அப்போது ஷாஹேஇறம் அவ்வூரை விட்டு சில குதிரைகளுடன் இன்னொரு தம்பியினிடத்திற்கு ஓடிப் போய்விட்டான். பின்பு அலிறலியல்லாஹு ஷாஷே இறமை தேடிப்பார்க்கையில், அவன் தம்பியிடத்திற்கு ஓடிப்போய் விட் டானென்று விசாரித்து வந்து சொன்னார்கள். அதை அலியார் கேட்டு உடனே உமரை யழைத்து அவனெங்கே போயிருக்கிறான். பார்த்து விசாரித்துக் கண்டுவாவென்று உத்திரவு கொடுக்க, உமர் காற்றின் விசையைப்போல நடந்துபோனார். உமர் பின்தொடர்ந்து வர ஷாஹே இறம், தம்பியின் கோட்டைக் கிட்டேபோய் தான்வரு கிற செய்தியை ஒரு ஆளுடன் சொல்லியனுப்ப, அச்செய்தியை அவன் தம்பிகேட்டு எதிர்கொண்டு வந்து அழைத்துக் கொண்டு போய் கோட்டைக்குள் நல்ல விரிப்புகள் விரித்து அதன்பேரில் அண்ணனை உட்காரவைத்து சகல சங்கதிகளும் விசாரித்தான். அப்போது அவன் முகத்தைப்பார்த்து நானென்ன செய்வேன். கோடாரிகாம்பு குலத்திற்கு ஈனமென்பது போல என்மகளென்னை இக்கோலஞ் செய்து ஊரை யிழக்கவும், சேனைகளை யிழக்கவும் செய்தாளென்று சொல்ல, அதற்குத் தம்பியானவன் நீ யொன் றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், உன்னுயிருக்கு என்னுயிரைக் கொடுப் பேன். இன்னும் அதிக ஒத்தாசைகளும் செய்வேனென்று தைரி யஞ்சொல்லிக் கொண்டிருக்க, உமர் இவைகயெல்லாங் கேட்டுக் கொண்டிருந்து தன் தலைமேலிருந்த குல்லாவைக் கழற்றி கையிற் பிடித்திடவும், உமரை யெல்லாரும் பார்த்தார்கள். அப்போது உமர் நிற்கிறதை ஷாஹே இறம் பார்த்து பயந்து கிடுகலங்கி வாய் நீர் காய்ந்து தம்பியைப்பார்த்து, இதோ நிற்கிறானே இப்பாவி என்னை யெங்கும் விடாமல் நான் போகுமிடந்தோறும் பின் தொடர்ந்து கால் நடையாகவே வருகிறானென்று சொல்ல, உமர் அவனைப்பார்த்து அடா பயித்தியக்காரா! உனக்கு ஓடிப்போகிறோ மென்று கொஞ்சமும் வெட்கமில்லையே. ஆனாலும் நீ எங்கெங்கே வோடினாலும் உன்னை விடாமற் பின்றொடர்ந்து வருவேனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு சீக்கிரமாய் இவனை விடாமல் பிடியுங்க ளென்று தன் சேவகர்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்தான். அப் போது உமரைப் பிடிக்கச் சேவகர்கள் ஓடிவந்தார்கள்.

அந்நேரம் உமர் கையிலிருந்த குல்லாவை யெடுத்துத் தன் தலையிலிட்டுக்கொண்டார், உடனே யார் கண்ணுக்குந் தெரியாமல்

மறைந்து விட்டார். அங்கிருந்து நேராய் அலிறலியல்லாஹு விடத்திற்கு வந்து அங்கு நடந்த சங்கதிகளொன்றுந் தவராமல் சொன்னார். உடனே அலிறலியல்லாஹு அங்கே போகப் படைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டுப் போகையில், இச்சங்கதிகளைத் தூதர்களோடிப்போய் அவ்வரசன் முன்னின்று இங்குப் படைகளை எடுத்துக்கொண்டு அலியார் வருகிறாரென்று சொன்னார்கள். அலிபுலியும் அப்பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள், பொழுதும்போய்விட்டது. காலையிலே இரண்டு படைகளுமெழுந்து மைதானில்வந்து நின்றார்கள். அன்று ஒன்றுக்கொன்று போரிட்டு ஆறாக இரத்தமோடினது. பின்பு இறம் ராஜன் தம்பி தன் குதிரையின் மேலேறி அந்த மைதானில் வந்து நின்று, ஒ சைத்தூனே! நீ இங்குவா. நான் உன்னிடத்தில் பழியை வாங்கவேணும்மென்று கூப்பிட்டான். அந்தச்சத்தத்தைச் சைத்தூன் கேட்டு அலியிடத்திற்குப்போய், என் சிறிய தகப்பன் ஏனோ அழைக்கிறான். போக விடைதாருமென்று விடைவாங்கித் தன் குதிரையின் மேல் ஆங்காரத்தோடு ஏறி சிறியத்தகப்பன் முன்னாக வந்து நிற்கவும், அவன் சைத்தூனைக் கண்டு, இரண்டு கண்களும் சிவக்க கடுங்கோபங் கொண்டு தன்னுடைய கத்தியினாலே கோடையிடிபோல ஓங்கி வெட்டினான். அவ்வெட்டை சைத்தூன் கேடகத்தினாற் றாங்கிக் கொண்டு அவனிடையில் கையைப்போட்டு அவனை மேலுக்குத் தூக்கி, ஒ சிறிய தகப்பனே! சீக்கிரமாகக் கலிமா ஓதி ஈமான் கொள்வாயாகில் உன்னுயிர் தப்பும், இல்லாவிடில் இப்படியே வாரி பூமிமேலடித்து விடுகிறேனென்று சொல்ல, அவன் பயந்து கலிமா ஓதி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமாகினான்.

4-வது தம்பியிடத்திற்கு ஓடிப்போகுதல்.

அப்பொழுது சைத்தூன் தன் சிறிய தகப்பனை அலிறலியல்லாஹு விடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிடவும், நிரம்பவும் சந்தோஷப்பட்டு அவன்படை முழுவதையும் இஸ்லாமாக்கினார்கள். பின்பு ஷாஹேஇறம் அவ்விடம்விட்டு இன்னொரு தம்பியினிடத்திற்கு ஓடிப்போய் விட்டான். அன்று அலிறலி உமரைக் கூப்பிட்டு இறமின் ராஜன் எங்கே போயிருக்கிறான் கண்டறிந்து வாவென்று விடைகொடுக்க, உடனே உமர் அவன் பின்றொடர்ந்து அவனுக்குத் தெரியாமல் கூடவேபோக, இரண்டுபேரும் அப்பட்டணத்தின் அருகேபோனார்கள். ஷாஹே இறம் போனவுடன் தான் வருகிற செய்தியைத் தன் தம்பிக்குச் சொல்ல ஆளொன்று அனுப்பினான். அத்தூதன் போய்ச்சொல்ல, உடனே தம்பி எதிற்கொண்டு வந்து அண்ணனுடன் சந்தித்து ஒருவருக்கொருவர் க்ஷேமங்கள்விசாரித்துக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டுக் குதிரையின் மீமேலேறிக் கோட்டையைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின்பு தம்பி அண்ணன் முகத்

தைப்பார்த்து, அதிக மெலிவோடு, தங்கள் சேனைகளை விட்டுவிட்டு சில குதிரைகளுடனே இக்கோலமாக இங்கு வரவேண்டிய காரண மென்ன நேரிட்டதென்று கேட்க, அதற்கு தமையனான இராஜன் தம்பியின் முகத்தைப் பார்த்து, இப்படி தன்னுடைய மகளால் சம்பவித்ததைச் சொல்ல, அதைத் தம்பி கேட்டு, இனிமேல் நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே, அவர்களிங்கு வரமாட்டார்கள். அப்படியே மிஞ்சிவந்தால் உன்னுடைய பழியை நான் வாங்குவேன். அஞ்சாதேயென்று தைரியஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் உமர் தன் தலைமேலிருந்த குல்லாவைக் கழற்றிக் கையிற் பிடிக்கவும், எல்லாரும் உமரைக் கண்ணுற் கண்டார்கள். அப்பொழுது இறம்ராஜனை உமர் கூப்பிட்டு, இப்படி நீ தேசந்தேசமாக ஓடுகிறதை நினைத்து உனக்கு கொஞ்சமேனும் வெட்கமில்லையா? வென்று சொல்ல, உமரை ராஜன் பார்த்து தம்பியின் புறமாகத்திரும்பி, இப்பாவி என்னை விடுகிறதேயில்லை. நான் எங்கெங்கே போகிறேனோ அங்கங்கே விடாமல் பின்றொடர்ந்தே வருகிறான். இவனாலதான் எனக்குப்பெரிய பலா முசீபத்திருக்கிறது. இன்னுமிவன் பரியோ, அல்லது தேவோ, அல்லது காற்றோ, நானென்ன சொல்வேன், ஒரு நொடிக்குள் கண்ணிற்குத் தெரியாமல் மறைந்து விடுகிறானென்று நானாவிதமாகிய சங்கதிகள் சொல்ல, அதை அவன் தம்பி கேட்டு சேவகர்களைப் பார்த்து அவனை விடாமற் பிடியுங்களென்று சொல்ல, உடனே சேவகர்கள் நகமுகமுஞ்சூழ்ந்து பிடிக்க வந்தார்கள். அப்போது உமர் தன் தலைமேல் குலலாவையெடுத்துப் போட்டுக் கொண்டார். உடனே ஒருவர் கண்ணுக்குந் தெரியாமல் மரைந்து விட்டார். இன்னும் எத்தனையோ பேர்களுடைய தலைப்பாகைகளைப் பிடுங்கித் தன் சோளியிலிட்டுக் கொண்டு அவ்விடம் விட்டு நீங்கி அலிறலியல்லாஹ்வி டத்திற்கு வந்து ஒன்றுந் தவறாமல அங்கு நடந்த செய்திகளெல்லாம் சொன்னார். அச்சேதியை அலிறலியல்லாஹ் கேட்டு, மறுநாள் தன்னுடைய படைகளை யெல்லாஞ் சேர்த்துக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டுக் கிட்டேபோனார்கள்.

அலங்காரக்கண்ணி.

தூதர்கள்படை வருவதைக்கண்டு திடுக்கமிகவாகி
கையும் நடுங்கக் காலும்நடுங்கக் கனத்த ஓட்டமாக
ஓடியே போனார் ராஜன்கிட்டே உற்றசெய்திசொல்ல
தண்டமிட்டார ராஜாவுக்குத் தூதுசொல்வோர்கள்
ராணுவமுடைய எங்களையாளும ராஜாவேகேளும்
பெரியகடலம்பால திரண்டுவருகிறது படையின் பெருங்கூட்டம்
என்றசொலலைக் காதிலேகேட்டான் எதிராளிராஜன்
நல்லதுநலலது வந்தால்வரட்டும் நாமறிவோம் சண்டை

மந்திரிமார்களே நம்முடையபடைகளை வரச்செய்யுமங்கே
தயாராயிருந்தார் எதிரியைவெல்ல திராணிமெத்தவுண்டு
ராஜன் சொல்லக் கூட்டினார்படையை ரணக்களம்போல
அந்தவேளையில் வந்தாரங்கே ஆதிப்புலியலியார்
படைகள் வந்ததை ராஜன்கண்டு படையெடுத்துவந்தான்
கோட்டையைவிட்டு வெளியே வந்தான் கோடிபடைசூழ
அந்தவேளையி லிரண்டுபடைகளும் அடுத்தார் சண்டைக்கு
ஈட்டிவில்லும் கையிலேபிடித்து எதிர்த்தார் சண்டைக்கு
அம்புவில்லும் கையிலே பிடித்து எதிர்த்தார் சண்டைக்கு
மழையைப்போல பொழிந்தாரம்பு விருதுமிகப்பேசி
மின்னலைப்போல மின்னுது கத்திகள் மேகயிடிபோல
சண்டைபேரிகை அடித்தார் நின்று சண்டை மூண்டுபோச்சு
மண்ணும் விண்ணும் மூடிக்கொண்டது மன்னர் வாளாலே
ஆறுயோடி போச்சுது ரத்தம் அந்தச்சண்டையினாலே
மலைமலையாகப் பிணங்கள்குவிந்து மாண்டார்களவனாலே
படைகள் முறிந்து போனதைக்கண்டான் பட்டணத்து ராஜாவும்
குதிரைமேலேறி வந்தான் சண்டைக்கு கொக்கரித்துக் கொண்டு
வருதலைக்கண்டு போனார்குதிரைமேல முஹம்மது ஹனிபாவும்.

வசனம்.

அப்போது முஹம்மதனிபு அவனுடைய இடுப்பில் கையைக் கோர்த்து குதிரைமேலிருந்தவனை மேலுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு, ஓ ராஜனே! நீ சீக்கிரத்தில் இப்பொழுது கலிமா ஓதுவாயாகில் உன்னுயிரையும் மன்னித்திடுவேன். உன்னுடைய அரசையுங் கொடுப்பேன். நீயும் பிழைத்துபோவாய். இல்லாவிடில் இப்படியே பூமியில் வாரிமோதிக்கொன்று போடுவேனென்று சொல்ல, அவன் பயந்துடனே கலிமா ஓத, அலிறலியல்லாஹுவின் கிட்டேகொண்டு வந்து சந்திக்கச்செய்தார். அவனைப் பார்த்து அலியார் அதிக சந்தோஷப்பட்டார்கள். பின்பு ஷாஹே இறம் இவைகளெல்லாம் பார்த்து, தன் தம்பியும் கலிமாஓதி ஈமான் கொண்டதைக் கண்டு இனி நாம் இங்கிருக்கலாகாது. எங்கேயாவது ஓடிப்போக வேணுமென்று யோசனை பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதை அலியார் கண்டு, இனி நாம் இவனை விடலாகாது, விட்டால் ஓடிப்போவானென்றெண்ணி உடனே துல்துல் குதிரைமேலேறி அவன் முன்பாகப் போய் நின்று, ஓ இறமினுடைய ராஜனே! நீ எவ்வளவு தூரம் ஓடுவாய். எங்கெகே ஓடிப்போவாய். எங்களை எவ்வளவுதூரம் திரியவைப்பாய். நீயும் எதுவரைக்கும் ஊரூரா யோடுவாய், நீ ஆண்பிள்ளையானால் மைதானில் நின்று உன் வல்லமையைக் காட்டென்று சொல்ல, அப்பொழுது இறமின் ராஜாவிற்கு அதிக வெட்கம் பிறந்து அதிக வீரியத்துடன் அலியலியல்லாஹுடன் எதிர்த்து

பேரிடிப்போற் கத்தியையுருவி வெட்டினான், அவ்வெட்டை அலி புலி தப்பித்துக்கொண்டு அவனை மேலுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு அதிக ஒப்புகள் சொல்லி, நீ கலிமாஓது. உன்னுயிர் மீந்து நீ சந்தோஷமடைவாய். இல்லாவிடில் வீணாக உன்னுயிரை யிழந்து நரகத்துக்கிரையாய்ப் போவாயென்று சொல்ல, அச்சொல்லை இறமின் அரசன் கேட்டு நிரம்ப குன்றுதலாய் இனி நம்மால் ஒன்றுமாகிறதில்லை, இது நமக்கு கடைசிவேளை. ஆகையால் இந்நேரவேளையில் நமக்கு உதவியாகப் படைகளுமில்லை. அண்ணன் தம்பிகளுமில்லை, இனிபந்துக்களுமில்லை. ஓடிப்போகலாமென்றாலும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவ்வேளையில் கலிமா ஓதாவிடில் ஒரு விதியுமில்லை. இந்நேரவேளையில் நாம் நித்திய காலம் தவறாமல் பூசைகள் செய்துவந்த சாமிகளும் அல்லது பெரியசாமி யாவது முன்னும் பின்னும் நமக்கு உதவி யொத்தாசை செய்து நம்மை வெல்லும்படியாக உதவியாகவு மில்லை யென்று தௌபாச் செய்துவிட்டு வாக்குமனதோடு சந்தோஷத்தால் கலிமாஓதி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமாகினார். அப்போது அலிறலியல்லாஹு அதிகக்கிருபைசெய்து என்னுடப்பிறப்பாளா! வென்று உடனே முஹம்மது ஹனிபையும், தாலிபலியையும், உமர் அலியையும் அழைத்து அவன் படைகளை யெல்லாம் இஸ்லாமாக்கிவிட்டுப் பின்பு இறமிற்குப்போய் பட்டங்கட்டி சிம்மாதனத்தின்மேல் உட்காரவைக்க வேணுமென்று சகல படைகளுடனே இறமுக்குப்போக வரும்போது அவன் தம்பிமார்களுடைய பட்டணங்களை அவருக்கே ஆளும்படி கொடுத்துவிட்டுப் பின்பு இறமுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பின்பு மற்ற ராஜாக்களெல்லாம் அவரவர் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின்பு இறம் பாதுஷாவிற்குப் பட்டங்கட்டி அருகில் உட்காரவைத்து அலிறலியல்லாஹு சைத்தூனை தகப்பனிடத்திற்கு கொண்டு வந்து இப்பெண் உன்னுடைய மகள் சைத்தூன். இதுவரைக்கும் கற்பழியாமல் பரிசுத்தமாயிருந்தது. இப்பொழுது முஹம்மது ஹனிபாவிற்கு நிக்காஹு செய்ய எனக்கு நாட்டமாயிருக்கிறது. நீயும் இஸ்லாமாய் விட்டாய். இன்னும் அல்லா றஸூலுக்கும் உவப்புள்ளவனானாயென்று சொல்ல, அந்த சொற்களை யெல்லாம் இறம் பாஷா கேட்டு, அதிக சந்தோஷத்தோடு சம்மதப்பட்டு மிகுந்த ஆடம்பாரத்தோடு படைகளெல்லாம் சூழ்ந்து அஸ்ஹாபுமார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களெல்லாம் அன்று முஹம்மதனிபாவிற்கும் சைத்தூனுக்கும் நிக்காஹு முடித்துவைத்தார்கள். பின்பு இறமின் பாதுஷா தன் மகளுக்காக அளவற்ற பணங்களும், முத்து மாணிக்கங்களும், வெள்ளியும் குலாம்களும் சீர் கொடுத்து மதீனம் போகும்படியாக விடை கொடுத்தார். அப்போது அலி

றலியல்லாஹு முன்னால் சிறையிலகப்பட்டிருந்த நாலுபேரையும் மீட்டிக் கொண்டு தன் படைகளெல்லாம் சூழ்ந்துவர இறமைவிட்டு வெளியாகி சில நாள் வரைக்கும் விடுதி விடுதியாக இருந்து சந்தோஷத்தோடு மதீனமா நகர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது அஸ்ஹாபுமார்களெல்லாம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமுடைய றவுலாவின் சியாறத்துச் செய்துவிட்டு அவரவர் வீடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின்பு அலிறலியல்லாஹு முஹம்மது றஸூலுல்லாவுடைய றவுலாவின் கிட்டேபோய்ச் சியாறத்துச் செய்து பின்பு அநேக குலாம்களை விடுதலையாகவிட்டு அளவற்ற பணங்கள் கைர் கைராத்து கொடுத்து மிஸ்கீன்களுக்கும் அன்ன வஸ்திரங் கொடுத்துவிட்டுப் பின்பு தானுந் தன் மக்கமார்களுடன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஆமீன் ஆமீன்.

சைத்தூன் கிஸ்ஸா முற்றிற்று.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
117226
MADRAS

Shahul Hameedia Press, Madras, P. I. C. No. MS 178.
5th December 1945—2000 Copies.

7B
5-2

நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அருமைப் புதல்வியாகிய

பாத்திமா நாயகி (ரலி)

அவர்களின் ஜீவிய சரித்திரம்.

இச்சரித்திரத்தில் பாத்திமா நாயகி அவர்களின் மாதாவாகிய கதீஜா நாயகி அவர்களின் வமிஷ பரம்பரையும், பிறப்பும், பாத்திமா நாயகியின் பிறப்பும், சிறுபாலிய அறிவும், பரஸ்பர அன்பும், நாயகியின் திருக்கலியாணமும், குடித்தனம் நடத்திவரும் ஒழுங்கும், தனது பர்த்தாவுக்கு இணங்கி நடக்கும் அழகும், தயாள சிந்தையும், உழைப்பும், ஆண்டவ்னின் மீது கொண்டுள்ள பக்தியும், வணக்கமும், கபூலாக்கப்பட்ட துஆவும், றஸூலுல்லாவுக்கு நாயகியின்பால் உள்ள அன்பும், நாயகிக்குத் தந்தையின் பால் உள்ள பிரியமும், அவர்களின் நாணம், அடக்கம், அச்சம், பயிற்பு முதலிய ஒழுக்கங்களும், இமாம் ஹஸன் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களின் மேம்பாடும், நாயகியின் வபாத்தும் இன்னும் நம் சகோதர சகோதரிகளுக்கு அரிய போதனைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூ. 1=4=0. ஷை அறபுத்தமிழ் விலை ரூ. 2=8=0.

ஹஸரத் ஆயிஷா நாயகி

அவர்களின் ஜீவிய சரித்திரம்.

இதில் ஆயிஷா நாயகியின் வமிஷ பரம்பரையும், குழந்தை பருவமும், கதீஜா நாயகியின் வபாத்தும், ஆயிஷா நாயகியின் திருமணமும், நாயகி மதீனாவுக்கு போகுதல், சீதன சாமான்களும், வலீமாவிருந்தும், குடித்தன ஆரம்பமும், பொம்மை விளையாட்டும், நாயகியின்பால் றஸூலுல்லாவுக்குள்ள அன்பும், நாயகியின் செல்வாக்கும், நீதி நெறிகளும், சமத்துவமும், மேம்பாடும், கல்வித்திரமையும், பெருந்தன்மையும், தர்மகுணமும், உபசார நிலைமையும், ஆண்டவனிடத்து பயமும், வணக்கமும், துப்பரவான சுபாவமும், கணவருக்கு இணங்கி நடத்தலும், வியாக்யானமும், கோஷா நாகரீகமும், உடையும், தன்மையும், பெண்களுக்கு பைஅத்து கொடுத்தலும், ஒருங்கே போதனைகளுடன் நிறைந்திருக்கிறது.

இதன் விலை ரூ. 1=9=0. ஷை அறபுத்தமிழ் விலை ரூ. 3=2=0.

ஷை ஹரஸத் கதீஜா நாயகி, பாத்திமா, ஆயிஷா நாயகி ஆக 3 நாயகிகளின் ஜீவிய சரித்திரமும் ஒரே கட்டடம்.

இதன் விலை ரூ. 3=12=0.

ஷை அறபுத்தமிழ் 3 நாயகிகளின் ஜீவிய சரித்திரம்.

இதன் விலை ரூ. 6=14=0.

ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு ஸன்ஸ்,
நெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.